

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๕๓ วันอังคารที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๑๘

๕ บาท

กระจากฟ้า vs ปิงสกี
มหกรรมพิจารณาคดีทหารรับจ้าง
หนุตะเกาที่ชายแดนภาคใต้

ร.อ.วัชรชัย ชัยสิทธิเวชชน.
อดีตผู้ก่อการรับบทวีรกรรม

อาตมายี้! แล้วนี่!

ข่าวกรอง

หนังสือพิมพ์ธุรกิจ ๘๓ อาคาร เอ็ม เอ เอฟ. ชั้น ๓ ถนนสุขุมวิท กท.๕

.....เพื่อนำอยู่ในเมืองไทยมาได้หลายเวลา....เจ้าหน้าที่จำนวน ๕-๖ คนจากหน่วยสืบราชการลับฝรั่งเศสที่เรียกว่าหน่วย Sdee เชื่อกันว่า Sdee ๕-๖ คนนี้มีความเกี่ยวพันอยู่กับความคึกคักของ ข่าวปล่อยที่ชายแดนตะวันออกและอีสานอย่างใกล้ชิด.....

.....วิ่งไปวิ่งมาจนขาแทบพลิก....พรรคพิพา วัชรโรบล สส.หญิงกรุงเทพฯพรรคประชาธิปัตย์อยากเป็นกรรมการกลางพรรคใจแทบขาด เห็นช่องโหว่ที่พอจะเกาะไต่ก็โยกย้ายไปมา....จากกลุ่มสมัคร ปากหมาบัณฑิต มาสู่คำรัง ลัทธิพิพัฒน์.... เพราะเห็นแววตำแหน่ง รัฐมนตรีหญิงคนแรก ของเมืองไทยรออยู่.....

.....ยังหมาง เมินกันอยู่....รัฐบาลมาเล เขียวยังไม่ยอมให้ไทยยกฐานะสถานกงสุลประจำเมืองโกตาบารูในรัฐกลันตันขึ้นเป็นสถานกงสุลใหญ่ตามคำขอของไทยที่ยื่นไปกว่าปีแล้ว....อ้างว่า....รัฐบาลกลางไม่มีสิทธิจะบังคับรัฐกลันตันให้ทำเรื่องนี้ได้....ฝ่ายไทยทั้งข้ออ้างเถกเถก....น่าจะสืบเนื่องมาจากการที่ไทยให้มาเล เขียยดองกำลังตำรวจสนามออกไปจากเบงกุ่มมากกว่า.....

.....น้ำมันจากจีนระลอกสองที่อัคริรัฐมนตรีพ้นชายแห่งกระทรวงการต่างประเทศ ชาติชายชุดหนึ่งวันสั่งซื้อปริมาณสามแสนตันไปนานนม แต่จนปานนี้ก็ยังไม่ไต่ไปชนมาสักที....สาเหตุเพราะ...บริษัทไทยเกินเรือทะเล รัฐวิสาหกิจผูกขาดการขนส่งของรัฐบาลเหี่ยวหาเรืออยู่....ผอ. พล.ร.ท. บรรพต สุกแสง ทิศก่อนบริษัทจากัวร์ที่ฮ่องกงไต่อัตราค่าขนตันละ ๔ เหรียญอเมริกันแต่เจ้ากระทรวงพาณิชย์ปัจจุบัน คำรัง ลัทธิพิพัฒน์ อยากให้ใช้เรือของบริษัทของไทย จากการติดคอของนาย เล็ง เลิศ ใบหยก ในอัตราค่าขนตันละ ๗.๕๐ เหรียญ....ตกลงกันไม่ได้สักที.... เพราะมีบริษัทอื่นๆอาสาขนได้ในอัตราตันละ ๖.๕๐ เหรียญ.....

.....ข่าวจากเวียงจันทน์....ทางการลาวอาจปล่อยตัวนายเคโซ สิริสาวิบุตร พี่ชายของสาวิกาชายาเจ้าบุญญา โอรสของเจ้าสุวรรณภูมา ในเร็ววัน....เคโซถูกทางการลาวจับกุมตัวในข้อหาแทรกแซงทางเศรษฐกิจมาปีกว่าแล้ว.....

ท่าน/ หน่วย Sdee / พรรคพิพา วัชรโรบล / รัฐบาลมาเลเซีย / น้ำมันจากจีนระลอกที่สอง /

/ ทางหลวงลาวอาจปล่อยตัวเคโซ

บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
พันศักดิ์ วิจารณ์

กองบรรณาธิการ
ดิถี ดิถีรัตน์
วิศม์ เฝ้าเหลืองทอง
จำนงค์ ภควรรุณี
ยุวดี ธนาพิทยา
ปนัดดา เลิศล้ำอำไพ
มนตรี จิงสิริอารักษ์
วิสา คัญทัพ
กัญจน์ สัทธิตสมาน
ฉัตรชัย เหมบัณฑิตย์

ผู้สื่อข่าวพิเศษในประเทศ

ยิ่งยง พานิชผล

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ

B. Goodfellow, Washington D.C.

Goran Gester

Jean Louis Arnaud, Saigon

Jean Thoraval, Hanoi

John Everingham, Vientiane

Marcel Barang, Singapore

Mike Morrow, S.E. Asia

Paul Wilson, Kuala Lumpur

T.D. Allman, New York

W. Burchett, Paris

Steffan Hildebrand, Stockholm

ฝ่ายศิลป์

ตระกูล ธีระพันธ์

ประจวบ พยัคฆพันธ์

ผู้จัดการ : มงคล วุฒิสงฆ์ชัย

ประชาสัมพันธ์ : จารึก จินตกว้าวพันธ์

ฝ่ายหาโฆษณา : อมรศรี ธีระบัญญัติศักดิ์

บรรณาธิการที่ปรึกษา : เจริญ โสภณพนิช

สำนักงานกองบรรณาธิการ

๔๒ อาคารเอ็ม.เอ.เอฟ. ชั้น ๓

ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ ๕

โทร. ๒๓๔๔๓๘๐ - ๕ ต่อ ๔๒

๒๓๓๓๕๐๒๕, ๒๓๔๕๐๑๘, ๒๓๓๖๖๒๘

๒๓๓๖๘๕๖ ต่อ ๒๓

ยุทธบริการ : จัดจำหน่าย

๑๕๒/๑ ซอยวรพงษ์ ถนนวิสุทธิกษัตริย์

โทร. ๒๘๑๐๐๘๕

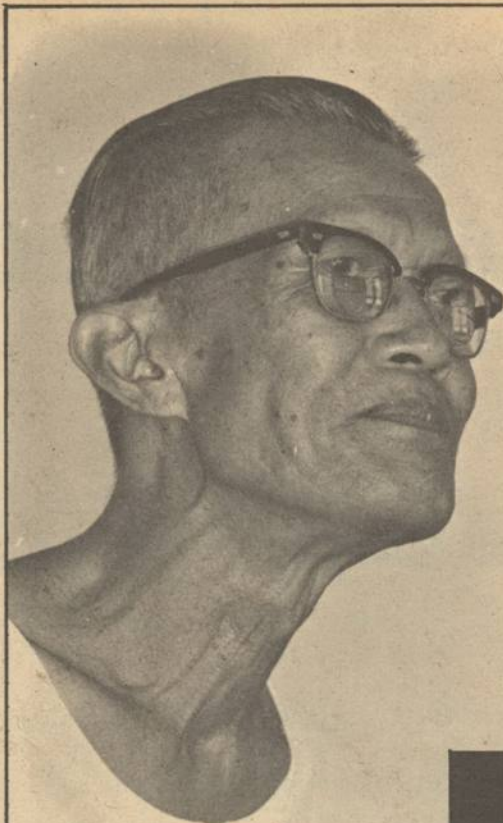
แยกสี่ นิมมวัง โทร. ๒๘๑๓๘๘๘

พิมพ์ที่ กรุงเทพมหานครพิมพ์

ถนนราชบพิธ โทร. ๒๒๒๕๑๖๖ - ๕

พ.ศ. ๒๕๑๕

จตุรัส ๒

สัมภาษณ์พิเศษ หน้า 30

ปีงส์ที่ 50

อิงไกลา 23

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๕๓ วันอังคารที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓

๑	ข่าวกรอง	
๓	จดหมาย	หนักแผ่นดินหรือไม่/ตกรกร/จตุรัสสัมผัสเงิน?
๕	จตุรัส	ถ้าให้เสรีภาพไม่ได้ ก็ให้ความตายเสียดีกว่า
๖	ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์	
๗	เพื่อนว่า	นักเลงโดนโซเฟอร์ที่เด็ด...!/ นักผลิตบ้องไฟรุ่นใหม่
๘	บ้านเรา	ศึกษาหมายของถนน: โครงการสองพันล้านเพื่อชาวกรุงเทพฯ/เบตง: หนุตะเกาที่ชายแดนภาคใต้/สภาแรงงาน: จับกลุ่มช่วงชิงการนำ/พุงราคาข้าว: ชัยชนะของโรงสี และ อตก./ประชุมกลุ่มธุรกิจ: การเมืองกับนักลงทุน
๒๒	ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์	
๒๑	มองไทย	ไทยแตกกับมาเลเซียปัญหาจากการปราบคอมมิวนิสต์
๒๓	บ้านเขา	อังกะลา: มหกรรมพิจารณาคดีทหารรับจ้าง/เงินกับปลดปล่อย: อักกาวของการเป็น "เจ้าตนเอง"
๓๐	สัมภาษณ์พิเศษ	ร.อ. วชิรชัย ชัยสิทธิ์เวชช รณ.
๓๗	บทความพิเศษ	การประชุมอาเซียนครั้งที่ ๕ ไทยเรามั่นใจง่าย
๔๐	ลมหายใจทุ่ง	เทม-ต้มเหล้า
๔๒	จิตวิทยา	ถ้านรกอยู่ในบ้าน วิมานก็อยู่ในอากาศ
๔๕	วิทยาศาสตร์การแพทย์	โรคพิษสุนัขบ้า - เมื่อวัคซีนหมด
๔๖	ผู้หญิง	แล้วเพ็ญศิริ วงษ์คำ ก็กลายเป็นดารานะ
๔๘	กีฬา	เกล็ดงูนิทรา พอลิมดาที่กลายเป็นแชมป์
๕๐	หนังสือ	กระจก้า VS. บึงสก: ความในใจของธีรบุษ มนุธรรมธร
๕๒	คุยเฟื่องเรื่องหนัง	แนวชีวิต: ความวุ่นวายในบ้านเมือง / "จอมโจรทิวลิปดำ": "นักปลุกระดม"?
๕๖	เส้นขนานจตุรัส	ถนนหน้ากลอง

จดหมาย

หนักแผ่นดินหรือไม่

ตามที่ จตุรัส ฉบับที่ ๕๑ ได้ตีพิมพ์คำให้สัมภาษณ์ของกิตติวาท ไชยิกขุ นั้น กระผมมีความคิดเห็นใคร่ที่จะเสนอลงในจตุรัสบ้าง ดังต่อไปนี้

“ได้อ่านคำให้สัมภาษณ์ของกิตติวาท ไชยิกขุ จากจตุรัส ฉบับที่ ๕๑ แล้วใจหนึ่งให้สัมภาษณ์ของชมเชยที่ท่านกิตติฯ เป็นผู้มีความฉลาดหลักแหลม และมีวาจาที่เฉียบแหลมยิ่งนัก อ่านคำให้สัมภาษณ์โดยเผินๆ จะรู้สึกเป็นเช่นนั้น แต่เมื่อพิจารณาเนื้อความให้ลึกซึ้งแล้ว ก็ให้รู้สึกเวทนาและเศร้าใจเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะท่านกิตติวาท ไชยิกขุ ซึ่งมีตำแหน่งในทางสงฆ์เป็นถึง พระอุปัชฌาย์ แต่ก็จิตใจที่เต็มไปด้วยความเหี้ยมโหดและอวิชชา เป็นไปได้อย่างไร้ที่สาวกของศาสนาในพุทธศาสนา จะสนับสนุนให้มนุษย์ได้ฆ่าฟันกันเพียงเพราะอีกฝ่ายหนึ่งมีความคิดความเชื่อต่างจากตนมอยู่”

หลักธรรมคำสอนของทุกศาสนานั้น สอนให้เพื่อนมนุษย์มีความรักต่อกัน มีความเมตตาต่อกัน ไม่เบียดเบียนฆ่าฟันกัน แม้กระทั่งสามีภรรยาของมนุษย์ชนก็ยังไม่ควรที่จะทำการฆ่าฟันกัน ก็โดนกิตติวาท ไชยิกขุ ชายไทยอายุ ๔๐ ปี ซึ่งซ่อนร่างอยู่ในเครื่องนุ่งห่มสงฆ์ จึงมีความยินดีที่จะได้เห็นการทำลายล้างชีวิตของกันและกัน กิตติวาท ไชยิกขุ มีจิตใจที่เป็นอกุศลเป็นมารกระนั้นหรือ? จึงได้กล่าวคำว่า การฆ่าคน (ที่ถูกต้องว่าหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์) ได้บุญมากกว่าบาป

นี่เป็นสิ่งที่แสดงถึงอาเพศวิปริตของบ้านเมือง เพราะแม้พระสงฆ์องค์เจ้าก็ยังแสดงตนขู่ให้คนไทย

ฆ่าฟันคนไทยกันเอง เช่นนั้นแล้ว เป็น
คนหนักแผ่นดินหรือไม่? พฤติกรรม
ของเขาผู้นั้น เป็นพฤติกรรมของสงฆ์
หรือฆาตรกรในคราบผ้าเหลืองกันแน่

สมเกียรติ โง้ว

กรุงเทพฯ

ตกรนรก

ผมได้อ่านสัมภาษณ์ระหว่างท่าน
กับ (พระ) กิตติวาทิน ตอนกิตติ
วาทินบอกว่า ข้าคนที่เขาคอมมิว
นิสต์ได้บุญมากกว่าป๊อป และฆ่าปลา
ใส่บาตรพระได้บุญนั้น ผมในฐานะ
เป็นพุทธศาสนิกชนผู้บูชาในคำสั่ง
สอนของพระพุทธเจ้า และนับถือ
ปฏิบัติตามศีลห้าอย่างเคร่งครัด สง
สัยในความเป็นสงฆ์ของ (พระ) กิต
ติวาทินว่า ตอนเขาบวชนั้นเขามีก
อุปนิสัยหรือเปล่า? และทุกวันนี้
เขาปฏิบัติสักข้อ? การพูดเบี่ยง
เบนนำส่งสอนให้ข้าคน (ในขณะ
ที่ยังครองผ้าเหลืองและยังเป็นพระสงฆ์
อยู่) เพราะอุดมคติในทางการเมือง
ไม่ตรงกับเขานั่น ผมขอถามว่า

ก. คำแนะนำจากวาจาของผู้ซึ่ง
อยู่ในสมณเพศต่อสังคมชาวพุทธเช่น
นี้ จะถือว่าเป็นการประทุษร้ายพระ
ธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าหรือ
ไม่? ถ้าผิด (ไม่ใช่ตัวเองบอกว่าไม่
ผิด) ทางสังฆสภาควรจะดำเนินการ
ลงโทษทางวินัยอย่างไรบ้าง

ข. (ข้อนี้ขอถามเพื่อรับคำแนะนำ
จากกิตติวาทิน) ถ้าหากพุทธ
ศาสนิกชนคนหนึ่งเห็นว่าพระสงฆ์
รูปหนึ่งประพฤติตนและมีอุดมการ
การเมือง (ทั้งๆที่อยู่ในสมณเพศ)
ทำนองเดียวกับฮิตเลอร์และมุสโสลินี
(ซึ่งเมื่อมีอำนาจอยู่ ได้ใช้อำนาจเป็น
ธรรมนำประเทศชาติเข้าสู่สงคราม
ทำให้อาณานิคม ศาสนจักรล่มจม
เศร้าหมองพร้อมด้วยชีวิตมนุษย์นับ
จตุรศ ๔

สิบๆ ล้านต้องพินาศเสียหาย) ซึ่งถ้า
หากพระสงฆ์รูปนี้ยังอาศัยผ้าเหลือง
เสียมสอนผู้ซึ่งให้คนไทยด้วยกันฆ่า
กันเองอย่างเปิดเผย พระรูปนี้จะต้อง
เป็นภัยต่อสังคมอย่างที่สุด

ฉะนั้น เพื่อความอยู่รอดของ
ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ถ้า
พุทธศาสนิกชนผู้นั้นจะฆ่าพระสงฆ์
รูปนั้นเสีย พุทธศาสนิกชนผู้นั้น (ผู้
เกรงต่อศีลห้าไม่ถึง ๒๒๒ ข้ออย่าง
พระสงฆ์) จะบาปต้องตกรนรกจก
เปรตหรือไม่? (ในทางอาญาบ้าน
เมืองไม่มีปัญหา เพียงแต่แนะนำให้
เขาฆ่ากันก็มีความผิดเท่าๆกับคนลง
มือเอง)

ชาวพุทธคนหนึ่ง

กรุงเทพฯ

จตุรศสัมผัสนเงิน?

ผมเป็นสมาชิกของท่านนานพอ
สมควร ผมเป็นคนต่างชาติ แต่อาศัย
อยู่ในเมืองไทย เรียนหนังสือเมืองไทย
ผมรับหนังสือของพวกท่าน ที่แรกก็
น่าจะรับได้และอ่านเอาใจความได้
แต่อยู่นานเข้า รู้สึกว่าพวกท่านไม่ได้
ขึ้นอยู่กับแก่นกลางของความจริง
ตามที่ท่านโฆษณาเสียแล้ว พวกท่าน
กำลังสัมผัสกับเงินที่ได้มาโดยการ
เหยียบย่ำจากบุคคลที่ประเทศชาติของ
ท่านไม่ปรารถนา ท่านทำตัวเหมือน
หมาลมน้ำขาว ท่านรู้หรือไม่ว่าใครเป็น
ตัวการที่ทำให้ชนในชาติเกิดแตก
ความสามัคคี ก็พวกสอมวลชนอย่าง
พวกท่านนั่นแหละตัวแสบ แหย่โน้น
หน้อยแหย่นั่น เพราะพวกท่านก็ค
งข้าพเจ้าทาสผู้ซื่อสัตย์ของกลุ่มคนที่
ไม่พึงปรารถนา พวกท่านวิจารณ์สาร
เพลงต่างๆ ด่าคนโน้นว่าบริหารงาน
แย่ คนนี้ไม่ดี แล้วพวกท่านเป็น
สัตย์พยานหรือไม่ จึงได้วิเศษกว่าคน
ทั้งเมือง ใครจะร้องเพลงอะไร ใคร
จะอยู่อย่างไร ใครจะหนักแผ่นดิน

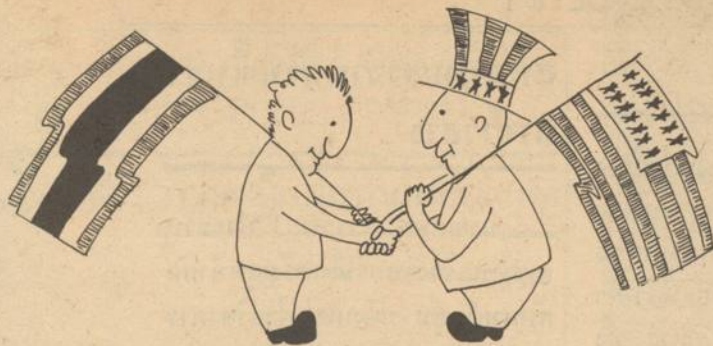
มันเกี่ยวอะไรกับพวกท่าน หรือพวก
ท่านเป็นพวกหนักแผ่นดิน ผมเห็นว่า
จะเป็นคนหนักแผ่นดิน เพราะผมไม่
ใช้คนไทย แต่คนไทยอย่างท่าน ท่าน
ไม่มีค่าความเป็นไทยอยู่เลย บ้านมี
แต่หลังคา ไม่มีเสาเรือนค้ำจุน พวก
ท่านคิดหรือว่ามันจะลอยอยู่ได้ พวก
ท่านเมื่อเลิกหากพอ-แม้พวกท่านไม่
ประทับใจประกอบพวกท่านคิดหรือว่า
พวกท่านจะได้มานั่งด่าคนทั่วโลก ทำ
ไม่ว่าพวกท่านไม่คิดถึงกลิ่น หรือพวก
ท่านเป็นลูกไม่พอ-แม่ เป็นลูกที่เกิด
จากการรักสนุกของนางแม่ผู้ให้กำเนิด
ผสมพันธุ์กับเขาตัว

พวกผมเป็นชาวมุสลิมอยู่บนพื้น
แผ่นดินไทย บางครั้งอาจจะมีความ
กว่าคนไทยอย่างท่าน ผมไม่วิจารณ์
พวกท่านให้มากมายนัก “ท่านจงส่ง
กระจุกใจของท่านชี้ว่า ท่านหน้า
ตายเหมือนคนไทยอยู่หรือไม่”

หากบ้านเมืองเป็นของเล่น พวก
ผมขอเชิญพวกท่านชมมาบริหารประ
เทศดูซิว่า พวกท่านจะทำได้แค่ไหน
ดูซิว่าท่านจะรักษาสัมพันธไมตรี
ทบปรพบุรุษของท่านรักษามาและ
เป็นเอกราชอยู่ทุกวันนี้ และมีเพลง
ชาติไทยร้องกันอยู่ทุกวันนี้ก็เพราะ
ใคร หากพวกท่านบริหารก็เหมือน
ของเล่นพวกท่านส่งให้คนโน้นคน
พวกผมจะได้สบายใจเพราะยังไปพวก
ผมก็ได้ครองกันบ้าง ในบางจังหวัด
เพราะพวกท่านคือสัตว์สังคม

อู๋โย๊ะ หมักพิชัย
ปัตตานี

ป.ล. พวกท่านต้องการจะพบกับพวก
ผมเชิญได้ที่ จ. ปัตตานี ยินดีตอน
รับ พวกผมรับประกันไม่มีกรออย่าง
ว่า รับรองความปลอดภัยทุกประการ
“กรุณาตีพิมพ์ทุกตัวอักษร ถ้า
หากพวกท่านกล้าสัมผัสกับความจริง
แล้ว มิฉะนั้นจะอาฆาตอย่างพวกผม
นะครับ”

“ถ้าให้เสรีภาพไม่ได้ ก็ให้ความตายเสียดีกว่า”

เมื่อไม่นานที่ผ่านมา เอกอัครราชทูตสหรัฐฯ ประจำไทย ชาร์ล เอส. ไวท์เฮาส์ ได้กล่าวปราศรัยในที่ประหม่นกักรกิจของเอเชีย ซึ่ง นสพ. ไฟแนนเชียล ไทมส์ จัดขึ้นที่โรงแรมอินทรา มีใจความยอมรับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นกับประเทศมหาอำนาจอย่างสหรัฐฯ ว่า บัดนี้สหรัฐฯ กำลังสูญเสียความเป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่ลงเช่นเดียวกับที่อังกฤษได้สูญเสียไปเมื่อศตวรรษก่อน

การยอมรับของเอกอัครราชทูตไวท์เฮาส์ ไม่ว่าจะเป็นไปด้วยความจริงใจต่อประเทศไทยหรือไม่ก็ตาม เราเชื่อว่าความเห็นดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นถึงความจริงส่วนหนึ่งที่เกิดขึ้นกับจิตใจสำคัญของประชาชนอเมริกัน ซึ่งเริ่มตระหนักและมองเห็นว่า การทำตัวเป็นตำรวจโลกของรัฐบาลอเมริกัน ในการเข้ายุ่งเกี่ยวแทรกแซง เพื่อบรรเทาทางทางการเมืองและเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ในโลกที่สาม ตลอดเวลาประมาณหนึ่งศตวรรษที่ผ่านมาได้ประสบกับความล้มเหลวลงโดยสิ้นเชิง และทำให้เกิดระตุมิของประเทศอันยิ่งใหญ่แห่งนี้ต้องตกต่ำลงอย่างมากในสายตาของนานาประเทศ การทำตัวเพื่อปกป้องประเทศ “โลกเสรี” ของสหรัฐฯ ในอดีตที่ผ่านมา แม้เริ่มต้น

จะเต็มไปด้วยความหวังดี หากแต่ต่อมาการแบ่งค่ายการเมืองในยุค ‘สงครามเย็น’ ก็ทำให้สหรัฐฯ ล้มต่นและล้มหลักการแห่งเสรีภาพที่ตนเคยยึดถือมาเมื่อครั้งทำสงครามเอกราชปลดปล่อยตัวเองจากอังกฤษ

สงครามกับประเทศกลุ่มอินโดจีนที่ผ่านมา ถือเป็นการสร้างความสั่นไหวใหม่ให้กับรัฐบาลอเมริกัน และเริ่มทำให้ประชาชนชาวอเมริกันตระหนักถึงหลักแห่งสิทธิมนุษยชน ที่ประธานาธิบดี โทมัส เจฟเฟอร์สันเคยกล่าวไว้ในคำประกาศเอกราชของสหรัฐฯ ไม่ขึ้นแก่อังกฤษเมื่อ ๒๐๐ ปีก่อน

โอกาสสำคัญของประชาชนอเมริกันที่เวียนมาครบ ๒๐๐ ปี ในวันที่ ๔ กรกฎาคม ศกนี้ เราในฐานะส่วนหนึ่งของประชาชนไทย ต่างเห็นความสำคัญของ “เจตนารมณ์ ๔ กรกฎาคม” ที่ประชาชนอเมริกันได้ลุกขึ้นต่อสู้กับจักรวรรดินิยมอังกฤษอย่างกล้าหาญเด็ดเดี่ยว เสียสละ เพื่อยกธงเอกราชและอธิปไตยให้กลับคืนมาเป็นของตนอย่างแท้จริง การกระทำดังกล่าวเป็นสิ่งสมควรสรรเสริญ และเป็นตัวอย่างอันดีที่ประชาชนทั่วโลกจักต้องจดจำไว้เป็นเยี่ยงอย่าง ประชาชนไทยก็เช่นเดียว

กับประชาชนอเมริกัน เรามีความร้อนแรงและต้องการเห็นความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกาอยู่บนพื้นฐานแห่งความเสมอภาค ไม่แทรกแซงกิจการภายใน และเคารพอธิปไตยของกันและกันอย่างแท้จริง

ในวาระครบรอบเอกราช ๒๐๐ ปี ของสหรัฐฯ ครองนี้ เราหวังว่าประชาชนไทย กับ ประชาชนอเมริกัน ตลอดจนทั้งรัฐบาลไทยกับรัฐบาลอเมริกัน จะเริ่มต้นสร้างสรรค์ความเข้าใจอันดี บนพื้นฐานอันถูกต้องเสียใหม่ เพื่อสร้างโลกอันสวยงามให้เกิดขึ้นร่วมกัน โดยไม่เลือกชาติใหญ่ ชาติเล็ก สมดังที่เจฟเฟอร์สัน เคยกล่าวไว้กับประชาชนอเมริกัน เมื่อ ๒๐๐ ปีก่อนว่า “พระเจ้าประทานชีวิตแก่เรา และประทานเสรีภาพมาด้วยพร้อมกัน พลังแห่งอำนาจนั้นจะทำลายได้ ก็แต่ชีวิตเท่านั้น แต่จะแยกชีวิตเรออกจากเสรีภาพหาได้ไม่...” และบทเรียนของชาวอเมริกันดังกล่าวนี้ เราประชาชนไทยขอน้อมรับและใคร่ขอกล่าวซ้ำเช่นเดียวกับ แพทริค เฮนรี รัฐบุรุษในอดีตของท่าน ที่กล่าวไว้ว่า “...สำหรับข้าพเจ้าเองแล้ว ถ้าให้เสรีภาพไม่ได้ ก็ให้ความตายเสียดีกว่า”

ศึกเขาครี

กองทัพบกออกแถลงการณ์ถึงผลการปราบปรามผู้ก่อการร้ายบริเวณเขาครี อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เมื่อวันวันที่ ๒๕ มี. นว. กำลัสมพลเรือน ตำรวจ ทหาร ทงภาคพื้นดินและทางอากาศปฏิบัติการที่เขาครีได้ผลเป็นที่น่าพอใจยิ่งโดยเฉพาะระหว่างวันที่ ๒๕-๒๘ มี. หน่วยปฏิบัติการของกองทัพภาคที่ ๓ สามารถยึดค่ายพัก ซึ่งประกอบด้วยเรือนพัก ๑๕ หลัง และแหล่งสะสมเสบียง ๔ หลังได้แล้ว ขณะนี้ยังมีการปะทะกันอยู่อย่างต่อเนื่อง

อนึ่งเมื่อวันที่ ๓๐ มี. น. มรว. เสนีย์ ปราโมช นายกรัฐมนตรีพร้อมกับรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีทั้งสองคนคือ นายชวน หลีกภัย กับ นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ พร้อมด้วยนายทหารชั้นผู้ใหญ่ ได้เดินทางไปตรวจเยี่ยมการปฏิบัติการของทหาร ตำรวจ ทหารบก เขาครี และเดินทางกลับกรุงเทพฯ ในวันเดียวกัน

สหภาพแรงงานค้านขรรษาขาวสาร

นายเกษม สุวรรณะ ประธานสหภาพแรงงานบริษัทเสริมสุขจำกัด กับนายโกสุม ก่องเกิด ฝ่ายวิชาการสหภาพแรงงานการรถไฟแห่งประเทศไทย ร่วมกันแถลงในนามกลุ่มสหภาพแรงงานต่างๆ ๒๐ กลุ่ม เกี่ยวกับการขรรษาขาวสารของรัฐบาลว่า กลุ่มสหภาพฯ ไม่เห็นด้วย เนื่องจากขาวสารขณะนี้เป็นขาวสารที่พ่อค้าักตุนไว้ไม่สมควรจะขายขรรษาขาวสาร เพราะจะทำให้ชาวนาขายขาวเปลือกลูกกลิ้ง แด่ขาวสารแพง

นายโกสุมกล่าวว่า รัฐบาลประกาศพยุงราคาข้าวเปลือกเกวียนละ ๒,๑๐๐ บาท ไม่ถูกต้องเพราะเป็นการพิจารณาของตัวแทนรัฐบาล ร่วมกับกลุ่มเกษตรกรที่เป็นชาวนารวย ไม่ได้ปฏิบัติตามสัญญาเมื่อวันที่ ๖ มก. แต่ประการใด

สมัคร คำน ป่วย

นายสมัคร สุนทรเวช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย แถลงว่า เขาไม่เห็นด้วยที่รัฐบาลจะอนุมัติเงิน ๓ ล้านบาท ให้กับโครงการบัณฑิตอาสาสมัคร ของดร. ป่วย อิงกาภรณ์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพราะการส่งบัณฑิตออกไปทำงานในชนบททำให้ข้าราชการท้องถิ่นไม่พอใจ และเชื่อว่าโครงการนี้ต้องมีเบื้องหลังแน่นอน

นายสมัคร กล่าวว่าตนเองจะขอคัดค้านอย่างถึงที่สุด ถ้าคัดค้านในคณะรัฐมนตรีไม่สำเร็จก็จะพูดใน

กรรมการ ถ้ายังไม่สำเร็จก็จะขอสงวนคำแปรญัตติพูดในสภาต่อไป ต่อปัญหา นายเสนห์ จามริก รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ชี้แจงว่า โครงการนี้เป็นการทดแทนและเสริมกำลังหน่วยราชการที่ขาดในชนบทไปช่วยเหลือด้านการศึกษาและสาธารณสุข เป็นการส่งบัณฑิตออกไปสัมผัสชีวิตในชนบทหลังจากได้ร่ำเรียนในกรุงเทพฯ มา

พร้อมกันนี้นายเสนห์ ได้วิจารณ์นายสมัครว่า ไม่อธิบายสิ่งที่แท้จริงถ้อยคำอาจเป็นใหญ่ ควรจะต้องตำ

นึกตัวกำลังทำหน้าที่อะไรอยู่ รับ
ผิดชอบ และเที่ยงธรรมแค่ไหน

ย้ายนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์

นายรักษศักดิ์ วาณิชพานิชอธิบดี
กรมประชาสัมพันธ์ มีคำสั่งเมื่อวันที่
๒๘ มิ.ย. น. ให้ย้ายนายศรี อินทพันธ์
ผู้สื่อข่าว ๔ กองข่าวในประเทศไป
เป็นนักวิชาการประชาสัมพันธ์ ๔ หัว
งานงานประเมินผลกองสำรวจประ
ชาชาติ ภายในวันที่ ๒ กค.

นายศรี เคยถูกนายสมศักดิ์ สุน
ทรเวช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระ
ทรวงมหาดไทย ต่อว่าโดยกล่าวหาว่า
เสนอข่าวไม่ตรงความจริง ซึ่งนาย
ศรีก็ได้ทำหนังสือร้องเรียนต่อนายก
รัฐมนตรีด้วย อนึ่งนักข่าวผู้ถูกหน้
งส่งพิมพ์บางฉบับระบุว่า 'เอียงซ้าย'

เลขาศูนย์นิติฯ คนใหม่

ผลการเลือกตั้งกรรมการบริหาร
ศูนย์กลางนิติศึกษาแห่งประเทศไทย
ไทยชุดใหม่ เมื่อวันที่ ๒๓ มิ.ย. ณ
ห้อง ๑๐๓-๑๐๕ ตึกศิลปศาสตร์ มหา
วิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผลปรากฏว่า
นายสุธรรม แสงประทุม นิติบัป ๔
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิท
ทยาลัย ได้รับเลือกเป็นเลขาธิการ

ส่วนตำแหน่งรองเลขาธิการทั้ง
๓ นั้น ฝ่ายการเมือง ได้แก่ นายประ
ยู อัครบรร นักศึกษาชั้นปีที่ ๓
คณะนิติศาสตร์ รวมคำแหง ฝ่าย
เศรษฐกิจ ได้แก่ นายจตุรงค์ บุญ
รัตนสุนทร นักศึกษาชั้นปีที่ ๔ คณะ
รัฐศาสตร์ รวมคำแหง และฝ่ายสัง
คมและการศึกษา ได้แก่ นางสาวสุ

ชลดา ต้นชัยนันท์ นักศึกษาชั้นปีที่ ๔
คณะรัฐศาสตร์ ธรรมศาสตร์

ว่าวิทยุรัฐบาลทำเกินกว่าเหตุ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ รัฐมน
ตรว่าการประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
ชี้แจงต่อประชาชนเมื่อคืนวันที่ ๑ กค.
น ในรายการสนทนาประชาธิปไตย
ที่สถานีโทรทัศน์ช่อง ๕ ว่า ขณะ
นี้ประเทศไทยมีภัยรอบด้าน ทั้งทาง
เศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ซึ่ง
จะแก้ปัญหาได้ก็ต้องมีรัฐบาลมี
เสถียรภาพ แต่ต่อมวลชนบางชนิด
เช่น สถานีวิทยุโจมตีรัฐบาลด้วยข้อ
มูลต่างๆ เป็นการทำเกินกว่าเหตุ
และบนข้อมูลที่ปราศจากความจริง
ทำให้รัฐบาลขาดเสถียรภาพ

นายสุรินทร์ กล่าวว่ารัฐบาลจะ
ทำตามนโยบายที่แถลงต่อสภาผู้แทน
ราษฎรในข้อที่จะเป็นมิตรกับทุกประ
เทศ และกระชับความสัมพันธ์กับ
เพื่อนบ้าน ส่วนในด้านการปราบ
ปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์นั้น จะ
ใช้กำลังอย่างเต็มที่มิได้ผล ต้องจัด
ปัญหาองค์กรประชาชนของข้าราชการและ
นักการเมืองให้หมดเสียก่อน

เพื่อนา

นักเลงโดนโซเฟอร์ ทุบตี...! ยิงสกัดแก้มา ๒ นัด

เรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อ ๒๐.๐๐ น. วัน
ที่ ๔ มิถุนายน สกน นายจ่านงค์ สังข์
ทอง อายุ ๓๖ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๕๒๕/๔
ถนนไกรเพชร ตำบลบ้านเมือง อำ
เภอเมืองราชบุรี ได้ขับรถยนต์โดย
สารหมายเลขทะเบียน ร.บ. ๐๔๖๘๘
ออกจากบ้านไปจอดอยู่ที่หน้าบ้าน
นายเหลา ไม่ทราบนามสกุล คนรู้
จักชอบพอกันที่ถนนราษฎรยินดี และ
ขณะที่นายจ่านงค์กำลังแก้ไฟสปอร์ต
ไลท์อยู่นั้นเอง นายสมชัย พิมพ์พิทักษ์
เพื่อนหนุ่มวัยเดียวกันได้เดินเข้าไป
หาในลักษณะค่อนข้างจะมันเมา

นายสมชัยได้เอื้อมชนนายจ่านงค์
ให้ออกไปหาเหลาอีกคนดังกล่าว นาย
จ่านงค์ได้ยืนเช่นนั้นจึงตอบปฏิเสธ
ว่าวันนี้ไม่ว่าง ต้องซ่อมรถเพื่อนำไป
จังหวัดจันทบุรี แต่นายสมชัยไม่ยอม
ฟัง จึงดึงแขนนายจ่านงค์อย่างแรง
ถึงถลาตจากเก้าอี้ นายสมชัยก็เข้า
กอดปล้ำ สายตามองเห็นนายจ่านงค์
พกบนทเอว จึงเออมนมือไปกระชาก
บน ทงสองจึงเกิดแย่งบนกันขึ้น
เสียงบนดังขึ้นหนึ่งนัด นายจ่านงค์
เห็นนายสมชัยก็พกบนทเอวเหมือนกัน
เมื่อแย่งบนมาได้จึงยิงนายสมชัย ๒ นัด
ซ้อน เพื่อสกัดมิให้นายสมชัยกระชาก
บนออกมายิงตน กระสุนเจาะโคนขา
ทั้งสองข้าง นายสมชัยจึงพบลงกับพื้น
ดิน นายจ่านงค์เห็นเลือดไหลออกมา
มากจึงเรียกเพื่อนมาช่วยกันห้ามร่าง
อันโหล่เลือดของนายสมชัยส่งโรงพยาบาล
ราชบุรี แล้วตัวเองก็ตรงไปมอบ
ตัวกับ รตท. ชุมพล โชติพิมพ์ นาย

รอยเวร ๔ ก.อ. เมืองราชบุรีพร้อมกัน
ของกลาง ทั้งยอมรับสารภาพอย่าง
หนาแน่นว่าจริงจริงเพื่อบอกกันตัว

ก้าวหน้า

๑๑ มิถุนายน ๒๕๑๔

นักผลิตบ้องไฟ

ร่นจิว

ลองจุดพองทั้งตัว

นักประดิษฐ์ร่นจิวผสมดินบน
เตรียมทำบ้องไฟเล่น ผสมเสร็จทดลอง
จุดไฟลูกพอบไหม้ตัวดำเกรียม

เมื่อเวลา ๑๖ น.เศษ วันที่ ๒๑
เดือนนี้ ขณะที่ ดช. ประถม วดีเอ๋ย
อายุ ๑๑ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๐๓ บ้านหมู่
๒ ต. ห้วยทราย อ. สันกำแพง เชียง
ใหม่กำลังผสมดินบนเพื่อเตรียมทำ
บ้องไฟอยู่บนบ้านของตน ดช. ประ
ถม ผสมดินบนเสร็จได้เทดินบนส่วน
หนึ่งลงบนกระดานแล้วทดลองจุดไฟ
ดู เพื่อจะดูคุณภาพของดินบน ทัน
ใดนั้นไฟได้ลุกพบบน ประกายไฟ
ไปลุกกองดินบนทวางอยู่ข้างๆ ลูก
ใหม่ขึ้นอีก ดช. ประถมถูกไฟลุกไหม้
ทั่วตัว ญาติพี่น้องที่ประสบเหตุได้
เข้าไปช่วยเหลือ ปรากฏว่า ดช. ประ
ถมถูกไฟไหม้ลวกพองไปทั้งตัว จึง
ได้รับนำส่งโรงพยาบาล ขณะนั้นอา
การอยู่ในขั้นนำชีวิต

ไทยนิวส์

๒๔ มิถุนายน ๒๕๑๔

ศึกษาแผนจางถนน

โครงการสองฟั่นล้านเพื่อชาวกรุงเทพ ฯ

ทั้งดำทั้งขาว ทั้งคทั้งปลอบกันมา
นานนมหลายสมัย รัฐบาลไทยก็ไม่
มีปัญญากั๊กปัญหาจราจรในกรุงเทพ ฯ
ให้ประชาชนเดินทางอย่างสะดวกสัก
ที ปัญหาเรื้อรังนี้เป็นปัญหาธรรมดา
สามัญของชาวกรุงเทพ ฯ ที่จะต้อง
เผชิญหน้าอย่างไม่มีความหวัง

กรณีนี้ที่ท่านสองจอมพล ก่อ
การปฏิวัติชนเมื่อ ๑๓ พฤศจิกายน
๒๕๑๔ เห็นว่าประชาชนเดือดร้อน
กันมานานแล้ว และการที่เมืองหลวง
อันแสนโอ้อาของประเทศไทย ไม่มี
ถนนลorryพ้อย่างมหานครอื่น ๆ เขา
ก็จะปั่นท้อบอวย จึงได้มีคำสั่ง ลง
วันที่ ๒๗ พ.ย. ๒๕๑๔ เรียกว่า ปว.
๒๕๐ ให้จัดตั้งการทางพิเศษแห่งประ
เทศไทยขึ้น มีกระทรวงมหาดไทย
เป็นลูกพี่ลูกน้อง และมอบหมาย
สร้างถนนที่ไม่ธรรมดาสามัญ เรียก
ว่าทางด่วนพิเศษ เพื่อให้รถยนต์ที่ไม่
พอใจจะวิ่งบนพื้นถนนติดแผ่นดิน
ชนไปวิ่งรับลมในอากาศ

การทางพิเศษแห่งประเทศไทย
จึงปรากฏขึ้นแต่บัดนั้น พร้อมทั้งจ้าง
บริษัทที่ปรึกษาและออกแบบสอง
บริษัทคือ บริษัท ฟรีแมน ฟ็อกซ์
แอนด์ ปาร์ตเนอร์ และบริษัท ไทย
เอนยเนียร์ คอนซัลแต้น มาออกแบบ
ก่อสร้าง โดยวางโครงการว่าจะ
สร้างถนนด่วนพิเศษลorryพ้าสามเส้น
จากท่าเรือคลองเตย ถึง ดินแดง สาย
หนึ่ง จากพระโขนงถึงบางซื่อสาย
หนึ่ง และจากลาดพร้าวถึงวงเวียน
ใหญ่อีกสายหนึ่ง

ผู้ว่าการคนแรกคือ ประสิทธิ์

อุไรรัตน์ ส่วนคนปัจจุบันคือ จำลอง
ศาลิบุตร ทั้งสองคนทำงานติดต่อกัน
มา ๓ ปีกว่า ให้เวลาสำรวจออกแบบ
ทางด่วนพิเศษทั้ง ๓ สายเป็นเวลา
กว่า ๒ ปี ราคาทำก่อสร้างไม่รวมค่า
เวนคืนที่ดินชาวบ้านก็ประมาณกว่า
๓ พันล้านบาท

เมื่อพรรคประชาธิปัตย์ได้มั่งคั่ง
ลิ้มมะโรจน์ มารับตำแหน่งรองผู้ว่าฯ
ฝ่ายการโยธาของ กทม. ก็เกิดพิ
ดอยากจะสร้างถนนลorryพ้าเหมือนกัน
จึงได้บ่าวร้องให้บริษัทต่าง ๆ มาเสนอ
โครงการ เพราะ กทม. ต้องการสร้าง
ถนนลorryพ้า แต่เพื่อไม่ต้องเวนคืนที่
ดินให้สนเปลืองทรัพย์สิ้น จึงคิดจะ
สร้างกร่อมคลองที่ กทม. มีสิทธิเป็น
อีกหน่อยจะเป็นถนน

ปัญหาที่แก้ไม่ได้

เจ้าของตามกฎหมาย ไครงการนต^๕
ราคาประมาณ ๒,๐๐๐ ถ่าน^๑

โครงการของ กทม. นี่ย่อมไม่
เป็นทศบอรรถมณของจำลอง สาคิปต์
ผู้ว่าการทางฯจึงให้สัมภาษณ์ว่า เมื่อ
ครั้งรัฐบาลไทยเรียกฝรั่งเยอรมันมา
วางแผนแก้ปัญหาจราจรนั้น ไม่เคย
เสนอโครงการถนนक्रमคดองเลย
แต่บอกให้สร้างทางด่วนพิเศษ ซึ่ง
มกค. ถิมะโรจน์

การทางพิเศษกำลังทำอยู่

คำนานาขมกกลกโศคอบว่า การ
 ทางพิเศษทำงานมา ๓ ปี ยังไม่เห็น
 จะมีผลงานอะไร เหตุนี้โครงการของ
 กทม. จึงจะเต็มไปด้วยความล่าช้า
 สองฝ่ายจึงเบนไม่เบอไมเมากันมาดง
 แดน

เมื่อพรรคประชาธิปไตย^๔ ได้เป็น
รัฐบาล จึงเป็นโอกาสอันดีที่
กรมคลองของ กทม. จะปรากฏให้
เห็น จึงได้เสนอโครงการเขาสู้^๕
ประชิดกะปิ่นดำ

เห็นสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์
จึงได้มีการประชุมปรึกษาหารือกัน
เมื่อเดือนที่แล้ว มติออกมาสอง
อย่าง โดยจะผลักดันให้รัฐบาลปฏิบัติ
ข้อหนึ่ง ให้สร้างถนนเชื่อมคลอง
(เพราะใช้อำนาจในการหาเสียงไว้มาก)
และสอง ให้ยุบการทางพิเศษแห่ง
ประเทศไทยเสีย

มติของสมาชิกพรรคประชาธิ
ปัตย์ครั้งนั้น เป็นผลให้นายจำลอง
อสนา ปราโมช

ศาลิปปัตน์ ผู้ว่าการทางพิเศษต้องเฝ้า
เต็นท์ และกับขังเอิญอย่างขังที่คนหญิง
อุสนา ปราโมข ภรรยาของท่านนา
ยกฯ หัวหน้าพรรคประชาธิปไตย มี
นามสกุลเดิมว่า “ศาลิปปัตน์” เสียด้วย
และถ้าจะนับญาติกันก็เป็นที่สาวของ
คุณจำลองนั่นเอง เมื่อการณเป็นเช่น
นี้ก็ต้องให้คนพาช่วยในยามกับขัง

กรมมณฑล สิมะโรจน์ นำเอา
โครงการถนนล้อมคลอง กทม. เข้า
เสนอสู่ที่ประชุม กรม. ก็ปรากฏว่า
ท่านนายกรัชมุนทรพิเชยของฝ่ายการ
ทางฯ ได้คงแผนถนนล้อมคลอง
ออกจากวาระ พร้อมกับตะโด่งไป
ให้สภาพพัฒนาเศรษฐกิจฯ พิจารณา
เสีย สภาพพัฒนาฯ เห็นว่าโครงการ
ถนนล้อมคลองของรองผู้ว่าฯ มณฑล
เป็น โครงการที่ไม่ถูกต้องตามกติกา
คือ ไม่ยอมแยกบริษัทออกแบกับ
บริษัทก่อสร้างออกจากกัน ตามความ
ถูกต้องของระเบียบ จึงเสนอเรื่อง
กลับ ไปให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาใหม่

ต่อมาอีก ๒ สัปดาห์ การทาง
พิเศษฯ เสนอโครงการสร้างทางพิเศษ
๑ ใน ๓ สาย เพื่อให้ กรม. อนุมัติ
ทำนุบำรุงนครช่วย สมคร สุนทรเวช
อันเป็นเพื่อนรักเพื่อนไกรฝ่ายเดียว
กับมงคล สิมะโรจน์ จึงต้องหยิบ
เพิ่มของการทางพิเศษฯ ออกจากว
ระการประชุม กรม. บ้างเพื่อแก้

เมื่อเรื่องราวชักจะไปกันใหญ่
และลูกพรรค ๒๒. เห็นว่า ท่านน
ย ๑ หัวหน้าพรรค ไม่ยอมทำตามมติ
พรรค จึงได้ทำหนังสือประท้วงไป
เป็นทันทีก่อนหน้าใจท่านนายก ๑
เพิ่มขึ้นไปอีก เพราะโดยปรกติลูก
พรรคของท่านก็ทะเลาะเบาะแว้งกัน
อยู่แล้วไม่ว่าวันใดวัน จนนคร ๑
เขาเปรียบท่านเป็นธาตุเลวถึง

ยังไปกว่านั้นก็คือ ฝ่ายมงคล
ลิมะโรจน์ ไม่ได้หลักฐานจากนิตย
สาร ชวีล เอนยเนยรง ซึ่งเบนนิตย
สารทางวิศวกรรมทั่วโลกเขาเชื่อถือ
เขียนระบุเอาไว้ในบทความรายงาน
ผลการทำงานของบริษัทวิศวกรรม
ต่างๆ ฉบับประจำเดือน มิถุนายน
๑๙๗๒ หน้า ๔๗ ว่า บริษัท ฟรีแมน
ฟ็อกซ์ แอนด์ ปาร์ทเนอร์ อันเป็นที่
ปรึกษาของการทางพิเศษฯ นั้น ได้
ไปทำชื่อเสียงขบเข็นไว้ในต่างประเทศ
ถึง ๒ แห่งด้วยกัน

ในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๑๙๗๐
สะพาน เวสต์ เกท ในนครเมลเบิร์น
ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งมีบริษัท ฟรี
แมน ฟ็อกซ์ แอนด์ ปาร์ทเนอร์ เป็น
บริษัทที่ปรึกษาและออกแบบนั้น ได้
พังลงเมื่อเวลา ๑๑.๕๐ น. ยังผลให้มี
ผู้เสียชีวิต ๓๕ คน และบาดเจ็บอีก
๑๘ คนด้วยกัน

และในเดือนมิถุนายน ปี ๑๙๗๐
บริษัท ฟรีแมน ฟ็อกซ์ แอนด์ ปาร์ท

เนอร์ ออกแบบก่อสร้างสะพานมิตร
ฟอร์ด เฮเวน ในเวลส์ ประเทศ
อังกฤษ สะพานดังกล่าวพังลงมา
เหมือนกัน มีผู้เสียชีวิต ๔ คน

มงคล ลิมะโรจน์ แสดงความ
สงสัยอย่างสุดซึ้งว่า เมื่อโลกเขา
บอยคอต บริษัททั้งสองของการทาง
พิเศษฯ กันอย่างนั้นแล้ว ทำไมการทาง
พิเศษฯ ของคุณจำลอง จึงได้ไปจ้าง
มาเป็นที่ปรึกษาด้วยราคามันบอยคอต
บาทอย่างนั้น

เมื่อต่างฝ่ายต่างก็ทำสงครามนา
ลายกันอยู่เช่นนั้น เลยมารู้ว่ารัฐบาล
ของท่าน มรว. เสนีย์ จะยอมให้ประ
ชาชนขับรถขึ้นไปชมวิวยบนถนนลอย
ฟ้าเมื่อไหร่กัน แต่คนขับรถแท็กซี่
ยังไม่ได้สมัครเข้าสหกรณ์ เพราะมี
รถเป็นของตัวเองคนหนึ่ง ก็บอกกับ
จตุรัสว่า “เอา ใครจะสร้างก็เอา จะ
เก็บเงินก็ยอมเสียให้ เสีย ๕ บาท ขึ้น
ถนนลอยฟ้าดีกว่าติดอยู่ข้างล่างเป็น
ชั่วโมง ๆ ครับ”

อีก๑ชุด เจ้าหน้าที่สุลการไทยที่นั่น
ยืนยันว่า เจ้าหน้าที่มาเลย์กลายเป็น
พวก “โรคระแวงโรจีน” ไปแล้ว
และเมื่อเป็นเช่นนั้น วิธีการ “ฆ่าไม่
เลือก” ก็จึงถูกนำมาใช้อยู่บ่อย ๆ

เป็นที่ทราบกันดีว่า รัฐบาลมาเลย์
เขี่ยหัวเกรงภัยจากโจรคอมมิวนิสต์
มาก โดยเฉพาะจุดประสงค์ของโจร
จีนคอมมิวนิสต์ที่ว่าต้องการล้ม
ล้างรัฐบาลมาเลย์ชุดปัจจุบัน ซึ่งทำ
ให้รัฐบาลมาเลย์หวาดวิตก โดย
เฉพาะกองกำลังโจรจีน ซึ่งหลบโผล่
อยู่ในเขตระหว่างชายแดนไทย-มา
เลย์ ซึ่งทำให้การปฏิบัติการ “ปราบ
อย่างหนัก” ของมาเลย์ทำได้ไม่ถนัด

รัฐบาลมาเลย์เริ่มรู้สึกหนักใจ
เป็นอย่างมาก เมื่อข้อมูลของเจ้าหน้าที่
สันติบาลมาเลย์เชี่ยในเบตง ซึ่งหา
ก้นด้วยการใส่ร้ายป้ายสีประชาชนไทย
ในเบตงหลายคนให้เป็นโจรจีนนั้น
ทำให้รูปของโจรจีนเติบโตสูงขึ้นทุก
ที่ๆ ในสายตาของรัฐบาลมาเลย์

ข้อมูลของเจ้าหน้าที่สันติบาลมา
เลย์เหล่านี้ ปรากฏมาอยู่ในรายงาน
ของเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชาย
แดน และกุศกรไทยอย่างชนิดแน่น
ร้อยตำรวจเอก บัญชา โปร่งสระ ผู้

เบตง : หนุตะเกาที่ชายแดนภาคใต้

ในบริเวณอำเภอเบตง จังหวัด
ยะลา กลายเป็นเขต “เขมขัตติ
แอเรีย” สำหรับเจ้าหน้าที่รัฐบาลมา
เลย์เชี่ยไปแล้ว ไม่ว่าชาวบ้านหรือเจ้า
หน้าที่ตำรวจไทย ถ้าเคลื่อนไหว
อย่างไม่ชัดเจน จะต้องถูกตอบโต้
ด้วยลูกปืนนาโต้ จากตำรวจสนาม
และทหารมาเลย์เชี่ยอย่างรวดเร็ว

เมื่อวันทีคณะกรรมการการ
ต่างประเทศ ซึ่งนำโดยนายไพฑูรย์
เกรือแก้วเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริง
ในบริเวณดังกล่าว ชายไทยซึ่งมี
อาชีพขับรถรับส่งสินค้าบริเวณอำเภอ
โกรัก กับเบตง ถูกเจ้าหน้าที่ทหาร
มาเลย์ไล่ยิงด้วยปืนนาโต้ กระจาย
ฟ้า ๑ ชุด ยิงไล่แบบกราดเล็ดพัน
จตุรัส ๑๐

การประท้วงที่เบตง ในเดือนพฤษภาคม ๒๕๑๕

บังคับกองร้อยที่ ๕ เคยอธิบายให้เจ้าหน้าที่คณะกรรมการการต่างประเทศฟัง เกี่ยวกับเงื่อนไขของขอมลที่เขาได้มานั้นสันนิษฐานว่า เป็นข้อมูลจากเจ้าหน้าที่สันติบาลมาเลยแทบทั้งสิ้น

ร้อยตำรวจเอกบุญชา และร้อยตำรวจเอกไพศาล จันทรมณี รองผู้บังคับกองร้อยที่ ๓ เบตง บรรยายว่า ปัจจุบันกำลังติดอาวุธของฝ่ายโจรเงินคอมมิวนิสต์มีอยู่ประมาณ ๑,๕๕๐ คน มีกรม ๑๒ ชึ่งนำโดย “อาเซ” หรือ “อาเซ” เป็นหัวหน้า กลุ่มของอาเซเองมีกำลังติดอาวุธประมาณ ๘๐๐-๘๕๐

ทหารไทยเข้าแทนที่ทหารมาเลเซีย

สภาพภายในอำเภอเบตง

คน นอกจากนั้นยังแยกออกเป็นหน่วยๆ ซึ่งมีความขัดแย้งกันเองในด้านแนวความคิด จนกระทั่งเกิดการปะทะ

หน่วยที่ ๑ คือหน่วยของ เล่าไวหมั่น มีกำลังประมาณ ๔๐๐ คน ขึ้นตรงต่อกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์มาลาชา อยู่ในเขตตำบลยะรม หน่วยที่ ๒ อยู่ในเขตตำบล ตาเนาะแมเราะ มีดินแก้ว เป็นหัวหน้าคุมกำลัง ๕๐๐-๕๕๐ คน เป็นฝ่ายที่ปฏิบัติการอย่างหนักอยู่ในปัจจุบัน

นอกจากนั้น เจ้าหน้าที่ผู้บรรยายยังกล่าวด้วยว่า ปัจจุบันกองโจรเงิน

เหล่านี้ ได้แทรกซึมเข้ามายึดครองพื้นที่ในอำเภอเบตงได้เกือบหมดแล้ว โดยเฉพาะสามารถก่อกองตั้งอยู่ได้แทบทุกตำบล มีระบบปกครองกันเอง จนกระทั่งตั้งหน่วยงานชื่อ “สมาชิกริชาชนคอมมิวนิสต์” (สช.ค.) ขึ้นที่เบตง ปฏิบัติการอยู่ในเมืองเบตง มีกำลังประมาณ ๒,๕๐๐-๓,๐๐๐ คน เป็นชาย ๒,๐๐๐ หญิง ๑,๐๐๐ คน ซึ่งจำนวนที่กล่าวมานี้เรียกได้ว่าประชาชนเกือบทั้งเบตงเป็นพวกของโจรเงินคอมมิวนิสต์แทบทั้งสิ้น

เจ้าหน้าที่ไทยยังกล่าวถึงการเก็บภาษีของโจรเงินคอมมิวนิสต์อีกด้วยว่า มีการเก็บภาษีสวนยาง ๓๔๐ บาทต่อที่ดิน ๑ เอเคอร์ ต่อ ๑ เดือน และเรียกเก็บเป็นดับเบิล ๓๐ บาทต่อ ๑ คนต่อ ๑ เดือน นอกจากนั้นยังมีภาษีปลา และภาษีจับปลามาก “มันจัดอยู่ในรูปวิเลจ ออร์แกนไนเซชันที่เดียว” พันตำรวจโท สมศักดิ์ อภิจักรี รองผู้กำกับการตำรวจตระเวนชายแดน อ.เบตงกล่าว

เจ้าหน้าที่ไทยเชื่อกันว่า เหล่านี้เท่าๆ กับเจ้าหน้าที่มาเลเซียที่เคยไม่น่าแปลกใจในเรื่องนี้มาได้ทราบ

ว่า ในครั้งก่อนนั้น รัฐบาลมาเลเซียเคยใช้เงินในการปราบปรามโจรเงินคอมมิวนิสต์วันละ ๑ ล้านเหรียญ อันเป็นเงินก้อนใหญ่ที่ทำให้เจ้าหน้าที่ไทยตาลุกวาวได้

นายวิรุฬห์ ฉันทะศรีวิโรจน์ กรรมการศูนย์พิทักษ์อธิปไตยไทย ซึ่งเป็นผู้นำในการประท้วงครั้งนี้กล่าวว่า ข้อของกองกำลังคอมมิวนิสต์กลุ่มนี้ เคยได้ยินเรียกกันว่า “หม่ากั๊ว” หรือพรรคคอมมิวนิสต์มาลายัน เขาได้ยินเรื่องนี้มาตั้งแต่ ๒๐ ปีที่แล้ว และเขาถูกกล่าวหาว่าเป็นโจรเงินคอมมิวนิสต์ในเวลาต่อมาเมื่อเขาไม่ยอมเป็นสายลับให้กับทางการมาเลเซีย

สิ่งที่เขาได้ยินในเวลาต่อมาคือความแตกร้างของโจรเงินคอมมิวนิสต์หน่วยที่ ๑ และ ๒ จนกระทั่งเกิดอนุสาวรีย์แห่งความแตกร้าง “รัฐบาลเราเรียกเขาว่าโจรเงินคอมมิวนิสต์แต่ความจริงของพวกเขาก็คือกองทัพลดแอคมมาลาชา หรือลิเบอเรชันออฟมาลาชา ผมฟังว่าพวกเขามันจัดประสงฆ์จะล้มล้างรัฐบาลมาเลเซีย แต่ผมไม่คิดว่ามันจะรู้เรื่องพวกเขา การปะทะที่เขตตำบลตาเนาะแมเราะ

ระหว่างกลุ่มสองกลุ่มนั้นจริงๆ แต่ใครจะรู้ว่าใครเป็นคอมมิวนิสต์ ผมจะรู้ได้อย่างไร และผมไม่เคยคิดใจติดตาม” นายวิรุฬห์กล่าว

ส่งหนังสือเจ้าหน้าที่ตำรวจเบตงพยายามกล่าวหาโจรจีนคอมมิวนิสต์ก็คือ การเก็บภาษีราษฎรเบตง ซึ่งในเรื่องนั้น เป็นเรื่องที่แยกแยะได้ยากมาก คำว่า “กองทัพอพย้อมเสบียงมีอาวุธ” นั้นเป็นหลักการธรรมดา ซึ่งโจรจีนคอมมิวนิสต์ปฏิเสธไม่ได้ แต่นายวิรุฬห์เคยพูดลงเรื่องว่า “คุณต้องแยกแยะระหว่างการรื้อไถเก็บเงินกับการให้ด้วยความสมัครใจ” และชาวบ้านเขตตำบลล้อยเซอร์เวงแทบทุกคนกล่าวว่า “พวกเขา(โจรจีนคอมมิวนิสต์)ไม่เคยรื้อไถ สุภาพ การศึกษาสูงกันทั้งนั้น ถ้าหิว เขาขอ เราไม่หักไม่เป็นไร เราเคยให้เงินเขาเท่า

ที่เรา มีอะไรเท่าที่เขาขอ พวกเขาไม่เป็นอันตรายกับเรา”

การประท้วงที่เบตง จนเจ้าหน้าที่มาเลเซียต้องถอนออกไป ทำให้เห็นว่าวิธีการปราบอย่างไม่เลือกของมาเลเซียไม่ได้ผล แม้อาวุธจะมีประสิทธิภาพเพียงใด มีเงินมากเพียงใด ก็พ่ายแพ้แบบกองโจรและการอำพรางตัวของกองทัพลดแอกมาลาซา ดังนั้นส่งหนังสือรัฐบาลมาเลเซียกำลังพยายามทำ ก็คือการต่อสู้ทางการเมือง นอกเหนือจากการทหาร วิถีมาเลย์ซึ่งรับชุดเงินที่เบตงพยายามปลุกความรักชาติของชาวไทย-มุสลิมแบ่งแยกชาวไทย-มุสลิมกับไทย-จีนอย่างชัดเจน จนเบตงถูกปล่อยให้เป็นสนามทดลองวิธีการชนิดใหม่ของเจ้าหน้าที่มาเลเซียไปแล้ว

ชาวนาจากภาคตะวันออก และชนเมืองกรุงเทพฯ ประมาณ ๒,๐๐๐ คนเข้าไปตั้งมั่นอยู่หน้าประตูท่าเนียบรัฐบาล โดยมีการขัดขวางห้ามปรามจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเล็กน้อย กับการชุมนุมครั้งอื่นๆ

“เราเมาเพราะความยากจน ไม่เกี่ยวข้องกับลัทธิการเมือง เราไม่ขายไม่ขว ขายเราก็ไม่ยอมเป็น” ประโยคดังกล่าวได้รับการขยายอย่างหนักแน่นผ่านทางเครื่องขยายเสียงของร้านค้าบน ท่ามกลางเสียงตะโกนคำรัฐบาลชุดจตุรพรรคมักไม่อาจช่วยเหลือชาวนาให้ขายข้าวได้ในราคาที่พอจะมีกำไรบ้างได้ หลายคนที่ถือเกี่ยวมาจากบ้าน บางคนขรรวข้าวขึ้นให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้ถือข้าวพร้อมทั้งบอกว่า นั่นแหละคือข้าวนาปรังที่กำลังจะเก็บเกี่ยวอยู่

สมัยรัฐบาลชุด ‘เราทำได้’ มรว. กึกฤทธิ ปราโมช ร่วมกับขุนคลังคู่ใจ นายบุญชู โรจนเสถียร ได้ประกาศนโยบายประกันราคาข้าวเปลือกให้ชาวนาขายได้ไม่ต่ำกว่าเกวียนละ ๒,๕๐๐ บาท และปรับราคาขายข้าวสารให้สูงขึ้นไปอีก จนได้รับการประท้วงอย่างหนักจากกลุ่มสหภาพแรงงาน รัฐบาลชุดนั้นอ้างว่าทชนราคาข้าวสารก็เพื่อให้ประโยชน์ตกถึงมือชาวนา แต่การณ์กลับปรากฏว่าไม่มีโรงสีได้รับซื้อข้าวจากชาวนาในราคาประกันแต่อย่างใด กองข้าวเปลือกในราคาอย่างสูงสุดก็ ๒,๒๐๐ บาทเท่านั้น มีบางท้องที่นอกเป็นเขตหาเสียงของนักการเมืองระดับนำในคณะรัฐบาลเท่านั้นที่ขายข้าวเปลือกได้ในราคาประกันโดยหน่วยงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกไปรับซื้อถึงที่

“คุณก็รู้แล้วว่า โอ้ประกันราคาข้าว ๒,๕๐๐ บาทนั้นมันทำไม่ได้จะได้ก็แต่บางท้องที่เท่านั้น เราจึงยกเลิกนโยบายนี้ เปลี่ยนมาเป็นใช้

พยุगरาคาข้าว : ชัยชนะของโรงสี และ อดก.

รมต. พาณิษฐ์ ช้างแก้วกับกลุ่มชาวนาหน้าท่าเนียบรัฐบาล

“สมัยก่อน อาแปะบอกว่าล่อจะขาย ๒,๕๐๐ ก็ไปขายกับคึกฤทธิชัย สมัยนั้นจะขาย ๒,๑๐๐ ตามที่รัฐบาลประกาศ มันก็บอกว่าให้มาขายกับเสนีย์ พวกเราเลยต้องยกขบวนกันมานั่นแหละ”

จตุรัส ๑๒

ชาวนาคณะหนึ่งที่เดินขบวนมาเรียกร้องรัฐบาลให้รับซื้อข้าวในราคาประกันอย่างต่ำเกวียนละ ๒,๒๐๐ บาท กล่าวกับจตุรัส และหลังจากนั้นไม่นานรถนำขบวนก็วนมาเข้าชนรวเหล็กที่ถนนตัดถนนหน้าท่าเนียบฯ นำ

อนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ รมช. เกษตรฯ
วิพากษ์ราคาข้าวแทน เราพยายาม
จะใช้วิธีการทางตลาดทำให้ชาวนา
ขายข้าวเปลือกให้ได้อย่างต่ำเกวียน
ละ ๒,๑๐๐ บาท” นายดำรง ลัทธพิ
พัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพา
ณชยกรรมกล่าวว่า บัณฑิตพรอมทั้งเบ
เผยว่าการจะดำเนินนโยบายนั้นขึ้นอยู่กับว่าต้องขายข้าวให้ตลาดต่างประเทศ
มากที่สุด ซึ่งตอนนั้นตนเองได้
เจรจาขายข้าวไปแล้ว ๓๐,๐๐๐ ตัน
อันจะทำให้ราคาข้าวเปลือกกระเตื้อง
ขึ้นต่อไปจะเจรจาขายข้าวนาปรัง
๑๕๐,๐๐๐ ตันออกไปอีก โดยลดค่า
พรีเมียมลงมา ซึ่งอาจจะทำให้ชาว
นาขายข้าวเปลือกได้ในราคาเพียง

การพยุงราคาข้าวโดยตั้งเป้า
หมายไว้ว่าจะให้ชาวนาขายข้าวเปลือก
ได้ไม่ต่ำกว่าเกวียนละ ๒,๑๐๐ บาท
นอกจากจะต้องเร่งระบายข้าวเปลือก
ออกสู่ตลาดโลกแล้ว ประเด็นสำคัญ
ที่สุดก็คือต้องกำหนดราคาข้าวสารผู้
บริโภคให้สูงพอสมควร จุดนี้เป็น
ข้ออ้างที่กระทรวงพาณิชย์ใช้ในการ
ปรับราคาข้าวสารสำหรับผู้บริโภคให้
สูงขึ้นไปอีกเป็นถึงละ ๖๒ บาท นอก
เหนือไปจากข้าวราดลูกคุณภาพต่ำ
ถึงละ ๕๐ บาท สำหรับคนจนที่ยังคง
ไว้ แต่เท่าที่เห็นมาในขณะนี้คนกรุง
เทพฯ ต้องกินข้าวแพงขึ้น ผลประ

โยชนักหาได้ตกลงมือชาวนาไม่ ทั้ง
นี้เพราะปัญหา ‘คนกลาง’ ที่เป็นเส
นอนกินอยู่ตรงกลางระหว่างชาวนา
กับรัฐบาล

การแทรกแซงตลาดโดยรัฐบาล
ทุ่มเงินซื้อข้าวเปลือกหรือข้าวสารมา
เก็บไว้เพื่อค่าเสียเองเป็นอัตรการ
หนึ่งเพื่อให้ชาวนาขายข้าวเปลือกได้
ราคาตามที่รัฐบาลประกาศเพียง ๖
เป็นช่องทางหาเงินใช้ให้แก่เจ้าหน้าที่
รัฐบาลมีส่วนเกี่ยวข้องของเป็นจำนวน
มหาศาลนับร้อยล้านมาแล้วในสมัย
รัฐบาลคึกฤทธิ์

“ตามหลักการแล้ว กระทรวงฯ
ต้องรับซื้อข้าวเปลือกจากโรงสีหรือ
พ่อค้ากลุ่มเกษตรกรรายใหญ่ๆ ตาม
ราคาตลาดให้มากที่สุด เมื่อพ่อค้า
หรือโรงสีรายใหญ่เหล่านี้ขายข้าวให้
กระทรวงฯ แล้ว โรงสีก็จะอยู่เฉยไม่
ได้ต้องรับซื้อข้าวจากชาวนา ทำให้
ราคาข้าวเปลือกสูงขึ้น แต่สมัยก่อน
ข้าราชการของเราไม่ซื้อมีโรงสี คือ
แทนที่จะซื้อจากโรงสีตามราคาตลาด
ซึ่งอาจตกประมาณ ๑,๓๐๐-๑,๔๐๐
บาท กลับไปรับซื้อในราคาประกัน
๒,๕๐๐ บาท ครั้นโรงสีซื้อจากชาวนา
กลับซื้อถูกกว่าราคาประกัน เลย
กลายเป็นนโยบายช่วยเหลือโรงสีที่
กำลังจะเจ๊งให้คนซื้พจนมา” ข้าราชการ
การกระทรวงพาณิชย์ผู้หนึ่งกล่าวกับ

จตุรัส พร้อมทั้งเบ็ดเตล็ดวิธีทำนา
บนหลังคนของเจ้าหน้าที่รัฐบาลต่อ
ไปว่า หากไม่ซื้อจากโรงสี ทางองค์
การตลาดเพื่อการเกษตร (อตก.) ก็
จะซื้อจากกลุ่มเกษตรกร ซึ่งมีย
ประมาณ ๘,๐๐๐ กลุ่มทั่วประเทศ ใน
จำนวนนั้น ไม่น้อยที่ถูกแทรกแซงโดย
นายทุนโรงสี พ่อค้าข้าว ตลอดจน
ชาวนารวยบางคน เจ้าหน้าที่ อตก.
จะสมคบกับกลุ่มเกษตรกรจอมปลอม
เหล่านี้ ลงบัญชีซื้อข้าวเปลือกใน
ราคาประกันแต่จ่ายเงินกันจริงๆ แล้ว
ต่ำกว่าราคาประกันประมาณ ๑,๐๐๐
บาท เท่านั้นยังไม่พอ ยังโกงนาหนัก
ข้าวเปลือกกันอีกโดยวิธีแบบขล คือ
เอาปูนชะเม็ดมาปนกับข้าวเปลือก

“คุณลองเอาปูนชะเม็ดมาผสม
กับข้าวเปลือกซื้คุณ ดูไม่ออกหรือ
ว่าผสม ราคาปูนอย่างสูงก็ตันละ
๘๐๐ บาทเท่านั้น รวบก็น้อเลยละ
การให้เจ้าหน้าที่ อตก. ออกไปรับซื้อ
ข้าวเปลือกจากโรงสี หรือกลุ่มเกษตร
กร พวกนี้จึงชอบมาก” ข้าราชการ
ผู้หนึ่งกล่าวในที่สุด

การเจรจาระหว่างตัวแทนชาว
นากับรัฐบาลในวั้นนั้นจบลงด้วยเวลา
ไม่ยาวนานนัก นายดำรง ลัทธพิพัฒน์
ได้ชี้แจงนโยบายการซื้อข้าวจาก โรง
สี แต่ นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ
กลุ่มชาวนาชุมนุมหน้าทำเนียบรัฐบาล

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรฯ จากพรรคชาติไทยกลับตกลงกับชาวนาว่าจะให้กระทรวงพาณิชย์ซื้อข้าวจาก อตก. แทนที่จะเป็นโรงสีเหมือนนโยบายเดิม โดย อตก. จะออกไปรับซื้อข้าวจากชาวนาโดยตรงในวันรุ่งขึ้นทันทีในราคาพุง ๒,๑๐๐ บาท

“คุณแล้วชาวนาก็ได้ประโยชน์ อตก. ได้หน้า ช่อเสียง แต่คือที่เมื่อ อตก. ซื้อข้าวจากชาวนาแล้วจะเอาไปไว้ที่ไหนก็ต้องไปฝากโรงสีไว้ โรงสีก็เอาไปสีเป็นข้าวสารขายได้สบายๆ เมื่อ อตก. ต้องการก็ซึกแนลส์ไปยังโรงสี โรงสีไปซื้อข้าวจากชาวนาราคาถูกๆ ใหม่” นายเกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม อาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ ธรรมศาสตร์ เปิดเผยเบื้องหลังความสำเร็จจากการเจรจา

ชาวนาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปแล้ว เพื่อขายข้าวเกี่ยวละ ๒,๑๐๐ บาท โรงสีแถบนั้นก็จะเตรียมเปิด

โกดัง ชั่งตวง รับข้าวเปลือกจาก อตก. แลกกับการลงทุนเช่ารถบัส ๓-๔ คัน ส่งชาวนามากรุงเทพฯ เท่านั้น เจ้าหน้าที่ อตก. บางรายก็ลงเตรียมหาซื้อปูนซีเมนต์ และเปิดกระเป๋ารับธนบัตรสีแดงเป็นบักๆ กันต่อไป พรรคชาติไทยก็ลงเตรียมรับคำสั่งสรรเสริญเยินยอจากชาวนาที่ขายข้าวได้ เพื่อเตรียมสมัครรับเลือกตั้งกันต่อไป ส่วนชาวนาหลังจากขายข้าวได้คนละเกวียนสองเกวียนเอาเงินมาซื้อเสื้อใหม่ๆ ใส่สักตัวสองตัว แล้วก็กลับมาง่วนรอความหวังอันริบหรี่ต่อไป เพราะเมื่อข้าวนาปรังหมดไปแล้วชาวนาบทากำลังเหลืองแห้งตายอยู่บนผืนนาที่แตกกระแหงเพราะขาดฝน ก็คงขบถถึงอนาคตในบั้นปลายได้อย่างดี

และในที่สุดคนจนในกรุงก็ต้องเข้าคิวยาวรอซื้อข้าวสารราคาถูก ที่เหลือจากการขนออกหลังร้านไม่ก็กระสอบอย่างอดทนกันต่อไป ที่ทนไม่ไหวก็ต้องกินข้าวถังละ ๖๒ บาท กันแทน

ไพศาล รัชชชนันท์

ผู้นำกรรมกรที่ไม่เห็นด้วยกับการดำเนินงานของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาฯ และดำเนินงานปลุกระดมให้คนรักชาติ ถึงขนาดร่วมมือกันจัดงาน “วันประชาธิปไตย” กับนพพล และกระทั่งแดงที่ประกาศตัวอย่างเปิดเผยว่าเป็น ‘ขว’ เมื่อวันที่ ๒๗ มิ.ย. ที่ผ่านมามีที่เปิดเผยให้เห็นกันคือ นายอามัด ขามเทศทอง จากสหภาพแรงงานรถไฟ นายสุนทร แก้วเนตร จากสหภาพแรงงาน รสพ. นายวิเชียร ศรีวิเชียร จากสหภาพแรงงานขนส่งสินค้าทางเรือ นายทองเหล่านิช จากสหภาพแรงงานบุญรอดบริวเวอรี่

“พวกนี้ เขากำลังวางแผนจะไปเยี่ยมค่ายลาวและเขมรอพยพ เอาเทปไปอัดเสียงพวกอดีตทหารลาวฝ่ายขวา แล้วเอามาเปิดให้คนกรุงเทพฯ ฟัง ถึงความเลวร้ายของลาวแดง เหมือนกับที่เขาคัดทหารลาวฝ่ายขวาคนหนึ่งจากค่ายที่หนองคาย มาโชว์ตัวที่สนามไชย แล้วบอกเป็นร้อยเอกลาวแดงหนีมา ... โห ... ลาวแดงเขามียศกันที่ไหนเล่าคุณ” ผู้นำสหภาพแรงงานคนหนึ่งกล่าวกับ จตุรัส

นอกจากการแสดงออกถึงความรักชาติดังกล่าวแล้ว ผู้นำกรรมกร

สภาแรงงาน: จับกลุ่มช่วงชิงการนำ

ข่าวการแตกแยกของผู้นำกรรมกรในกลุ่มสหภาพแรงงานไม่ใช่ของใหม่ เป็นเรื่องที่มีมาทุกยุคทุกสมัย ในเมื่อผลประโยชน์ยังเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา ผู้ที่อยู่ตรงข้ามกับกรรมกรจึงใช้จุดอ่อนนี้เป็นอาวุธที่แทงบั่นทอนพลังของกลุ่มคนที่ทำงานหนักและเป็นส่วนข้างมากของประเทศกลุ่มนี้ แม้ว่าองค์กรนำของกรรมกรในปัจจุบันจะเปลี่ยนจาก “กลุ่มสหภาพแรงงาน” ไปเป็น “สภาแรงงาน” แล้ว ก็เป็นเพียงรูปแบบภายนอกเท่านั้น เนื้อแท้แล้วยังคงไว้ซึ่งความขัดแย้งที่คุกรุ่นรอวันที่จะระเบิดขึ้นมาอยู่ได้ทุกขณะ

การรวมตัวของสภาแรงงานใน

ขั้นแรกเป็นไปอย่างหละหลวม ไม่มีกฎเกณฑ์ระเบียบแต่อย่างใด สหภาพแรงงานหนึ่งอาจมีตัวแทนอยู่ในสภาแรงงานหลายคนก็ได้ บางสหภาพไม่มีสมาชิกเลย แต่ก็สามารถเข้าไปเคลื่อนไหวโดยใช้ชื่อกรรมกรอยู่ได้หลายปี เช่น นายสอาด จันทรดิการกรมการชุดเดิมที่จะพ้นตำแหน่งไปในเร็ววันนั้นจึงพยายามร่างระเบียบข้อบังคับหรือ “ธรรมนูญ” ของสภาแรงงานให้เป็นองค์กรที่เข้มแข็งขึ้น ซึ่งก็มีข้อขัดแย้งกันหลายประการด้วยกัน โดยเนื้อแท้แล้วก็คือการแย่งกันเข้าไปมีบทบาทในสภาฯ ให้มากที่สุดนั่นเอง

กลุ่มขวา

อรณ พงศ์พงษ์

กลุ่มยังได้นำเอาข้อสภาแรงงานเข้า
ไปสนับสนุนรัฐบาลให้ขึ้นราคาข้าว
สารเป็นถังละ ๖๒ บาท โดยลงนาม
กันเมื่อ ๑๔ มิ.ย. น

การตกลงครั้งนั้นเป็นไปโดยการ
วางแผนกันล่วงหน้า ครั้งแรก นาย
ดำรง ลัทธพิพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ กับนายแพทย์วิชิต
วิเศษสุวรรณภูมิ เลขานุการฯ ได้เชิญ
ผู้นำกรรมกรไปร่วมพูดคุยกันที่ร้าน
อาหารพลูติน สี่แยกวิสุทธิกษัตริย์
ฝ่ายกรรมกรที่ไปก็มี นายอหัมัด
ขามเทศทอง สหภาพฯ รถไฟ นาย
สายหยุด ศรีสุภกิจ เลขาธิการสภา
แรงงาน นายขันธ ตรีเกษม จาก
สหภาพฯ สังกะสี นายวิฑูรย์ เทียม
เครือ รองเลขาธิการสภาแรงงาน
นายอรณ พงศ์พงษ์ จากสหภาพฯ
ประปานครหลวง และนายโกสม
ก่องเกิด ฝ่ายวิชาการสหภาพฯ รถไฟ

“การเลียงครั้งนั้น นายอหัมัด
กับนายสายหยุดหนุนให้ขึ้นราคาข้าว
สารเต็มๆ คนอื่นๆ เพียงแต่พูดว่า
ถ้าจะขึ้นก็ต้องให้ลงมือชวาวจริงๆ”
นายโกสม ก่องเกิด หนึ่งในหกผู้
อยู่ในเหตุการณ์กล่าวกับ จตุรัส

หลังจากนั้นก็มีกรพูดคุยกันอีก
ครั้งหนึ่งที่ห้องอาหารจิตร ภิธนา

สุขุมวิท ครึ่งนฬายกรรมกรไปคือ
นายอหัมัด นายสายหยุด นายปิยะ
เชษฐ แกล้วกลาด จากสหภาพฯ
องค์การครูสภา และนายวันชัย
พรหมพา เลขาธิการสหภาพฯ รถไฟ
ส่วนนายอรณ พงศ์พงษ์ ไม่ได้
ไป เนื่องจากไปประชุม ALO. ที่
เจเนวา

“ในระหว่างงานเลียง คุณ
ดำรงขอขึ้นราคาข้าวสาร นายสาย
หยุดกับนายปิยะเชษฐ แสดงอาการ
เห็นด้วยอย่างออกนอกหน้า ส่วน
นายอหัมัดครั้งนั้นไม่พูดมาก เพราะ
หลังจากกลับมาจากงานเลียงครั้งแรก
ที่พลูติน ถูกนายโกสมจากสหภาพฯ
รถไฟที่ไปด้วยกันชักฟอก” นาย
วันชัย พรหมพา หนึ่งในผู้อยู่ในเหตุ
การณ์เปิดเผย

ต่อมาก็มีการพบปะกันอีกครั้ง
หนึ่งที่โรงแรมพาเลซเมินท์ ถนน
วิสุทธิกษัตริย์ จนในที่สุดก็ออกมา
เป็นข้อตกลงระหว่างรัฐบาลกับสภา
แรงงาน ลงวันที่ ๑๔ มิ.ย. ฝ่ายกรรม
กรลงนามโดย “นายวิเชียร ศรีวิเชียร
นายกสภาแรงงานแห่งประเทศไทย”
ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ไม่มีอยู่ในสภาแรง
งานแต่ประการใด

บ้ำเห็นจากผู้นำกรรมกรเหล่านี้
ได้รับค้อมคำสั่งจากกระทรวงพาณิชย์
ที่ ก. ๑๙๗/๒๕๑๕ แต่งตั้งนายวิเชียร
ศรีวิเชียร นายสายหยุด ศรีสุภกิจ
นายอหัมัด ขามเทศทอง นายปิยะ
เชษฐ แกล้วกลาด นายผัน วงศ์
นายอำนาจ นุชประไพ เป็น “คณะทำ
งานพิจารณาการรับขอข้าวสารจากสภา
บันเกษตรกร”

“นายวิเชียร ศรีวิเชียร นาย
ขันธ ตรีเกษม นายประเชิญ บุญเท่ง
เป็นหัวคะแนนของพรรคประชาธิปัตย์
ส่วนนายอหัมัดเมื่อก่อนเขาเป็น
ปรีชาลัทธิ เดียวกันโอนเอนมา
ทางประชาธิปัตย์แล้ว” นายโกสม
เปิดเผยกับ จตุรัส

เมื่อผู้นำสหภาพแรงงานอื่นๆ
เรื่องเขาก็คิดกัน และจะเปิดประชุม
ชักฟอกยกเลิกข้อสภาแรงงาน
เหล่านี้ โดยจะนำเรื่องเข้าประชุมใน
วันอาทิตย์ที่ ๒๒ มิ.ย. แต่นายสายหยุด
ศรีสุภกิจ เลขาธิการฯ ได้สั่งงดการ
ประชุมไว้ เรื่องจึงจะเข้าสู่การพิ
จารณาในการประชุมวันที่ ๔ กค. น
และสหภาพหลายแห่งที่ท่าที่จะคิด
ค้านการขึ้นราคาข้าวสารของรัฐบาล
ในครั้งนั้น คณะมนตรีที่ไม่ตกลงกับ
รัฐบาลจึงออกแถลงข่าวเป็นการคัก
คอไว้ล่วงหน้าว่า กรรมกรจะไม่
เคลื่อนไหวเรื่อง ๔ กค.

“พวกเขาทำอย่างนั้นเพื่อบดบัง
ความชั่วของตัวเอง ทั้งๆ ที่พวกเรา
ไม่ได้คิดเลยว่าจะเคลื่อนไหวเรื่อง
อเมริกา คิดแต่ปัญหาเรื่องปากท้อง
เท่านั้น” ผู้นำสหภาพคนหนึ่งกล่าว
กับ จตุรัส

กลุ่มเป็นกลางและกลุ่มก้าว หน้า

ผู้นำกรรมกรกลุ่มที่พยายามวาง
ตัวเป็นกลาง โดยไม่ร่วมมือกับกลุ่ม
ใด ๆ ในสภาแรงงานเวลานั้นมีนาย
สุวิทย์ ระวิวงศ์ จากสหภาพแรงงาน
ขนส่งสินค้าทางเรือ และนายอนุศักดิ์
บุญประณัย ซึ่งคุมสหภาพแรงงาน
เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์แก้วไว้ได้หลายแห่ง

แหล่งข่าวในสภาแรงงานเปิดเผยกับ จตุรัส ว่า ถึงแม้ว่ากลุ่มนี้จะ
ไม่ร่วมมือกับฝ่ายใด แต่ก็กำลังถูกฝ่าย
ขวาเข้าแทรกแซงและผลักดันเข้าไป
ในอยู่ในคณะมนตรีสภา เพื่อกดดัน
ไม่ให้ฝ่ายก้าวหน้ามีบทบาท

“เมื่อเร็ว ๆ นี้กลุ่มนายสุวิทย์กับ
ข้าวก้นที่กตตาคารสัลม ก็มีนาย
อหัมัด นายทอง นายอำนาจมาหา
เสี่ยง และชวนให้เข้าร่วมงานวัน
ประชาธิปัตย์ แต่ก่อนนายสุวิทย์คอก
กลับว่า นายทองไปรับแผนพรรค
ชาติไทยมา สุวิทย์เลยตกอยู่ในฐานะ

ลำบาก เพราะตอนนั้นพวกเขายังขาด
ว่าแก่นั่นคนก็ดียวกันสำคัญ นาย
ทองถึงกับพูดว่าสวัสดีเป็นพวก“เซ””
แหล่งข่าวกล่าวกับ จตุรัส

ส่วนฝ่ายก้าวหน้าในสภาแรงงาน
นั้นก็มี นายอารมณ พงศ์พจน์ รอง
ประธานสภาแรงงาน นายบัณฑิต
จันทร์งาม จากศูนย์ประสานงาน
กรรมกรเดิม แต่ระยะหลังนายบัณฑิต
พยายามไม่เข้าร่วมกับกลุ่มนี้เนื่องจาก
เห็นว่าหลายคนไม่บริสุทธิ์ใจ

สหภาพแรงงานอีกแห่งหนึ่งที่
ในทัศนะของฝ่ายขวาย่างนายทอง
กล่าวว่าพวก“เซ” ระดับน้ำกือ
สหภาพแรงงานธนาคาร และการเงิน
แห่งประเทศไทยที่ประกอบด้วยคน
หนุ่ม ซึ่งคร่ำหวอดมาจากกิจกรรม
ภายในร่วมมหาวิทยาลัยหลายคน ผล
งานเด่นของตัวแทนจากสหภาพนี้คือ
การผลักดันระเบียบใหม่ของสภาแรง
งานที่ให้แก่แต่ละสหภาพให้มีตัวแทนได้
เพียง ๑ คน และอยู่ได้ไม่เกิน ๒ สมัย
ให้เป็นที่ยอมรับของสหภาพแรงงาน
ส่วนใหญ่ได้ อันเป็นผลให้ฝ่ายขวา
ที่พยายามเข้ายึดครองสภาแรงงาน
โดยอาศัยจำนวนคนต้องพบกับอุป
สรรคด้านสำคัญอีกด้านหนึ่ง

“พวกสหภาพแรงงานเล็กๆ ไม่
มีชื่อเสียง สนับสนุนคนจากสหภาพฯ
ธนาคารมาก แสดงให้เห็นแนวโน้ม
ในทางฉากหน้าของสภาแรงงาน แต่
ก็ยังต้องต่อสู้กันอีกมาก” แหล่งข่าว
เปิดเผยกับ จตุรัส

อนาคต

การเลือกตั้งคณะกรรมการสหภาพ
แรงงานที่จะมีขึ้นในเร็ววันนั้น จะเป็น
การชิงเอานักดึกกว่าของขบวนการ
การกรรมกรไทย ผู้นำสหภาพแรงงาน
หลายแห่งยังคงเชื่อว่า นายไพศาล
วิชชัยนันท์ จะได้เป็นประธานคณะ
มนตรีอภิมหัทธนา เพราะผู้นำกลุ่ม
จตุรัส ๑๖

เป็นกลางและกลุ่มก้าวหน้าสนับสนุน
อยู่

“ไพศาลระยะแรกโลเล มีผล
ประโยชน์ แต่ตอนหลังเราก็พอเชื่อ
ได้ว่าเขานับอยู่ข้างกรรมกรส่วนใหญ่”
ผู้นำกรรมกรคนหนึ่งกล่าวกับ จตุรัส
อีกตำแหน่งหนึ่ง ซึ่งมีใหม่คือ
ประธานสภาแรงงานแหล่งข่าวราย
งาน จตุรัสว่า อาจตกอยู่กับนาย
อารมณ พงศ์พจน์ หรือไม่ก็คนจาก

สหภาพแรงงานธนาคารฯ ทั้งนี้ก็ขึ้น
อยู่กับว่าการต่อสู้ช่วงชิงของฝ่ายขวา
จะมีลูกไม่อะไรออกมาอีก
อย่างไรก็ดี หากฝ่ายขวาแพ้ใน
การเลือกตั้งครั้งนี้ ก็อาจมีการแยก
ตัวออกจากสภาแรงงานออกไปรวม
กับกลุ่มของนายสนั่น วงศ์สุธ ตงเป็น
องค์กรของกรรมกรอีกแห่งหนึ่งก็เป็น
ได้ และเมื่อนั้นเราก็จะเห็นกันว่า
ใครเป็นใคร และทำงานเพื่ออะไร

ประชุมกลุ่มธุรกิจ : การเมืองกับนักลงทุน

ห้องมรดกสี่เขี้ยวร่วม บนชั้น
สี่โรงแรมอินทรา ตั้งแต่เช้าตรู่สำ
หรับคนต้นสาย ของวันจันทร์ที่ ๒๘
มิถุนายน กลายเป็นแหล่งชุมนุมของ
นักธุรกิจ นักลงทุน ทั้งระดับนานา
ชาติและสหชาติ ที่ดำเนินธุรกิจอยู่
ในภูมิภาคเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
เอเชียอาคเนย์ ประมาณเกือบร้อยคน
หน่วยงานธุรกิจไม่ต่ำกว่า ๑๕ แห่ง มี
ทั้งนายธนาคารจากแบงก์อเมริกา
ออสเตเลีย ญี่ปุ่น อินโดจีน ไปจน
ถึงธนาคารแห่งประเทศไทย บริษัท
น้ำมันเปอร์ตามันที่กาลังล้มลุกคลุก
กลานจากอินโดนีเซีย ทูตอังกฤษประ
จําไทย อดีตทูตไทยประจำสหรัฐฯ
ทูตสหรัฐฯประจำฟิลิปปินส์ ทูต
สหรัฐฯประจำไทย รัฐมนตรี และ
อดีตรัฐมนตรี ฯลฯ

นี่เป็นรายการชุมนุมเพื่อพบปะ
และฟังปาฐกถาทางด้านการเมือง
เศรษฐกิจและธุรกิจ ซึ่งจัดขึ้นโดย
หนังสือพิมพ์ไฟแนนเชียล ไทม์ แห่ง
ลอนดอน เพื่อให้แก่นักธุรกิจทั้งหลาย
ซึ่งต้องทำการค้าอยู่ในภูมิภาคเอเชีย
อาคเนย์ได้รับฟังนานาทัศนะเกี่ยวกับ
สภาพเหตุการณ์บ้านเมือง ไว้เป็นลู่
ทางสำหรับประเมินบรรยากาศการลง
ทุนในภูมิภาคนี้ว่าปลอดภัยหรือไม่

ถนัด คอมันตร์ และวิลเลียม เอช. ซัลลิแวน

หรือไม่เพียงไร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
สามประเทศอินโดจีน ซึ่งได้แปร
เปลี่ยนสภาพจากการอาณัติอันรับ
นักลงทุนต่างชาติโดยเสรี มาเป็น
รัฐสังคมนิยมที่จัดระบบเศรษฐกิจเสีย
ใหม่ ทำให้นักธุรกิจระดับสากลบาง
กลุ่มต้องคอยๆ เกร็งตัวว่าเลื่องดา
มองด้วยความไม่ไว้วางใจในเสถียร
ภาพของกิจการของตน

บรรยากาศของสองวันแรกกระ
เด็ดไปทางการเมืองที่ตึงเครียด

หนักเอาการ สำหรับคนที่คุ้นเคยกับตัวเลขขาดทุนกำไรมากกว่าจะมานั่งพูดหรือถกเถียงถึง “อภิปิทยของประเทศ” หรือ “ลัทธิครองความเป็นเจ้า” อย่างที่องค์ปาฐกบางคนเสนอต่อที่ประชุม เช่น นายถนัด คอมันตร์ อดีตรัฐมนตรีต่างประเทศ ซึ่งยกเอาทัศนคติของจีนเกี่ยวกับลัทธิครองความเป็นเจ้าของรัสเซียขึ้นมาเป็นบทกล่าวนำ เพื่อจะจูงเรื่องมาถึงเวียดนามกับความพยายามเข้าครองความเป็นเจ้าในคาบสมุทรอินโดจีนทั้งหมดว่า “เวียดนามกับความฝันมาตลอดเวลาที่จะเข้าแทนที่ฝรั่งเศสใน

มาใน พศ. ปัจจุบัน นายถนัด กลับกล่าวว่า “นี่เป็นประวัติศาสตร์ของการทูตที่เดียวที่อยู่ที่ไทยจะให้สหรัฐฯ ถอนทหาร และศูนย์ติดต่อสื่อสาร ออกไป อันเป็นสิ่งที่ไม่เคยนามประเทศอย่างเต็มที่ โดยไม่มีเงื่อนไข ต่อรองอะไรกับฝ่ายเวียดนามเลย อย่างนั้นเวียดนามก็สบาย เพราะได้ประโยชน์ในการขยายลัทธิคอมมิวนิสต์”

นายวิลเลียม เอช. ชัลลีเวนทูตสหรัฐฯ ประจำฟิลิปปินส์กล่าวว่ามหาอำนาจในเอเชียยังมี ๔ ชาติด้วยกันคือ สหรัฐฯ โซเวียต จีน และญี่ปุ่น และทั้ง ๔ ต่างต้องการจะเห็นสถานะของตนในเอเชียเป็นอย่างไรที่เป็นอยู่เพื่อรักษาผลประโยชน์ของภูมิภาคเอาไว้ “แต่ประเทศที่เล็กกว่าอย่างเวียดนามและเกาหลีเหนือซึ่งต้องการจะให้มีการเปลี่ยนแปลง และหากจำเป็นก็จะใช้วิธีรุนแรง”

“จุดที่จะทำให้ภูมิภาคเอเชียขาดเสถียรภาพมีอยู่ ๕ ประการ หนึ่ง สถานการณ์ชายแดนจีน-รัสเซีย ซึ่งคงจะยุ่งยากมากขึ้นหากการตายของเหมา เจ๋อตงทำให้ประเทศจีนปั่นป่วน สอง เกาหลีเหนืออาจบุกโจมตีเกาหลีใต้ หากมีมหาอำนาจคอมมิวนิสต์อื่นๆ หนุนหลัง สาม เวียดนามมีท่าทีว่าจะแสวงอำนาจเข้ากับไทยหรือแผ่อำนาจออกไปในเขตทะเลจีนใต้ สี่ การถอยร่นกำลังสหรัฐฯ ออกจากเอเชีย โดยเฉพาะหากญี่ปุ่นหรือประเทศอาเซียน เกิดมีรัฐบาลต่อต้านอเมริกันชนบริหารงาน สหรัฐฯ ก็จะถูกขอให้ออกไปจากภูมิภาคนี้ ผลร้ายก็คือเอเชียจะเสียดุลความมั่นคง และห้า หากผู้นำทางการเมืองของกลุ่มอาเซียนไม่สามารถปรับปรุงสภาวะเศรษฐกิจของชาติตนให้ดีขึ้นได้ ก็จะก่อให้เกิดปัญหาหนักอีกเช่นกัน” เขากล่าวอย่างคล่องแคล่ว

ชะรอยจะเป็นเพราะสหรัฐฯ สามารถต่อรองเรื่องฐานทัพในฟิลิปปินส์ได้ผลไม่เลวร้ายจนเกินไปนักก็ฐานทัพอากาศคลาก และฐานทัพเรือซุบิกยังคงปฏิบัติการต่อไปได้เลยทำให้ นายชัลลีเวนทูตออกจะมีรสชาติกว่านายไวท์เฮาส์ซึ่งเป็นผู้กล่าวสุนทรพจน์ครบรอบสองศตวรรษของสหรัฐฯ ในงานเลี้ยงรับรองที่วอชิงตัน โดยหลักเลียงที่จะพูดถึงเรื่องการเมืองอย่างสั้นเชิง

คนต่อมาเป็นอดีตรัฐมนตรีต่างประเทศของสหราชอาณาจักร ลอร์ดชาลฟอนต์ปัจจุบันเป็นผู้จัดการบริษัทไอบีเอ็ม แห่งประเทศอังกฤษ ซึ่งกล่าวว่า อาศัยประสบการณ์จากการพบปะเจ้าหน้าที่ชนสูงของจีน และอีกหลายประเทศในเอเชีย ทำให้เขาสามารถประเมินการเมืองเอเชียได้ดังนี้

“จีนเขาวัยอีก ๑๐ ถึง ๑๕ ปี โซเวียตจะเข้ามามีอำนาจเหนือยุโรปตะวันตกและสหรัฐฯ ก็จะถูกโดดเดี่ยวและถูกทำให้เป็นกลางโดยปริยาย แล้วรัสเซียก็จะหันกลับมาทางตะวันออกบ้าง โจมตีจีนและพยายามเอาเอเชียเข้าไว้ภายใต้อิทธิพลของตน สงครามโลกจะเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่พ้น ยิ่งไปกว่านี้ไม่พ้นศตวรรษแน่นอนเอง ทำให้จีนมองการรวมกลุ่มอันแข็งแกร่งของกลุ่มประเทศยุโรปตะวันตก และความก้าวหน้าของนาโตว่าจะเป็นตัวถ่วงดุลการขยายอิทธิพลของโซเวียตในโลกตะวันตกได้เป็นอย่างดี

“ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โคมินโดว์แรกของกลุ่มประเทศอาเซียนที่จะล้มก็คือไทย ซึ่งไม่เพียงแต่มีชายแดนติดกับประเทศคอมมิวนิสต์อินโดจีนเท่านั้น หากยังมีการก่อการร้ายทั้งในภาคเหนือ อีสาน และใต้ด้วย ทั้งยังมีหลักฐานยืนยันว่าพวกทำสงครามกองโจรในอีสานได้

Hon. William H. S.

เอกอัครราชทูตสหรัฐฯ ประจำฟิลิปปินส์

การปกครองอินโดจีน

ผู้ติดตามการเมืองของความสัมพันธ์ระหว่างไทย-สหรัฐฯ มาเป็นเวลานานคงจำได้ว่า นายถนัดคนเดียวที่ เคยสร้างความเกรี้ยวกราดมาแล้วเมื่อก่อน ที่แสดงความเห็นว่าควรให้สหรัฐฯ ถอนทหารออกไปภายหลังจากที่นายถนัดพ้นตำแหน่งรัฐมนตรีมาแล้ว และปฏิเสธว่าเมื่อครั้งที่ไทยทำสัญญากับสหรัฐฯ นั้น ทำไปโดยไม่ผ่านความเห็นของตน

ลอร์ด ซาลฟอนต์ ผู้จัดการ โอปเอ็ม.

รับอาวุธและความช่วยเหลือจาก ฮานอย - ซึ่งเป็นที่รู้กันว่าอยู่ใต้อิทธิพลรัสเซีย ยิ่งไปกว่านั้นพวก เคจีบี ก็ยังทำงานกันขงักไขว้อยู่ในกรุงเทพฯ อีกด้วย”

“ในสถานะแบบนเอง รัฐบาลไทยก็เรียกร้องให้อเมริกันถอนทหารออกไป ทำให้ฉันกลัวว่าจะเกิดช่องว่างทางยุทธศาสตร์ขึ้น อันเป็นเหตุให้รัสเซียสามารถเข้ามาได้ไม่ยากนัก ผมเข้าใจว่าทางจีนน่าจะให้นายกรัฐมนตรีไทยคนก่อนระมัดระวังให้ดี และแนะว่าไทยควรจะคงจำนวนเจ้าหน้าที่สหรัฐไว้ ในไทยจำนวนหนึ่งหลังการถอนกองทหารออกไป”

“ส่วนสิงคโปร์นั้น ลี กวน ยู มีความสามารถมากพอที่จะทำให้ประเทศเล็กๆ ของเขารุ่งเรือง มีระเบียบและมีเสถียรภาพ แน่่อน การจะได้สิ่งเหล่านี้มา เขาก็ต้องขอร้องให้ประชาชนสิงคโปร์จ่ายบางอย่างในรูปของเสรีภาพทางการเมืองเป็นสิ่งที่ตอบแทน คือให้มีพรรคการเมืองได้เพียงพรรคเดียว และผู้ที่คัดค้านเขาบางคนก็ต้องเข้าไปอยู่ในคุก โดยไม่มีการสอบสวน”

“มีการควบคุมหนังสือพิมพ์อย่างระมัดระวัง และผมเห็นว่ายุติธรรมคืออยู่ ลีไม่ต้องการให้อำนาจของเขาตนกลอน เพราะนักหนังสือ

พิมพ์ที่ขาดความรับผิดชอบ เขาไม่กลัวการแทรกแซงของคอมมิวนิสต์ เพราะเชื่อว่าประชาชนของเขาสุขภาพเกินกว่าจะถูกหลอกโดยอุดมการณ์ของคอมมิวนิสต์ได้”

หลังจากลอร์ดซาลฟอนต์ จบข้อวิเคราะห์อันชัดเจนของเขาลง นาย ลู ไชมอน นักข่าวหนังสือพิมพ์วอชิงตันโพสต์ก็ตั้งคำถามขึ้นว่า ท่านอดีตรัฐมนตรีสุนเห่นด้วยหรือ ไม่กับนโยบายปราบปรามผู้มีความเห็นไม่สอดคล้องกับรัฐบาล คำตอบของซาลฟอนต์นั้น ไม่เคอะเด๋อแต่มีนัยว่า นายราชารัตน์มี รัฐมนตรีต่างประเทศสิงคโปร์ซึ่งนั่งฟังอยู่ข้างล่างตรงแถวหน้าสุด

“หมายความว่า คุณคัดค้านการปราบปรามของรัฐบาลไซ่ใหม่”

“ใช่ ในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง ผมไม่เห็นด้วยกับการที่รัฐบาลของท่านปราบปรามพวกคอมมิวนิสต์อย่างรุนแรง” นายลูตอบ

“แล้วที่พวกคอมมิวนิสต์คุกคามรัฐบาลละ คุณไม่คิดบ้างหรือ” นายราชารัตน์มีได้ตอบอย่างอารมณ์เย็น ยังผลให้หลายคนที่นั่งหลับไปด้วยความเบื่อหน่ายสะดุ้งตื่นขึ้น แล้วกระฉีกพิพาทก็จบลง โดยประธานรณรงค์ให้ผองสมาชิกหยุดพักดื่มกาแฟ

จตุรัส ดองหย่งเสี่ยงผู้เข้าร่วมประชุมต่อปัญหาการปราบปรามคอมมิวนิสต์ด้วยวิธีใช้กำลัง ปรากฏว่าทุกคนที่ถูกถามล้วนเห็นพ้องกับนายราชารัตน์มีทั้งสิ้น

“แน่นอน” เป็นคำตอบของนักธุรกิจจากเกาะสิงคโปร์ “ไม่มีประเด็นไหนที่ผมไม่เห็นด้วยเลยเรื่องคอมมิวนิสต์ นักข่าวอเมริกันคนนั้นไม่เข้าใจปัญหาของประเทศเอเชียอย่างเรา” เขากล่าวด้วยท่วงทำนองซึ่งจริงจัง

“คอมมิวนิสต์ร้ายมาก ทำลายไม่เลือก เอาไว้ไม่ได้หรอก” ชาย

สูงอายุตัวแทนจากสถานทูตอังกฤษ
ในกรุงเทพฯ บอก จตุรัส เป็นเชิงสัง
สอน “ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งกับการ
ปราบปราม... เอ้อ... แต่อย่าให้
รุนแรงนักก็แล้วกัน”

“เอ... อย่าลืมนะครับว่ารัฐ
บาลสิงคโปร์เองก็ไม่เปิดโอกาสให้
พวกคอมมิวนิสต์ต่อสู้โดยถูกกฎหมาย” ผู้สื่อข่าวคนหนึ่งตั้งขึ้น

“โอ! ไม่ได้หรอก พวกคนเลห์
เหล็มนัก เดียวกันจะฉวยโอกาสที่
กฎหมายเปิดช่องให้ ทำลายรัฐบาล
และประชาชนเสียโดยไม่รู้ตัว” เขา
ตอบ แล้วรีบเลี่ยงไปโดยยังไม่ทันที่
ผู้สื่อข่าวจะได้ถามถึงพรรคคอมมิว
นิสต์อังกฤษ ซึ่งมีสหภาพตามกฎหมาย
เช่นเดียวกับพรรคการเมืองอื่นๆ ทุก
ประการ

ตลอดเวลาสามวัน จินตจะได้
รับความสนใจมากเป็นพิเศษ และ
มักจะได้รับการพูดถึงในแง่ดี โดยเฉพาะจากบรรดาเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของ
หลายรัฐบาล ในขณะที่ไซเวียตและ
เวียตนามต้องรับบทบาทเป็นผู้ร้าย
แต่ที่แน่นอนที่สุดก็คือ สหรัฐฯ อยู่
นอกเหนือคำวิพากษ์วิจารณ์ใดๆ ผู้
ไว้เท้า

บรรยายส่วนมากเป็นนักการเมืองระ
ดับนำของรัฐบาล เช่น รมต. ต่างประ
เทศสิงคโปร์ สองอดีตรมต. ต่างประ
เทศไทย รองหัวหน้าหน่วยประสาน
งานข่าวกรองแห่งชาติของอินโดนีเซีย
ทูตสหรัฐฯ รมต. จากมาเลเซีย ฯลฯ
หรือไม่กี่เป็นนักธุรกิจที่มาเล่าถึงกิจ
การของตน มีน้อยมากที่จะเป็นนักวิ
ชาการหรือผู้สนใจจะศึกษาวิเคราะห์
สถานการณ์ของภูมิภาคเอเชียอย่าง
จริงจัง และการประชุมครั้งนี้ แม้
หัวข้อจะเน้นที่ปัญหาการเมืองเป็น
ส่วนใหญ่ แต่ก็ไม่มีอะไรใหม่หรือลึก
ซึ้งแต่อย่างใด เป็นการย้ำเจตนา
ร่วมของการร่วมมือกันในกลุ่มประ
เทศอาเซียนและเชิญชวนให้นักธุรกิจ
ทั้งหลายมาลงทุนกันต่อไป ดังที่นาย
บุญชู โรจนเสถียร อดีตรมต. คลัง
ของไทยยืนยันต่อผู้เข้าร่วมประชุมว่า
ชาติแท้ของบรรยากาศการลงทุนมิได้
เปลี่ยนไปแต่อย่างใด แม้สามประ
เทศอินโดจีนจะกลายเป็นคอมมิวนิสต์
และเพิ่มเติมด้วยว่า “ความรู้สึกรัก
ชาติหรือหลงชาติมากเกินไป ความ
รู้สึกรุนแรงต่อสิ่งที่เรียกว่าอธิปไตย
ของชาติ เป็นสิ่งเลวต่อการลงทุน
จากต่างชาติ มีกีดกันนโยบายเศรษฐกิจ
แบบเสรีนิยม และการรุมเร้าภาพ
นอกเหนือการควบคุมของกฎหมาย
เท่านั้นที่จะเชิญชวนการลงทุนให้
เข้มใส่ได้”

และนายรักริช บัณยารชุน อดีตรมช.
ต่างประเทศ ซึ่งปัจจุบันเป็น
ประธานกรรมการบริษัทธนอร์ธ สตาร์
ได้สรุปเกี่ยวกับปัญหาเศรษฐกิจไทย
ไว้ดังนี้

“ทุนจากต่างประเทศเริ่มหยุด
ไหลเข้ามาเมืองไทยกว่าสองปีแล้ว
ไม่เพียงแต่ไม่เข้ามาใหม่เท่านั้น ซ้ำ
ของเก่ายังวิ่งหนีออกไปด้วย บางคน
อาจเกิดความผิดให้สถานการณ์ในอิน
โดจีน แต่อย่าลืมว่า อาฟริกาใต้ และ

บุญชู โรจนเสถียร

เกาหลีใต้ แม้จะอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่ไม่เป็นมิตร แต่การลงทุนจาก
ต่างประเทศของเขา ก็ยังคงเพิ่มขึ้น
อย่างมโหฬารในขั้น แล้วถ้าเช่นนั้น
จะเพราะอะไรเล่า ผมพอสรุปได้ดังนี้
หนึ่ง ความไม่แน่นอนในนโยบาย
ของรัฐบาล สอง การที่เจ้าหน้าที่ชั้น
สูงของรัฐบาลชอบพูดจาขัดกันเอง
สาม ขาดความมีกฎระเบียบ สี่ การ
มีอคติล่วงหน้าของพวกที่ทำงานทาง
ด้านแรงงานว่า ฝ่ายนายจ้างต้องผิด
เสมอ ห้า กฎหมายแรงงานซึ่งไม่
เป็นธรรมและไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง
ทำให้คนงานอีกเหิมและ
ขาดความเคารพต่อกฎระเบียบ หก
การปฏิบัติหน้าที่ไร้จรรยา และไม่
เหมาะสมของฝ่ายคนงาน เจ็ด การ
กล่าวหาว่าพวกนักลงทุน และผู้ที่
ร่วมมือกับนักลงทุนในอุตสาหกรรม
ต่างๆ ซึ่งเป็นความช่วยเหลือคนจำนวนมาก
ได้มีงานทำ ว่าเป็นพวกผู้ขูด...
ทั้งเจ็ดประการนี้แหละที่ทำให้นายทุน
ต้องปวดหัว หงุดหงิด กับความไม่
เป็นธรรม อคติ และการต้องเสี่ยง
มากมายจนทำให้พวกเขารู้สึกว่า มัน
ไม่คุ้มกับการต่อต้าน เพราะชีวิต
คนเรานั้นมันสั้นเกินไป!”

ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์

สองร้อยปีสหรัฐอเมริกา

ประธานาธิบดีฟอร์ดแห่งสหรัฐอเมริกา ได้ประกาศเป้าหมาย ๖ ประการของสหรัฐฯ ที่จะดำเนินการในศตวรรษที่ ๓ แห่งการสถาปนาประเทศไว้ เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ณ พิพิธภัณฑ์ Air and Space ใต้ดิน

การแสวงหาความรู้เกี่ยวกับพลังของธรรมชาติให้กว้างขวางขึ้น, การสำรวจมหาสมุทร, การใช้ประโยชน์จากอวกาศด้วยการสื่อสาร, การค้นหาแหล่งพลังงานใหม่ๆ, การแสวงหากรรมวิธีใหม่ๆ เพื่อการเพาะปลูกและการเอาชนะโรคร้ายที่เป็นภัยต่อชีวิตมนุษย์ เช่น โรคมะเร็ง

๕๕ ปีของพรรคคอมมิวนิสต์จีน

บทนำของหนังสือพิมพ์เหรินหมินจี้เป้า (ประชาชนรายวัน) นิตยสารหงฉี (ธงแดง) และหนังสือพิมพ์เจี๋ยฟางจวินเป้า (ทหารปลดปล่อย) ในวาระการฉลองครบรอบ ๕๕ ปีของการสถาปนาพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยในวันที่ ๑ กรกฎาคม ได้ร่วมกันดักเดือนบรรดาผู้ปฏิบัติงานและสมาชิกพรรคที่ยังคงความเป็นชนชนนายทุนอยู่ และเดินแนวทางทุนนิยม

ให้รับปรับตัวเสียใหม่ ก่อนที่จะสายเกินไป บทนำใช้นาเสียงที่ขึงขังจริงจังอย่างยิ่ง

บทนำเรียกร้องให้สมาชิกพรรคชนนำทั้งหลาย เข้านำอย่างเอาใจจริงเอาใจในการเคลื่อนไหวต่อต้านกลุ่มต่ง เสี้ยว ผิง ทพพยายามสร้างกระแสเอียงขวาเพื่อพลิกคดปฏิวัติวัฒนธรรมและหยินหยัดในหลักการของการปฏิวัติวัฒนธรรมชนชนกรรมมาชีพอันรุ่งโรจน์ที่นำโดยประธานเหมา เจ๋อตง

การประชุมคอมมิวนิสต์ยุโรป

ประเทศคอมมิวนิสต์ในยุโรป ๒๕ ประเทศ ได้ร่วมประชุมกันเป็นเวลาสองวัน ณ เมืองเบอร์ลิน ประเทศเยอรมันตะวันออก เมื่อวันที่ ๒๕ และ ๓๐ มิถุนายน

ผลการประชุมครั้งนี้ได้ชี้ว่าประเทศคอมมิวนิสต์ต่างจะเคารพในอำนาจอธิปไตยและความเท่าเทียมกันของแต่ละประเทศ ไม่แทรกแซงกิจการภายในของกันและกัน และต่างมีอิสระในการเลือกวิถีการเปลี่ยนแปลงสังคมภายในประเทศของตนเอง โดยขึ้นกับเงื่อนไขเฉพาะของแต่ละประเทศ ขณะเดียวกัน จะมีการร่วมมือกันอย่างสมัครใจระหว่างประเทศ บนพื้นฐานของความคิดมารักตัวเองและเล่น

เวียดนามส่งตัวแทนเยือนหลายประเทศในอาเซียน รวมทั้งพม่า

นายฟามเฮียน รัฐมนตรีช่วยกระทรวงการต่างประเทศของสาขา

รัฐมนตรีสภานิติบัญญัติเวียดนามจะนำคณะเจ้าหน้าที่เวียดนามเยือนมาเลเซียเป็นเวลา ๔ วัน ระหว่างวันที่ ๔-๗ กรกฎาคม เพื่อกระชับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองทั้งทางการเมืองและการค้า

คณะเจ้าหน้าที่เวียดนามจะไปเยือนอินโดนีเซีย สิงคโปร์ และพม่าต่อจากมาเลเซีย ทั้งนี้ เป็นความเคลื่อนไหวของทางฝ่ายเวียดนามหลังจากที่ผลการประชุมอาเซียนที่มินิลาเมื่อปลายเดือนมิถุนายน ได้มีมติให้ประเทศอาเซียนเพิ่มความสัมพันธ์ฉันท์มิตรกับประเทศในอินโดจีนที่เป็นสังคมนิยมให้มากขึ้น

ส่วนไทยกับฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นประเทศสมาชิกอาเซียนอีกสองประเทศนั้น เวียดนามไม่มีรายการส่งตัวแทนไปเยือนในระหว่างนั้นแต่อย่างใด

โจรป่าเล็ดไถ่จี้เครื่องบินขอแลกตัวนักโทษ

กลุ่มโจรป่าเล็ดไถ่ ๖ คน ได้จี้เครื่องบินของสายการบินแอร์ฟรานซ์ จากสนามบินในกรุงเอเธนส์ เมื่อวันที่อาทิตย์ที่ ๒๑ มิถุนายน พร้อมผู้โดยสารประมาณ ๒๕๐ คน และได้บังคับให้เครื่องบินถลำบินไปจอดที่สนามบินเอทีบีของประเทศ

อูกานดาในอาฟริกา
ขอเรียกร้องของกลุ่มนักจี้เครื่องบิน

บินลำน ก่อ ให้ปลดปล่อยนักโทษ
ปาเลสไตน์จำนวน ๕๓ คนที่ถูกคุมขัง
อยู่ใน ๕ ประเทศ โดยขู่ว่า หากไม่
บรรลุผลตามข้อเรียกร้อง จะระเบิด
เครื่องบินพร้อมผู้โดยสารทั้ง ๒๕๐
คนเสีย

ต่อมา กลุ่มนักกิจกรรมบินก็ได้อ
ปล่อยตัวผู้โดยสารที่เป็นหญิงและ
เด็กจำนวน ๔๓ คน ตามคำเรียกร้อง
ของประธานาธิบดีอาหมิน แห่งอากา
ดา ในจำนวนผู้โดยสารที่ได้รับการ
ปล่อยตัว ไม่มีชาวอิหร่านอยู่เลย ทง
ที่มีชาวอิหร่านอยู่บนเครื่องบินลำนั้น ประ
มาณ ๑๐๐ คน

ข่าวล่าสุด แจ้งว่า กลุ่มนักก
กักตัวชาวอิหร่านจำนวน ๑๐๐ คน และ
ปล่อยผู้โดยสารสัญชาติอื่นๆออกจาก
เครื่องบินแล้ว

นักประวัติศาสตร์รัสเซีย

ขอออกนอกประเทศ

นายอันเดร อมัลริก นักประวั
ติศาสตร์ชาวรัสเซียวัย ๓๗ ปี กำลัง
จะเดินทางออกจากประเทศตนไปอยู่
ประเทศเนเธอร์แลนด์ เพราะเกรง
ว่าจะถูกจับกุมตัวอีกครั้งหนึ่ง หลัง
จากที่เคยถูกจองจำมาแล้ว ๓ ครั้ง
ในข้อหา “ต่อต้านโซเวียต”

นายอมัลริกถูกจับครั้งแรกเมื่อ
๒๕๐๘ และถูกส่งตัวไปไซบีเรียเป็น
เวลาสองปีครึ่ง เมื่อปี ๒๕๑๒ เขา
แต่งหนังสือขณเดิมหนึ่งชื่อว่า “สท
ภาพโซเวียตจะอยู่ถึงปี ๑๙๘๔ หรือ
ไม่” ทำให้เขาถูกจับเป็นครั้งที่สอง
เมื่อปี ๒๕๑๓ เป็นเวลา ๓ ปีในค่าย
แรงงานแห่งหนึ่ง

ก่อนที่เขาจะเป็นอิสระในปี
๒๕๑๖ เขาถูกฟ้องออกกรุงด้วยความ

ผิดในจดหมายเปิดผนึกที่เขาเขียนขึ้น
ในปี ๒๕๑๓ ก่อนจะเข้าค่ายแรงงาน
ข้อหาจดหมายเปิดผนึก ทำให้เขา
ต้องเข้าค่ายกักกันขึ้นรายแรงอีก ๒ ปี

อินโดนีเซียประกาศยึด ติมอร์ตะวันออก

รัฐบาลอินโดนีเซียได้ประกาศ
รวมดินแดนติมอร์ตะวันออกเข้าอยู่
ในประเทศอินโดนีเซียเมื่อวันอังคาร
ที่ ๒๘ มิถุนายน เป็นจังหวัดที่ ๒๗
ของอินโดนีเซีย

ติมอร์ตะวันออกได้ตกเป็นอาณานิ
คมของโปรตุเกสเป็นเวลากว่า ๔๐๐
ปี เมื่อโปรตุเกสปล่อยมือจากการ
ปกครอง ได้เกิดสงครามกลางเมือง
ขึ้นระหว่างขบวนการเอกราชฝ่ายซ้าย
ที่นำโดยเฟรติลิน กับฝ่ายที่ต้องการ
อยู่กับอินโดนีเซีย

อินโดนีเซียส่งทหารเข้าปราบ
ปรามขบวนการเฟรติลินตั้งแต่เดือน
ธันวาคมปีที่แล้ว จนยึดเมืองหลวง
คืนได้ และสามารถเข้าควบคุมกิจ
การด้านต่างๆ ของติมอร์ตะวันออก
ไว้ในอำนาจ

รัฐบาลอินโดนีเซียจะเสนอร่าง
กฎหมายผนวกติมอร์ตะวันออกสู่รัฐ
สภาในเร็ววันที่สุด เพื่อให้กฎหมาย
ฉบับนี้มีผลบังคับใช้ทัน ๑๑ สิงหาคม
อันเป็นวันชาติของอินโดนีเซีย

ไทยแตกกับมาเลเซีย ปัญหาจาก การปราบคอมมิวนิสต์

นายเลวิส เอ็ม.ไซมอนส์ ผู้สอ
ข่าวของ นสพ.วอชิงตันโพสต์ ประ
จามาเลเซีย เขียนถึงปัญหาระหว่าง
ไทย-มาเลเซีย ลงใน นสพ. วอชิงตัน
โพสต์ วันที่ ๑๔ มิถุนายนไว้ว่า

“ประเทศไทยกับมาเลเซีย สอง
ประเทศบนแผ่นดินเอเชียอาคเนย์ที่
ยังไม่เป็นคอมมิวนิสต์ เกิดความม
ุ่งระหว่งกันขึ้นเสียแล้วเมื่อเร็ว
ๆ นี้ ด้วยปัญหาผู้ก่อการร้ายชายแดน
ของประเทศทั้งสอง

ฝ่ายมาเลเซีย เกิดรู้สึกไม่พอใจ
ประเทศไทยขึ้นมา โดยเห็นว่า ไทย
ไม่เอาใจใส่อย่างจริงจังพอในการ
ปราบปรามกองโจรคอมมิวนิสต์ที่
บ้านแปงอยู่ในเขตแดนไทยทางตอน
ใต้ ทำให้กองโจรคอมมิวนิสต์เข้าไป
ก่อความวุ่นวายในภาคเหนือได้บ่อยๆ

ส่วนกรุงเทพฯ นั้น มีปัญหานัก
ออกทางด้านอื่นที่จะต้องจัดการอย่าง
รีบด่วนกว่าอยู่ อย่างน้อยก็สองปัญ
หาใหญ่ คือ ปัญหาแรก การสร้างสั
ัมพันธ์ภาพกับเพื่อนบ้านที่เป็นคอมมิ
วนิสต์ไปแล้ว และปัญหาที่สอง รั
ฐบาลไทยยังต้องจัดการกับปัญหากอง
โจรคอมมิวนิสต์ในภาคเหนือของตน
อีก

ชนวนสุดท้ายที่จุดความวุ่นวายระหว่างทั้งสองประเทศชน คือข้อเรียกร้องของทางฝ่ายไทย ที่ให้มาเลเซียถอนเจ้าหน้าที่ทางทหารและหน่วยสืบราชการลับมาเลเซียจำนวน ๔๐๐ คน ออกจากอำเภอเบตงของเมืองไทยที่อยู่ติดชายแดนมาเลเซีย

รัฐบาลไทยให้เหตุผลกับการกระทำครั้งนี้ว่า เป็นเพราะได้รับเสียงเรียกร้องจากประชาชนในเมืองเบตงกันมาก เนื่องจากเมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมา เครื่องบินมาเลเซียได้เล่นบินเข้าไปยิงกราดสวนทางพาราในเบตงของไทย

เจ้าหน้าที่ระดับสูงของมาเลเซียจึงเกิดความวิตกไปว่า ไทยทำอย่างนี้กับมาเลเซีย เป็นเพราะไทยพยายามจะเอาใจเพื่อนบ้านที่เป็นคอมมิวนิสต์ ซึ่งไทยกำลังต้องการจะฟื้นฟูสัมพันธ์ด้วยอยู่

แม้ว่า ฝ่ายไทยเอง ก็ได้จัดส่งกำลังตำรวจพิเศษในจำนวนประมาณ ๔๐๐ คน เข้าทดแทนกำลังของมาเลเซียในทันทีที่ขอให้ทางมาเลเซียถอนไปแล้ว ฝ่ายมาเลเซียรวมทั้งนักเฝ้ามองชาวตะวันตกบางคน ก็ยังอดที่จะสงสัยไม่ได้ว่า ไทยจะเอาจริงเอาจังกับการปราบคอมมิวนิสต์ในภาคใต้สักแค่ไหนกัน ในเมื่อคอมมิวนิสต์เหล่านี้ ไม่ได้ก่อวินในเขตแดนไทย

มุ่งปฏิบัติการแต่ในมาเลเซียเท่านั้น

ปัญหาในภาคใต้สำหรับรัฐบาลไทยเองนั้น ก็มีอยู่แล้ว ไม่ใช่การปฏิบัติการของฝ่ายคอมมิวนิสต์ แต่เป็นปัญหาของชนกลุ่มมุสลิมที่ต้องการแยกตัวออกจากไทยพุทธ

เมื่อคราวที่นายพิชัย รัตตกุล รัฐมนตรีต่างประเทศไทยพบกับนายอาหมัด ริทหายุดดิน รัฐมนตรีต่างประเทศมาเลเซียในเดือนพฤษภาคม เพื่อพิจารณาบททวนข้อตกลงชายแดนที่ทาซันเมื่อ ๖ บทที่แล้วของอนุมติให้มาเลเซียตั้งกองทหารไว้ที่เบตงของไทยได้นั้น มีข่าวจากวงในแจ้งออกมาว่า นายพิชัยได้ขอให้ทางมาเลเซียช่วยปราบปรามกลุ่มมุสลิมที่ต้องการแยกดินแดนด้วย แต่ฝ่ายมาเลเซียตอบปฏิเสธ

เช่นเดียวกับที่กลุ่มคอมมิวนิสต์มาเลเซียใช้แผ่นดินเขตไทยเป็นรังหลบซ่อนตัว ผู้นำของขบวนการแยกดินแดนชาวไทยมุสลิมก็พากันหลบอยู่ในแผ่นดินเขตมาเลเซียด้วย แต่ปฏิบัติการของขบวนการแยกดินแดนของไทย ไม่มีขอบเขตกว้างขวางใหญ่โต และเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐบาลเท่ากับปฏิบัติการของฝ่ายคอมมิวนิสต์มาเลเซีย

เป็นที่เชื่อกันว่า หากการปฏิบัติการของคอมมิวนิสต์มาเลเซียรุนแรงขึ้น รัฐบาลมาเลเซียคงไม่ต้องร้งรอนาน ในการตัดสินใจลวงล้ำเขตแดนระหว่างประเทศกับไทย เพื่อเข้าไปปราบคอมมิวนิสต์ในแผ่นดินไทย เช่นเดียวกับที่สหรัฐ ฯ ไม่รีรอในการรุกราล้ำจากเวียดนามใต้เข้าไปปราบพวกเวียดกงในแผ่นดินด้านตะวันออกของกัมพูชาเมื่อปี ๑๙๗๐

นายไซมอนส์ นักข่าวของวอชิงตันโพสต์ผู้เขียนเรื่องนี้ จบเรื่องของเขาลงด้วยประโยคกำพุดของเจ้าหน้าที่ระดับสูงของมาเลเซียผู้เชี่ยวชาญ

ปัญหาอินโดจีนว่า “คุณคิดว่า มันจะนานสักเท่าไรกัน (หากไทยยังปล่อยให้คอมมิวนิสต์คุกคามเราได้อย่างนี้) ที่เวียดนามจะขึ้นมาเข้ามาช่วยเหลือคอมมิวนิสต์พวกนี้ และเมื่อนั้นแหละ ก็เป็นปัญหาความเป็นความตายสำหรับเราทั้งสองประเทศละ”

ก็เป็นอันว่า ผู้เชี่ยวชาญปัญหาอินโดจีนของมาเลเซียมีปรมจารย์มาจากสำนักเดียวกับมือปราบฝ่ายทหารหลายๆ คนในเมืองไทย และเมื่อเจ้าหน้าที่มาเลเซียเล็งจ๋ม้นชนมาพูด ก็อาจสามารถก่อความแตกแยกในความเห็นต่อปัญหาชนในหมู่ผู้นำไทยระหว่างกระทรวงการต่างประเทศกับฝ่ายทหารขึ้นได้ และเมื่อนั้น มาเลเซียก็อาจมีหวังได้กลับเข้ามาไล่ปราบปรามคอมมิวนิสต์ในเขตไทยได้อีกครั้งหนึ่ง

อ่าน

นิวสวีค

นิตยสารชั้นนำระดับโลก

ทุกวันพุธ

THE INTERNATIONAL NEWSWEEK

Newsweek

Special Issue

America

A Self-Portrait at 200

เพิ่มความรอบรู้

ทันต่อเหตุการณ์ทั่วโลก

ตามร้านหนังสือ

ทั่วราชอาณาจักร

สมาชิก : ติดต่อ ๒๓๔๓๓๐๐ ต่อ ๓๐๔

บ้านเขา

เด็กชาวอังกฤษรับการฝึกทหาร

อังกฤษ : มหกรรมพิจารณาคดีทหารรับจ้าง

“ประหารไอ้ทหารรับจ้าง”

“ประหารพวกสมุน ซีไอเอ.”

ชาวเมืองลอนดา จำนวนหมื่น
เดินขบวนไปทั่วเมืองลอนดา เมือง
หลวงของอังกฤษ พร้อมทั้งร้องตะ
โกนสองประโยคข้างต้นน ไปตลอด
ทางอย่างขึงขังจริงจัง ในวันที่ศาล
อังกฤษเริ่มมหกรรมการพิจารณาคดี
ทหารรับจ้างผิวขาว เมื่อกลางเดือน
มิถุนายน

การพิจารณาคดีของทหารรับจ้าง
ชาวอังกฤษ และอเมริกัน จำนวน๑๓
คนครั้งนี้ กระทำขึ้นอย่างเอิกเกริก
มาก ตัวแทนสื่อมวลชนจากโลกตะ
วันตก และตัวแทนจากองค์กรต่างๆ
รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายจาก
หลายประเทศ ได้รับอนุมัติให้เข้ารับ
ฟังการพิจารณาคดีของศาลได้อย่าง
อิสระตลอดการพิจารณา รัฐบาลส

ราชอาณาจักรประชาชนอังกฤษมีความมุ่ง
หมายให้การพิจารณาคดีคราวนี้ เป็น
การเปิดโปงปฏิบัติการอับลัทธิครั้ง
ใหญ่อีกครั้งหนึ่งขององค์การสืบรา
การลับกลาง แห่งสหรัฐอเมริกา โดย
ในคราวนี้อังกฤษ จักรวรรดินิยม
เจ้าเก่า เป็นคู่หูในการแสดงอยู่ด้วย
ยิ่งกว่านั้น การพิจารณาคดีต่อหน้า
สาธารณะคราวนี้ รัฐบาลอังกฤษมี
ความเชื่อว่า จะสามารถช่วยชะงัก
แผนการใช้ทหารรับจ้างในครั้งต่อไป
ไปได้บ้าง ทั้งในดินแดนของประเทศ
ของตน และในประเทศเพื่อนบ้าน

“เราจัดให้มีการฟ้องในรูปนี้ ก็
เพื่อให้มหาชนได้รับรู้ถึงอาชญากรรม
ของพวกทหารรับจ้างเหล่านั้นอย่างละ
เอียด และเพื่อเตือนพวกมหาอำนาจ
ด้วยว่า อย่าใช้ทหารรับจ้างอีก ไม่

ว่าจะเป็นที่ไหน โรดเซีย อาฟริกาใต้
หรือโมแซมบิก” นายโดโอจีนส์
เบาวีดา รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม
ของอังกฤษบอกหนังสือพิมพ์อย่าง
ตรงไปตรงมา

หัวหน้าทหารรับจ้างกลุ่มนี้ คือ
นายคอสทัส จีโอกืออ ชาวอังกฤษ
ลูกน้องของเขาจะเรียกเขาว่า “ผู้พัน
คัลแลน” แต่เมื่ออยู่ลับหลังเขาแล้ว
ลูกน้องเขาก็ชอบที่จะเรียกเขาว่า “ไอ้

ทหารจากอาฟริกาใต้ ๒ คน ถูกขบวนการ เอ็มพีแอลเอ. ควบคุมตัว

หมาบ้า” มากกว่า เพราะความเหี้ยมโหด บ้าเถื่อนของเขาในการลงมือเช่นฆ่าชาวอังกฤษอย่างบ้าคลั่ง ในระหว่างการพิจารณาคราวนี้ เขาไม่ยอมให้การอะไรมาไปกว่าการยอมรับว่า เขาเป็นหัวหน้าทหารหน่วยที่ถูกจับมาทั้งหมดคน และยอมรับผิดชอบกับปฏิบัติการต่างๆที่หน่วยของเขาได้กระทำไป ไม่มีทนายความจากอังกฤษคนใดกล้าอาสาแก้คดีให้เขาเลย ขณะที่จำเลยในกลุ่มนอก ๘ คนที่เป็นชาวอังกฤษ ได้มีทนายความจากอังกฤษรับแก้คดีให้ทุกคน แต่จำเลยชาวอังกฤษ ๖ คน ขอเลือกทนายที่ศาลอังกฤษแต่งตั้งให้ ไม่รับทนายชาวอังกฤษผู้เสนอตัวช่วย

เจมส์ นามมอก อายุ ๒๐ ปี เป็นเด็กหนุ่มชาวอังกฤษที่สมัครมาเป็นทหารด้วยความจำเป็น คำให้การของเขา ถือเป็นแบบอย่างของพวกทหารรับจ้างจากอังกฤษได้ดี นามมอกให้การว่า เขาอ่านพบโฆษณาให้ไปเป็นทหารรับจ้างจากหนังสือพิมพ์ เขาก็ติดต่อไป และได้รับแจ้งให้ไปพบที่สถานีรถไฟใต้ดิน จากนั้น เขาถูกพาขึ้นรถประจำทาง ซึ่งครั้งแรก เขาคิดว่า รถประจำทางนั้น

คงพาเขาไปที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง แต่ปรากฏว่า เขาถูกพาไปสถานตำรวจ ตำรวจขอพาสปอร์ตของเขาไปตรวจตรา แล้วก็นำไปพร้อมทั้งปล่อยให้เขาออกทางประตูด้านข้างของสถานี

“ตำรวจว่าคุณได้รับการคัดเลือกให้ไปเป็นทหารรับจ้างแล้วใช่ไหม แล้วเขาตรวจสอบเสร็จก็ปล่อยคุณไปนั่นหรือ” นายวอร์เบอร์ตันโจนส์ ทนายของเขาซักเขาต่อหน้าศาล

“ครับ”

“ทำไมเขาให้คุณออกทางประตูข้าง”

“เพราะมีพวกหนังสือพิมพ์อยู่ตรงประตูหน้าครับ”

“ก็หมายความว่า พวกตำรวจช่วยให้คุณหลบจากพวกหนังสือพิมพ์นะซี”

“ใช่ครับ”

“ไม่มีตำรวจซักคนบอกคุณ ไม่ให้คุณไปอังกฤษเลยหรือ”

“ไม่มีครับ”

“พวกตำรวจช่วยให้คุณหลบจากหนังสือพิมพ์ที่สถานตำรวจเพียงครั้งเดียวหรือเปล่า”

“ไม่ครับ”

“ที่สนามบินด้วยใช่ไหม”

“ใช่ครับ”

“พวกตำรวจทำยังงี้”

“ตำรวจจับพวกหนังสือพิมพ์ไว้ ขณะที่พวกเราถูกจัดให้เข้าไปรอในห้องพิเศษ”

“ขอกลับไปถามเพิ่มเติมหน่อย หลังจากที่คุณออกมาจากประตูข้างของสถานตำรวจแล้ว คุณไปไหน”

“เราถูกพาไปอยู่ในห้องใต้ดินโบสถ์แห่งหนึ่งที่อยู่ทางทิศตะวันออกของเมืองลอนดอน . . . ห้องใต้ดินนั้นใหญ่มาก เหมือนเป็นคลังแสง และเราก็เจอคนที่กำลังจะไปเป็นทหารรับจ้างเหมือนเรามากประมาณ ๒๐๐ คนอยู่ในห้องนั้น”

“คุณพบคนสำคัญคนไหนที่นั่นบ้างรึเปล่า เป็นต้นว่านายจอห์นแบ็ก” (จอห์น แบ็ก เป็นหัวหน้าหน่วยคัดเลือกทหารรับจ้างของอังกฤษ)

“ครับ . . . เขายูกับพวกเราถึงสงครามครั้งต่างๆที่เขาผ่านมาแล้ว และกับบอกพวกเราด้วยว่ายังมีทหารรับจ้างชาติอื่น อีกเป็นพันคนจากประเทศอื่นๆทั่วโลกอยู่ในอังกฤษแล้ว”

นามมอกเล่าต่อไปว่า หลังจากที่เขาถูกจับในในห้องใต้ดินโบสถ์นั้นแล้ว เขาก็ย้ายไปอยู่ที่โรงแรมใกล้สนามบินเป็นเวลาหลายวัน ก่อนที่จะออกเดินทางโดยขึ้นเครื่องบินจากลอนดอน ผ่านบรัสเซลล์ เอดินเบิร์ก จนไปถึงที่สนามบินกินซาซาในประเทศแซมเบีย ทนายของเขาถามเขาในสองประโยคสุดท้ายว่า

“มีตำรวจบอกให้คุณอย่าไปซักคนไหม”

“ไม่มีครับ”

“มีเจ้าหน้าที่รัฐบาลคนไหนซักคนไหม ที่ได้ออกกับคุณว่า อย่าไปเลย”

“ไม่ครับ”

จำเลยสามคนในจำนวน ๑๓ คน ชื่อนี้ เป็นชาวอเมริกัน ได้รับการคัดเลือกมาโดยนายเดวิด บัฟกิน ผู้มีสำนักงานอยู่ในแคลิฟอร์เนีย บัฟกิน เคยพูดไว้ในที่ต่างๆหลายครั้งว่า เขาทำงานคัดเลือกทหารรับจ้างให้กับทางองค์การสภาราชการลับกลาง แต่ต่อมาเขาก็ปฏิเสธสิ่งที่เขาพูด และกล่าวสุนั้น บัฟกินบอกกับหนังสือพิมพ์วอชิงตันโพสต์ว่า เขาทำงานให้กับหน่วยงานหนึ่งของรัฐบาลสหรัฐฯ

บัฟกินเคยเป็นทหารเบเรตต์เขียวมาก่อน เขามีหน้าที่เมืองกินซาซา ประเทศแซมเบีย พร้อมทหารรับจ้างอีก ๖ คนเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ในโรงแรมอินเตอร์คอนติเนนตอลที่เมืองกินซาซา พวกเอฟเอ็นแอลเอ ทหารจ้างพวกเขามา (FNLA แนวร่วมประชาชนเพื่อการปลดปล่อยอันโกลาฝ่ายนิคมสหรัฐฯ) จ่ายเงินเดือนงวดแรกให้พวกเขาคนละ ๒,๐๐๐ เหรียญสหรัฐฯ

เขาประมาณได้ว่า ทหารรับจ้างอังกฤษมีอยู่ประมาณ ๕๐-๒๐๐ คน พวกปอร์ตูกีสเกิดในอันโกลามีประมาณ ๓๐๐-๔๐๐ คน พวกอเมริกันของเขามีสัก ๑๐ คนได้ และมีพวกฮังการีเรียนอีก ๒-๓ คน ทั้งหมดมอบให้ฝ่ายเอฟเอ็นแอลเอ ทงตัน และทหาร ๑๐ คนของอเมริกันก็อยู่ใต้การบังคับบัญชาของนายทหารอังกฤษชื่อเตอร์ แมคอาลิส

บัฟกินไม่ค่อยยอมให้ความเห็นวิจารณ์ฝ่ายเอฟเอ็นแอลเอ ท่ออเมริกันปลุกขึ้นมาให้สู้กับฝ่ายเอ็มพีแอลเอ. (ขบวนการประชาชนเพื่อการปลดปล่อยอันโกลา) ฝ่ายซ้ายที่เป็นต่ออยู่ บัฟกินบอกแต่ว่า เขามีความนับถือนายโฮลเดน โรเบอร์โต ผู้นำของเอฟเอ็นแอลเอ. อยู่ และเขาไม่เต็มใจที่จะคุยถึงฝ่ายยูนิต้าด้วย (สหพันธ์เพื่อเอกราชแห่งชาติอันโกลา) เพียง

แต่ยอมรับว่าเขาเคยพบกับนายทหารของฝ่ายยูนิต้าเพื่อแลกเปลี่ยนความเห็นทางด้านการสู้รบกันบ้าง พวกหนังสือพิมพ์ในสหรัฐฯเองประเมินว่า ซีไอเอ. ได้ทุ่มเงินเพื่อหนุนฝ่ายเอฟเอ็นแอลเอ. และยูนิต้า ให้ต่อต้านพวกเอ็มพีแอลเอ. เป็นจำนวนถึง ๖๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

องค์การซีไอเอ. แสดงความไม่สนใจกับกรณีทหารรับจ้างที่ถูกจับในอันโกลามากนัก รวมทั้งกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯด้วย “รัฐบาลสหรัฐฯจะไปทำอะไรได้ พวกเขาวังไปหาทำเอง การรับจ้างรบนี้ขัดต่อกฎหมายของสหรัฐฯด้วย เขาก็สมควรกับการถูกจับแล้วละครับ” เจ้าหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศบอกกับหนังสือพิมพ์ที่ถามถึงกรณีนี้

แต่ปรากฏว่าเมื่อคณะกรรมการจัดส่งทหารรับจ้างอเมริกันไปอันโกลาเตรียมการส่งทนายความไปช่วยเหลือทหารของตัวในการสู้คดีที่อันโกลาก็ได้นัดประชุมกับทางกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯหลายครั้ง และทางคณะกรรมการจัดส่งทหารรับจ้างพวกนั้นก็บอกว่า ทางกระทรวงการต่างประเทศ “ให้กำลังใจ” สำหรับการสู้

คดีให้ทหารอเมริกันในกรณีนี้ กรมการคนหนึ่งในคณะกรรมการที่ทำหน้าที่ตั้งแต่คัดเลือกคนส่งไปเป็นทหารนั้น เป็นอดีตทหารรับจ้างที่มีความสัมพันธ์กับซีไอเอ. มานมนาน ชื่อนายเอด อาร์เทอร์ ชวาร์ตซ์ไอโอ เขาเคยสู้กับทหารของฟีเดล กาสโตรในคิวบาภายใต้การบงการของซีไอเอ. มาแล้ว เขาถือว่าตัวเขาเป็นนักการทหารอาชีพที่มีไหวพริบมาก

จำเลยคนหนึ่งในกลุ่มนี้ให้การต่อหน้าศาลอย่างน่าสนใจ เขาชื่อนายกस्ताโว มาร์เชโล กริลโล อายุ ๒๗ ปี เป็นอเมริกันเชื้อสายอาร์เจนตินา เคยผ่านสงครามเวียดนามมาก่อน เขาถูกจับตัวได้เมื่อเขาเหยียบแผ่นดินอันโกลาได้เพียงสามวัน ขณะที่หน่วยของเขาถูกโจมตีที่เมืองเซาซัลวาดอร์ในสาล เขาได้รับคำถามว่า เป็นไปได้เพียงใดที่พวกทหารรับจ้างอ้างว่าตนไม่รู้ว่าจะถูกนำตัวมาทำการสู้รบในอันโกลา อ้างกันแต่ว่า เชื่อว่ามาเป็นครูฝึก หรือเป็นหน่วยพยาบาลหรืออาหาร เขาตอบว่า

“ถ้าคุณจะมีแว้วสักตัวหนึ่งนะ ครับ คนที่ช่วยคุณจับตัวมันให้อยู่

ทหารคิวบา ๓ คนที่ถูกฝ่ายยูนิต้าจับตัวได้

สิ่งๆก็ต้องรับผิดชอบร่วมกับคุณด้วย ผมเชื่อว่า คนที่สมัครมาสมัครกันต้องรู้ทงนั้นละครับว่าตัวกำลังมาทำอะไร หนังสือพิมพ์มีเรื่องให้อ่านอยู่ทุกวัน โรงหนังโทรทัศน์ก็มีเรื่องพวกมันอยู่เสมอ ไม่ว่าจะทำอะไร ก็คิดว่ามาเป็นหน่วยพยาบาล หน่วยอาหาร หรือหน่วยช่าง ก็มีส่วในการทำสงครามฆ่าฟันทั้งนั้นแหละ ผมบอกให้ได้ว่าผมเองนี่มาเพราะเงินมันสูงและก็อยากผจญภัยอีกด้วยครับด้วย มันดี”

กริลโลให้คำชมเชยกับฝ่ายรัฐบาลอังกฤษในความเห็นใจใส่ และการดูแลที่ดีแม้กับพวกทหารรับจ้างของฝ่ายศัตรู เมื่อเขาถูกถามว่า เขามีความรู้สึกอย่างไรกับสภาพสังคมของอเมริกากับของอังกฤษ เขาตอบว่า “ผมไม่ใช่คนรู้เรื่องการเมืองมากหรอกนะ แต่ผมรู้สึกว่าเขาใจะใจะไปบางอย่างดิ้น แหมมันแตกต่างกันอย่างกะกลางวันกับกลางคืนระหว่างที่นี่ กับที่สหรัฐฯ”

“ตอนที่ผมนอนเจ็บอยู่ที่โรงพยาบาล ข้างเตียงผมมีคนเจ็บคนหนึ่งเรารู้จักกัน เขาเป็นชาวโรฮีนจาอังกฤษสมัครมารบเพื่อประเทศที่เป็นของประชาชนของเขาโดยไม่ได้เงินตอบแทนเลย เขาทงครอบครัวมาได้ เขามีบ้าน มีเพื่อน เขาทงทงเขาอยู่อย่างมีความสุขมาสมัครอย่างไม่ได้อะไรตอบแทนเลย ผมรู้สึกอับอาย ผมรู้สึกต่ำต้อยมาก ผมมาทงอย่างตระการตามในเงิน กันนั้นแหละระบบอเมริกันละที่นั่นนะ ถ้าคุณมีเสื้อเชิตแค่สองตัว คุณต้องอยากหามาเพิ่มอีกสัก ๒๐ ตัว แต่ที่นั่นนะถ้าคุณมีเสื้อสองตัว คุณก็ใส่สองตัววัน คุณจะมีความสุข ทงทุกคนเท่ากันหมด นี่แหละเป็นความแตกต่างกันอย่างมหาศาล”

จำเลยอเมริกันอีกคนหนึ่ง แตกต่างกับกริลโลอย่างตรงกันข้าม ชื่อนายแดนเนยล เอฟ. เกียรติราชที่ผู้บอก

ว่า ตนมารบในอังกฤษเพราะเหตุผลทางการเมือง เขาเคยเป็นทหารในหน่วยรบพิเศษของสหรัฐฯ ประจำเวียดนามมาก่อน และมีความสัมพันธ์อยู่กับซีไอเอ. อย่างใกล้ชิด

ข่าวล่าสุดจากเมืองลูนดา แจ่ง

ว่า ศาลอังกฤษ ได้ตัดสินลงโทษประหารชีวิตจำเลย ๔ ในจำนวน ๑๓ คน ซึ่งมีคอสมัส จีไอเกอ “ผู้พันคัลแลน” ผู้เคยมโหดรวมอยู่ด้วย จำเลยนอกนั้นได้รับโทษจำคุกระหว่าง ๑๖-๓๐ ปี

สาว ๆ อังกฤษแสดงความยินดีต้อนรับทหาร เอ็มแอลเอ.

เงินกึ่งปดปล่อย : อีกก้าวของการเป็น “เจ้าตนเอง”

ชาวเวียงจันทน์ต้นเข้าเป็นนิสัยชีวิตที่เริ่มต้นตั้งแต่ห้าไม้นางเข้าวันที่ ๑๕ มิถุนายน อาจจะดูผิดแปลกแตกต่างไปจากวันอื่นๆ หากมองในแง่ชีวิตเมื่อเปรียบกับครั้งสมัย “ระบอบเก่า” แต่ภายใต้ “ระบอบใหม่”

ที่ประชาชนกล่าวถึง “การเปลี่ยนแปลง” ทุกเวลาในที่ คำอ่านประกาศ “การตกลงลงลายมือใช้เงินกึ่งเวียงจันทน์ และใช้เงินกึ่งปดปล่อยแทน” ของโฆษกชายหญิงสลักกันทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งชาติ จึงเป็น

เพียงการเน้นย้ำความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อสภาพการทรุดต่ำอย่างรุนแรงของค่าเงินกีบเดิม

“ภายหลังที่ได้มีการเตรียมในระยะหนึ่งและโดยยึดมั่นในผลประโยชน์เฉพาะหน้าและยาวนานของชาติและของประชาชนลาว รัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้ประกาศลดแลกการใช้

ไปสเตอร์ต่อต้านจักรวรรดินิยมมีอยู่ทั่วไป เงินกีบเวียงจันทน์ และตกลงใช้เงินกีบปลดปล่อยนับตั้งแต่วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๑๕ เป็นต้นไปในขอบเขตทั่วประเทศ” คำประกาศดังกล่าวผ่านคำโองการจากเสียงที่ติดตั้งไว้ตามจุดต่างๆ ของนครแห่งนี้ “อันได้เป็นเวียงจันทน์อันสำคัญที่สุดอันหนึ่งที่รัฐบาลของพวกเขาได้ปฏิบัติเพื่อพาประเทศที่แสนยากของพวกเขาก้าวไปสู่ความเป็นเอกราชอย่างแท้จริงในด้านเศรษฐกิจการเงินและพร้อมกันนั้นก็เพื่อปฏิบัติตามมาตรการแบ่งปันชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนลาวบรรดาชนชาติให้หันมามองกัน” เสียงผู้ประกาศขานหญิงสลับกันไปพร้อมกับ

“เสียงเพลงปฏิวัติ” ที่แทรกห้วงคำแถลงการณ์เป็นระยะๆ

สภาพการณ์แท้จริงประกอบกับทัศนคติของกลุ่มผู้นำในคณะรัฐบาลเวียงจันทน์ปัจจุบันช่วยเสริมย้ำเจตนารมณ์ “พาการปฏิวัติก้าวข้ามยุคเอานะอันยิ่งใหญ่” ให้ปรากฏเป็นจริงเป็นเวลากว่า ๖ เดือนหลังจากการประกาศสถาปนาประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคมศกก่อน ที่ประชาชนและรัฐบาลจำเป็นต้องประสบกับสภาพเศรษฐกิจการเงินอันทรุดต่ำและซับซ้อนตามคำบงการของกลุ่มนายทุนต่างด้าวน้อยใหญ่ที่ยังหลงเหลืออยู่

ค่าเงินกีบเดิมขึ้นลงตามชั่วโมงของวัน อัตราล่าสุดของวันจันทร์ที่ ๑๕ มิถุนายน ก่อนหน้าการเปลี่ยนแปลงถูกกำหนดไว้ ๑๐,๕๐๐ กีบต่อ ๑ ดอลลาร์ของสหรัฐฯ (อัตราของรัฐ ๑,๒๐๐ กีบต่อ ๑ ดอลลาร์สหรัฐฯ)

“กลอบายพันฐานอันหนึ่งของศัตรูในระยะนี้ แม้บุญพวกเขาทางด้านเศรษฐกิจการเงิน ศัตรูมังเพแบ่งแยกพวกเขาในด้านอื่นๆ ก็เคยเริ่มจากด้านเศรษฐกิจการเงินเป็นต้น ต่อ ในด้านนี้ศัตรูมีเงื่อนไขมังเพ พวกเขาได้ง่าย พนักงานและประชาชนเขาเห็นกลอบายดังกล่าวของศัตรู และการต้านพวกเขาในด้านนี้ยากกว่าด้านอื่น กลอบายดังกล่าวของศัตรูในตัวจริงจึงเอ็ดให้ชีวิตการเป็นอยู่ของประชาชน พนักงาน ข้าราชการ ทหาร เป็นต้น แม้ประชาชนในบางตัวเมืองใหญ่พบความยุ่งยากอันเกิดมาจากค่าครองชีพผันขึ้นสูง”

นายกรัฐมนตรี ไกรสร พรหมวิหาร กล่าวในรายงาน “การวิเคราะห์สภาพการณ์ในทั่วประเทศอย่างรอบด้าน” ต่อกองประชุมสมัยสามัญของสภาประชาชนสูงสุด ภายใต้การเป็นประธานของท่านสุภานุวงศ์เมื่อวันที่ ๑๒

มิถุนายน

“เงินกีบปลดปล่อย” อาจจะเป็น “เงินกีบใหม่” ก็เฉพาะในเขตปลดปล่อยใหม่เช่นเวียงจันทน์เท่านั้น ในเขตปลดปล่อยเก่าเช่น จำปาศักดิ์ เวียงไซ หรือภาคส่วนอื่นๆ ประชาชนได้รับรู้เงินกีบที่ด้านหน้าปรากฏคำว่า “ปะเตดลาว สันติภาพ เอกราช เป็นกลาง ประชาธิปไตย เอกภาพ วัฒนาถาวร” และด้านหลัง “คณะกรรมการศูนย์กลางแนวลาวยักชาติ” พิมพ์กำกับ มานานพอควร

รูปภาพที่พิมพ์ปรากฏเป็นงานบันทึกเหตุการณ์การต่อสู้กษัตริย์ในแง่มุมต่างๆ อาทิ การส่งกำลังบำรุงยามศึกของบรรดาทหารและประชาชนสภาพในโรงงานอุตสาหกรรมต่างชนิดในเขตปลดปล่อยและสภาพการเป็นอยู่ของประชาชน ขาวนา กรรมกร นักรบ นางพยาบาล ผู้เกอหนุน การปฏิวัติโดยปราศจากรูป “ผู้นำ” ไม่ว่าประชาชนประเทศอย่าง ท่านสุภานุวงศ์, นายกรัฐมนตรี ไกรสร พรหมวิหาร หรือไกรอื่น

เจตนาที่คงเพื่อเสริมขยายความเชื่อกันต่อ “ลักษณะชาติ มหาชน” ของพรรคประชาชนปฏิวัติลาว มากกว่าความกีดกันบุคคลผู้ใดผู้หนึ่งเฉพาะตัว

ค่า “เงินกีบปลดปล่อย” ถูกกำหนดโดยธนาคารแห่งชาติลาวไว้ในอัตรา ๒๐ กีบ (เวียงจันทน์) เท่ากับ ๑ กีบปลดปล่อย ส่วนอัตราแลกเปลี่ยนต่อเงินตราต่างประเทศสกุลดอลลาร์สหรัฐฯ ได้ถูกกำหนดไว้ในอัตรา ๖๐ กีบ (ปลดปล่อย) ต่อ ๑ ดอลลาร์

“การจำหน่ายเงินกีบปลดปล่อยแทนเงินกีบเวียงจันทน์ก็เพื่อสร้างระบบเงินตราให้เป็นเอกราชเป็นเจ้าตนเอง พร้อมกันนั้นก็สร้างเงื่อนไขขุขุการผลิด แก่ชีวิตการเป็นอยู่

ของประชาชนให้คนเป็นปรกติ เวียก
อันได้ กลายเป็นความเรียกร้องต่อ
การ อันย่นด่วน” เสียงผู้ประกาศยัง
ดังสลับกับเสียงเพลงตลอดเวลานั้น

เมื่อรัฐบาลลาวซึ่งต้นลอนตนออก
จากกองทุนระหว่างประเทศ(IN-
TERNATIONAL MONETARY
FUND) องค์การระหว่างประเทศที่
นำดอลลาร์หนุนเงินกับทองคำ ซึ่ง
ลดค่าอยู่แล้วต้องพังครืนลงอย่างไม่
อาจฟื้นคืนสู่การปรกติ

แต่นับมาค่าเงินกับได้ถูกกำหนด
อย่างตามใจชอบโดยกลุ่มพ่อค้าเวียง
จันทน์สัมพันธ์กันอย่างลึกกับกลุ่ม
ผลประโยชน์ทางฝั่งขวาแม่น้ำโขง
และความสัมพันธ์ดังกล่าวก็ได้ดำ
เนินมาช้านานในลักษณะค่อนข้างโจ่ง
กรม (หลักฐานที่ได้รับการยืนยันจาก
เจ้าหน้าที่ระดับสูงกระทรวงการต่าง
ประเทศเผยว่าเจ้าหน้าที่รัฐบาลในจ้ง
หวัดหนองคายมีส่วนพัวพันในการ
รับผลประโยชน์เกี่ยวกับการลักลอบ
นำสินค้าข้ามสู่ลาวเป็นจำนวนเงิน ๓๐
บาทต่อกระสอบไม่ว่าจะเป็นข้าวสาร
หรือน้ำตาล ซึ่งเดือนหนึ่งประมาณ
กว่า ๑,๕๐๐ กระสอบ)

ผู้สังเกตการณ์ทางการเมืองรวม
ไปถึงเจ้าหน้าที่ทูตหลายคนต่างขอ
สังเกตต่อ “จตุรัส” ถึงท่าที่ของคณะ
บริหารรัฐบาลเวียงจันทน์ในการ
เปลี่ยนสกุลเงินตราของประเทศใหม่
ว่า เป้าหมายที่ทางรัฐตั้งไว้นั้นได้
บรรลุผลทุกประการ กล่าวคือเงิน
ตราของประเทศได้ถูกปรับให้เป็น
สกุลเดียวกัน ง่ายต่อทางรัฐที่จะบริ
หารงานด้านการควบคุมเศรษฐกิจ
การเงินอันจะนำไปสู่การควบคุม
เศรษฐกิจการค้าตลอดถึงการส่งออก
และส่งเข้าทั้งหมด

แต่กระนั้นก็ดี ปัญหาอันเกิด
จากผลของการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ก็
ยังมีปรากฏให้เห็น อาทิ จำนวนเงิน
จตุรัส ๒๔

สัญลักษณ์ใหม่ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

กับปลดปล่อยไม่เพียงพอ (ผู้สังเกต
การณ์ทางเศรษฐกิจประมาณว่าเงิน
กับปลดปล่อยกระจายสู่ประชาชน
รวมตลอดถึงกิจการค้าขายและบริษัท
รวมทั้งสิ้นไม่เกิน ๕๐๐ ล้านกับปลด
ปล่อย) ทั้งนี้โดยพิจารณาจาก “มติ
ตกลงของรัฐบาลสาธารณรัฐประชา
ธิปไตยประชาชนลาวเกี่ยวกับการ
จ่ายเงินปลดปล่อยแทนเงินกับเวียง
จันทน์” ซึ่งได้กำหนดไว้ให้แต่ละ
ครอบครัวแลกเปลี่ยนได้ไม่เกิน ๑๐,
๐๐๐ กับปลดปล่อย, ข้าราชการ
ทหาร หรือพนักงานของรัฐได้รับ
๕,๐๐๐ กับปลดปล่อย, พ่อค้าเอกชน
หรือเจ้าของธุรกิจรายย่อยมีสิทธิได้
รับไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ กับปลดปล่อยและ
สำหรับการค้าในรูปบริษัทมีสิทธิได้
ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กับปลดปล่อย (ผู้ที่
นำเงินมาขึ้นขอแลกเปลี่ยนกว่าที่กำหนด
รัฐจะนำเข้าบัญชีในธนาคารแห่งชาติ
โดยผู้ฝากมีสิทธิถอนได้)

เงินกับปลดปล่อยจำแนกประ
เภทเป็น ชนิดโบละ ๕๐๐ กับ, ๒๐๐
กับ, ๑๐๐ กับ, ๕๐ กับ ๒๐ กับ และ
ท้ายสุด ๑๐ กับ รัฐยังคงอนุญาตให้ใช้
เงินกับเวียงจันทน์ชนิดโบย้อย ๕๐,

๒๐, ๑๐, ๕, และโบละ ๑ กับได้ต่อ
ไปอีกกระหนึ่ง ทงนค่าของเงินจำ
พวกนี้ถูกกำหนดไว้ในอัตรา ๒๐
กับเวียงจันทน์ ต่อ ๑ กับปลดปล่อย
ส่วนเงินกับเวียงจันทน์ชนิดโบละ
๕,๐๐๐, ๑,๐๐๐, ๕๐๐, ๒๐๐ และ ๑๐๐
กับนั้นรัฐกำหนดให้ส่งคืนทั้งประกาศ
ห้ามไม่ให้ผู้ออกใช้เป็นเด็ดขาด

เมื่อจำนวนกระแสนเงินหมุนเวียน
มีจำกัด การดำเนินธุรกิจต้องประสบ
ภาวะ “ผดเคือง” บรรดา “นายทุน
ย่อย” ต่างต่างเช่นพ่อค้าอินเดียใน
ย่านถนนสามเสนไท หรือพ่อค้าจีน
ย่าน “บ่อนชนะ” หรือพ่อค้าเวียด
นามที่กระจายอยู่ทั่วไป ต่างพากัน
เศร้าโศกเสียใจ ร่ำไห้ร่ำพันในโชค
ชะตาว่าสนา ชาวอินเดียบางคนกล่าว
กับ “จตุรัส” ขณะหอบเงินเต็ม ๒ มือ
ถูกรอรับการเปลี่ยนว่าพวกตนพร้อม
ที่จะเดินทางออกนอกประเทศทันทีที่
“สต็อกในย่านเมิดเมื่อใดก็ตีเมืออิน
เดีย” (ก่อนหน้าการเปลี่ยนแปลงเงิน
ตรา บรรดาพ่อค้าชาวจีนก็ได้ส่อท่า
ที่จะย้ายแหล่งแสวงหาผลประโยชน์
ใหม่ หลังจากที่ดินแดนเอกอัครราชทูต
สาธารณรัฐประชาชนจีนได้ประกาศ

อนุญาตให้ชาวจีนในลาวมีสิทธิได้รับ
หนังสือเดินทางได้ และในครั้งนั้น
ค่าเงินกับในตลาดมืดได้ลดต่ำสุดเป็น
ประวัติการณ์ เนื่องจาก “คิมานด์”
ต่อเงินสกุลดอลลาร์มีมาก ประกอบ
กับเงินกับเวียงจันทน์ไหลลงเข้ามา
จากหัวเมืองโดยเฉพาะทางใต้แถบจัง
หวัดสะหวันนะเขตซึ่งการติดต่อการค้า
กับจังหวัดนครพนม หรือเขตเมือง
ปากเซซึ่งเคยติดต่อทำการค้ากับจัง
หวัดอุบลราชธานีของไทยต้องชะงัก
งันหลังจากมีคำสั่งจากรัฐบาลไทยให้
ปิดพรมแดนไทย-ลาวตลอดแนวเว้น
เฉพาะ ๒ จุดในเขตจังหวัดหนองคาย
เท่านั้น)

ผลสะท้อนที่เห็นได้ชัดจากการ
เปลี่ยนแปลงเงินกับครั้งนั้นคือ ขณะ
ที่คณะกรรมการยังไม่อาจกำหนดมาตร
การควบคุมราคาสินค้าในท้องตลาด
จึงเป็นช่องว่างที่เปิดโอกาสให้ “นาย
ทุนย่อย” หลายรายตั้งราคาสินค้าใน
ร้านของตนตามใจชอบ ตัวอย่างเช่น
ไม้ขีดไฟ ๑ ห่อ ในราคาเก่าเท่ากับ
๕๐๐ กับเวียงจันทน์ เมื่อเปลี่ยนมา
เป็นราคาใหม่ก็ควรจะเป็น ๔๕ กับ
ปลดปล่อย (อัตรา ๒๐ ต่อ ๑) แต่
ในความเป็นจริงที่ “จตุรัส” พบใน

“ตลาดแลง (ตลาดตอนเย็น)” กลาย
เป็นว่าหญิงสาวเวียดนามเจ้าของร้าน
กลับตั้งราคาไว้ ๕๐ กับปลดปล่อยดัง
นี้เป็นต้น

ในภาวะที่การเปลี่ยนแปลงยังอยู่
ในสภาพ “ครึ่งๆ กลางๆ” สินค้า
จำเป็นหลายอย่างมีปริมาณจำกัด ประ
ชาชนจึงจำต้องรับภาระอย่างจำยอม
โดยไม่อาจหลีกเลี่ยง เว้นเสียแต่ว่า
คณะกรรมการจะได้ตระเตรียมมาตร
การเด็ดขาดในการแก้ไข “ชีวิตการ
เป็นอยู่” ของประชาชนดังที่ได้
ประกาศเป็นนโยบายหลัก

ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการสร้างเสริม
ความเชื่อมั่น ในหมู่ประชาชนต่อ
ความมั่นคงของค่าเงินในประเทศตน
อีกทั้งจะได้ไม่เป็นการยารอยก้าวเดิน

ทางเศรษฐกิจอันสะเปะสะปะที่คณะ
บริหารในระบอบปกครองเก่าได้คาย
กากเหลือเศษไว้ให้แก่ประชาชนและ
รัฐบาลปัจจุบัน

แต่ในอีกบางที่สนะของนักสัง
เกตการณ์ คือท่าทีของคณะบริหาร
รัฐบาลเวียงจันทน์เชื่อว่า รัฐวิกระ
จำหมดสนถึงธุรกิจการเงิน “ตลาด
มืด” ว่ามีเส้นสนกลในคลุมไปถึง
ข่ายงานใดบ้าง (บางกระแสเชื่อว่า
เจ้าหน้าที่รัฐยังรู้ถึงพฤติการณ์ของ
ชาว “รัสเซีย” ทั้งเจ้าหน้าที่ทูต
ตัวสถานเอกอัครราชทูตเอง หรือ
กลุ่ม “ผู้เชี่ยวชาญ” ที่มักเดินเข้าออก
อย่างเหลวช้ายแลขวาคตามร้านชาว
อิน เดีย ละ แวก ถนน สาม เสน ไท
พร้อมด้วย “ดอลลาร์สีเขียว” ใน
กระเป๋าแลกเปลี่ยนเป็น “เงินทอง
ถิ่น” ขณะที่ชาวต่างประเทศไม่ว่า
จะขึ้นสังกัดกับสถานทูตหรือองค์กร
ระหว่างประเทศอื่น ๆ จำต้องแลก
เปลี่ยนเงินสกุลดอลลาร์ของตนใน
อัตราที่ทางรัฐกำหนดไว้)

และเมื่อรัฐเชื่อว่า “ตลาดมืด”
เป็นตัวบ่อนทำลายเศรษฐกิจการเงิน
ของประเทศ การจำกัดจำนวนเงินที่
กระจายในตลาดจึงเป็นการเน้นย้ำ
ความเชื่อมั่นในกลุ่มนักสังเกตการณ์
มีต่อคณะกรรมการของรัฐบาลฯ คนความ
ความตั้งใจอย่างเด็ดเดี่ยวแน่วแน่ใน
อันที่จะ “ลบล้างภัยเงินเพื่อ ชิงแม่น
เศษเหลือของระบอบเก่า พร้อมกัน
นั้นก็สร้างเงื่อนไขขยู่การผลิต เปิด
กว้างการจราจรแลกย้ายสินค้า คัม
ครองเศรษฐกิจ แก้ไขชีวิตการเป็น
อยู่ของประชาชนให้เข้าสู่ปกติและ
นับมอ้นมั่นคง” และ “มีเงินตรา
ของตนเองที่เป็นเอกราช เป็นเจ้าตน
เอง”

ผู้สื่อข่าวอิสระ

นครเวียงจันทน์ มิถุนายน ๑๙๗๖

เทมี ฟูดามิ ริ่ง ไหมมี สัมภาษณ์

เกิดเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๕ ที่กรุงเทพฯ ปัจจุบันอายุ ๖๓ ปี บิดาเป็นนายแพทย์ใหญ่ทหารเรือ เรียนชั้นมัธยมตั้งแต่ ๑ ถึง ๘ ที่โรงเรียนวัดเทพศิรินทร์ เลขสอบม. ๘ ตกสองปี เคยได้มาเป็นนักเรียนสามัญรุ่นเดียวกับ พลเอกกฤษณ์ สีวะรา และเป็นนักเรียนรุ่นเดียวกับ กำจัด พลากร ต่อมาได้ย้ายไปอยู่โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย จบชั้นม. ๘ ที่นั่น และเข้าโรงเรียนนายเรือรุ่นปี พ.ศ. ๒๔๗๕ เพื่อนนักเรียนร่วมรุ่นคือ นาวาโทพจน์ จิตรทอง พลเรือโทจวบ หงสกุล รุ่นน้องได้แก่พลเรือเอก จิตต์ สังขะคุลย์ ซึ่งเรียนอยู่หลังหนึ่งปี และพลเรือเอก สงัด ชลออยู่ เรียนอยู่หลัง ๔ ปี

ร.อ. วัชรชัย เข้าร่วมกลุ่มทหารเรือทำการรัฐประหารล้มรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๒ หากประสบความสำเร็จล้มเหลว ซึ่งต่อ

มาเรียกกันว่า “ขบถวังหลวง” ผู้ศึกษาประวัติการเมืองของประเทศไทยมาแต่ต้น ข้อมทราบว่าในอดีต ร.อ. วัชรชัยเคยเป็นเลขานุการนายกรัชมณฑลมาสองสมัย ก่อนในสมัยของนายปรีดี พนมยงค์ และพลเรือตรี หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ และเคยเป็นราชองครักษ์ประจำในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล เหตุการณ์ทางการเมืองในขณะนั้นได้ทำให้ ร.อ. วัชรชัยต้องจากแผ่นดินไทยไปอยู่เมืองจีน ในฐานะผู้ลี้ภัยการเมือง พร้อมกับนายปรีดี พนมยงค์

ร.อ. วัชรชัย เคยให้สัมภาษณ์แก่นิตยสารมหาชน มาครั้งหนึ่งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๑ ตั้งแต่ออกจากเมืองจีนมาอยู่ที่มาเก๊า สัมภาษณ์พิเศษให้กับจตุรัส ครึ่งนัยน์เป็นครั้งแรกที่เขาเปิดเผยแก่สื่อมวลชน ตั้งแต่เดินทางกลับมาอยู่เมืองไทยได้ประมาณ ๖ เดือน

ร.อ. วัชรชัย ชัยสิทธิเวชช รน. ๓ ๖! อดีตผกกอการ “ขบถวังหลวง”

จตุรัส : ท่านล้ายไปอยู่ต่างแดนทั้งหมดครับ

วัชรชัย : คิดเบ็ดเสร็จทั้งหมด ๒๕ ปี ผมไปตั้งแต่ลูกยังเพิ่ง
สอนเดิน กลับมา เข้มลูกแล้ว (หัวเราะ) ลูกสาวไป
เยี่ยมทมาเถา จำไม่ได้ ลูกสาวกมอไหว ผมไหวตอบ
ถามเขาว่ามาหาใคร เขากว่ามาหาป้า... (หัวเราะ)

จตุรัส : ออทเมืองจันทบุรี

วัชรชัย : ผมอยู่เมืองจัน ๒๐ ปี อยู่ทมาเถา ๕ ปี ผมออก
มาปี ๒๕๑๐ ไปตั้งแต่ปี ๒๕๑๐ ไปอยู่ประเทศจีนสมัยเจียง
ไคเช็ค แล้วปี ๒๕๑๒ กลับเข้ามาทำรัฐประหาร ที่เขาเรียก
กันว่า “ขบถวังหลวง” แล้วออกไปอีก ออกไปอยู่ประเทศ
จีนสมัยที่เป็นสาธารณรัฐประชาชนจีน ตั้งแต่ปี ๒๕๑๒ จน
ถึงปี ๒๕๑๐

จตุรัส : ผมอ่านบทสัมภาษณ์ของคุณวัชรชัย ยะสวัสดิ์จากหนังสือ
สอ มหาชน คราวนั้น เห็นบอกว่าเขาไปรับท่าน วัชรชัย

สุวรรณบล คุณวรรณไว พัดโนทัย ออกมาจากบักกิ่ง แต่มา
ถึงมาเถาแล้วเขาไม่เอาท่านมา ปล่อยทิ้งไว้ที่นั่น

วัชรชัย : ไม่จริง ผมออกมาเอง คุณวัชรชัยคุยไปยังนั้นเอง
... เขาคู... ตอนที่ผมออกมาถึงมาเถา พวกกรุงเทพฯ
ยังไม่รู้เรื่อง... หัวหน้าแผนกคนเขาเมืองทนน เทาผม
รู้ทีหลังคงจะตกลงกับทางกงสุลไทยที่ฮ่องกง ให้คอยเฝ้า
ดูคนไทยที่ออกมาหรือใครที่จะเข้าไป...

จตุรัส : อยู่กับอาจารย์ปรีทเมืองจันเป็นใจครับ เขาต้อนรับ
รับอย่างดี

วัชรชัย : ก็เป็นแขกของเขา... ค... เพราะก่อนที่จะ
ไปได้มีการติดต่อว่าเราจะไป เวลานี้การติดต่อก่อนที่อา
จารย์กับผมจะไปเมืองจัน เราได้ปรึกษากัน เรายังได้ติด
ต่อไปยังทางโฮจิมินห์ด้วย

จตุรัส : ผมสนใจอยากให้อ่านตอน

วัชรชัย : ก็พอเราทำวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ (ขบถวังหลวง)
ล้มเหลวแล้ว ก็หลบอยู่ หลบอยู่อีก ๖ เดือน อาจารย์ก็ใจ
ร้อนอยากจะทำอะไร ผมบอกว่ายังออกไปไม่ได้ เพราะ
ว่าเขากำลังค้นอย่างพลิกแผ่นดินกันทีเดียว รวมทั้งออก
หมายจับ ให้สืบบนนำจับอีกด้วย อาจารย์นะ ๕๐,๐๐๐ บาท
ส่วนผม ๓๐,๐๐๐ บาท สองคนจับได้ก็เท่ากับเกือบจะ
ถูกล็อตเตอรี่แล้ว... (หัวเราะ) เรากระดิกไปทางไหน
ไม่ได้ แม้แต่บ้านก็อยู่ไม่ได้ ผมกับอาจารย์หลบไปอยู่กัน

ที่ฝรั่งเศสๆ ที่ฝรั่งเศสๆ บ้านนั้นเดิมเขาเตรียมไว้ให้คุณหลวง
อรรถฯ (ทองเย็น หล่ละเมียร) เป็นบ้านในสวน แต่คนที่
เป็นลูกศิษย์แกจรรู้กักตและแกกันบดอาจารย์มาก เรา
อยู่กันคนรู้ไม่กี่คน มีตัวแก ภรรยาแก และแม่ยายแก
ส่วนคนอื่นไม่รู้ เราซึ่งตัวเองอยู่ข้างบน เป็นห้องใหญ่
เพราะเป็นเรือนโบราณ กลางวันก็ใส่กุญแจ เขาก็เอาขาว
เข้าไปเหมือนอย่างกับคนติดคุก เราปิดประตูตอนกลางวัน
เขาก็นั่งอยู่อย่างนั้น เขาเอาหนังสือพิมพ์มาให้อ่าน คน
ไหนนอนอยู่กันแต่ไม่รู้ เพราะไม่ให้รู้ อยู่ถึง ๖ เดือน
ตัวขาวเป็นปลวก ผมขาวออกมาประปราย อาจารย์ยังให้ผม
ตัดผมให้... ตอนที่อยู่กันนั้นนะ เราก็ดัดต่อผ่านทางพี่
ชายผม... เอ๊ย... ไม่ใช่พี่ชายผมลูกจิบ เอ๊ยจิบแล้ว
กัน ก็ติดต่อผ่านทางฮ่องกง ใช้วิทยุใต้ดิน โดยติดต่อ
มาให้เพื่อนทางฮ่องกง คุณสงวน ตูลารักษ์คอยติดต่อกับ
ทางพรรคคอมมิวนิสต์จีน เพราะผมเพื่อนที่เขาคิดต่ออยู่
แล้ว เรื่องมันต้องมกนทาบตามกันก่อน อาจารย์เป็นผู้ใหญ่
แล้ว แต่เขาก็ขึ้นดัดตอนรับ เขาส่งคนมารับที่ฮ่องกง ตอน
รับที่ฮ่องกงเขาก็ไม่บอก เขามกนทาบเขาจัดการเรื่องเสร็จ
แล้วเราก็ก่อนที่แรกออกไปถึงฮ่องกง เราไปพักอยู่บ้าน
ที่คุณสงวนเช่าเอาไว้ เราออกจากกรุงเทพฯ ไปถึงฮ่องกง
ราวๆ ตอนต้นเดือนสิงหาคม แต่ว่าอีกด้านหนึ่ง เราก็ดัด
ต่อทางโฮจิมินห์ด้วย ทางโฮจิมินห์นะ เราให้คนมาโนช
วูชาชาติชัย เป็นผู้ติดต่อ ทางโฮจิมินห์ก็บอกเชิญให้ไป
เหมือนกัน แต่เราไปปรึกษากันว่าประเทศเขากำลังต่อสู้
เต็มที่ ออกอย่างที่เป็นประเทศเล็ก อาจารย์เองจึงเป็นคน
ตัดสินใจจะไปเมืองจัน ตอนแรกเดินทางออกมาให้เพื่อน
นายทหารเรือมาส่ง เพื่อนผมเขาเป็นนายเรือพาณิชย์ เรา
บอกให้เขาลาป่วยเสีย แล้วกลับมา เอาเรือประมงออกไปส่ง
ที่สิงคโปร์ แล้วจากสิงคโปร์ก็เดินทางไปยังฮ่องกง และจาก
ฮ่องกงจึงเดินทางเข้าประเทศจีน

จตุรัส : ท่านเคยเข้าร่วมกับพวกเสรีไทยหรือเปล่า

วัชรชัย : ก็ร่วมมาตั้งแต่ต้น... หลวงพิบูลฯ นั้นพอเห็นญ
ป็นเป็นต่อ แกก็เลยเข้าด้วยกับญป็น เพราะแกได้พยายาม
ปลุกทางทหารมานานแล้ว พุดๆ ทั่วๆ ก็คือไทยจะเป็น
มหาอำนาจกันละ จนนายควงเอามาถือว่า “สวมมาลาเป็น
มหาอำนาจ” แกก็พิมพ์แผนที่เวลามีกงานรัฐธรรมนูญ...

คืนแดนนี้เสียไปให้อังกฤษ ฝรั่งเศส เท่านั้น ๆ จนกระทั่ง
ถูกทศเขาประทุงต้องเอาออก แต่ว่ากำลังรบของเราจริงๆ
มันไม่มี ตั้งแต่สมัยไหนๆมาแล้ว แม้สมัยเดิวนกเถอะ...
ทันกลับมาเล่าตอนญี่ปุ่นชน ทางฝ่ายอาจารย์แกไม่ยอม
ญี่ปุ่นง่าย ๆ ตอนนั้นแกเป็นรัฐมนตรีคลัง พอญี่ปุ่นชนแล้ว
คอมามันก็ขอขมเงิน... ทละรอยล้านๆ เวลานนั้นบประ
มาณเมืองไทยคงไม่เกิน ๒๐๐ ล้าน อาจารย์บอกว่าได้
เหมือนกัน แต่ต้องไปเอาทองมาประกัน ญี่ปุ่นกับบอกว่า
มีธนาคาร โยโกฮามาสเปสแบงค์ ของมันประกัน ตอน
นั้นดูเหมือนตงอยู่ที่สวิส อาจารย์บอกว่าไม่ได้ มัน
คล้ายๆ กับมอเปลาญ เสร็จแล้วเราจะไปใช้ที่ไหน มันก็
โกรธ พอโกรธมันก็ไปหาหลวงพิบูลฯบอกว่าเอาคนนอก
(หัวเราะ) หลวงพิบูลฯเวลานั้นเท่ากับอยู่ในกำมือของญี่ปุ่น
ก็เลยต้องเอาออก คงจะตกลงกันแต่โด่งอาจารย์ชนไปเป็น
ผู้สำเร็จราชการ ตอนที่ไปเป็นผู้สำเร็จราชการ อาจารย์
จึงมีโอกาสเพราะเวลาว่างมาก ถึงตอนที่ยังไม่เป็นผู้
สำเร็จราชการ ตอนนั้นอาจารย์ก็คิดแล้ว คุณเสนีย่นมา
ที่หลัง เดียวผมจะเล่าให้ฟังว่าตอนอยู่วอชิงตันเป็นอย่างไร
(หัวเราะ)

จตุรัส : แล้วเรื่องคุณเสนีย่นบอกว่าไม่ถูกกัน

วัชรชัย : ก็เมื่อตอนที่กำจัด (พลางกูร) ไปถึงจกิงแล้ว
นั้น กำจัดได้พยายามติดต่อไปทางวอชิงตัน แต่คุณเสนีย
ไม่ยอมรับรองว่าเป็นมิชชันนารีจากอาจารย์ปรีดี เพราะ
ระหว่างที่ญี่ปุ่นยกพลขึ้นบก คุณเสนีย่นเขาก็ประกาศไม่เห็น
ด้วย หมายความว่า “ฉันไม่กลับ” เพราะกลับมาที่คงกลัว
ถูกเล่นงาน เสร็จไทยเราที่ใดผลจริงๆเริ่มจากที่อาจารย์เดิน
แต่มี ตอนหลังนั้นเท่าที่รู้อเมริกันมันเคยเอาไปขึ้นตาตั้ง
ระหว่างหลวงพิบูลฯ กับหลวงประดิษฐฯ เมื่อหลวงพิบูลฯ
เป็นคนประกาศสงคราม มันก็เอาหลวงพิบูลฯไม่ได้ ทัน
เมื่ออาจารย์มาทำงานกษัตริย์ มันก็บังเอิญสวมรอยกัน ที่
อาจารย์ได้ชัยชนะตอน หลวงพิบูลฯคิดเหมือนกัน เพราะ
แกก็คิดย้ายเมืองหลวงไปเพชรบูรณ์เพื่อสู้ญี่ปุ่นเหมือนกัน
แกก็คิดจะไปฟัดกับญี่ปุ่นนั้นแหละ เพราะตอนหลังชัก
เห็นญี่ปุ่นจะเจ๊ง ส่วนพวกเจ้าในอังกฤษ ท่านชน (หม่อม
เจ้า สุภสวดี สวัสดิวัตน์) น้องสมเด็จพระนางเจ้ารำไพ
ไพโรจน์ บ. (สายอเมริกาเรียกสายเอ.) ท่านก็ทำเหมือนกัน
แต่ทันเมื่อเข้ามาแล้ว ท่านชนเจอะกับผมยังบอกว่าเรา
พวกก่อการเล็กกันนะ เราไม่มีอะไรกันนะ ผมบอกว่า
ผมไม่ใช่พวกผู้ก่อการ น้ออาจารย์ให้ผมมารับ ท่านชนมา
เรือบินทะเลแคทเธอริน่า ลงที่นอกฝั่งหัวหิน ผมเป็นคน
ไปรับเอง ไปกับคุณสิน อยู่กรมศุลกากร เอาเรือกรม
ศุลกากรไป... ดังนั้นเรื่องเสรีไทย คุณเสนีย่นจะมาพูด

จตุรัส ๓๒

ตุ้มลุมว่าสำเร็จเพราะแกลคนเดียว เพราะแกลเป็นหัวหน้า
เสรีไทยนอกประเทศ ผมไม่เห็นด้วย ไม่ใช่ผมเข้าข้าง
อาจารย์

จตุรัส : เข้าข้างเรื่องอะไร

วัชรชัย : เรื่องเสรีไทย คิดเถอะ... ไอ้ภารกิจที่สำเร็จ
น้ออาจารย์ส่งไป ส่งคุณกำจัดไปครั้งแรกตาย ครั้งที่สอง
ส่งคุณสงวน (ตุลารักษ์) ไป ครั้งที่สามส่งคุณถวิล อุดล
ไป คุณกำจัดนั้นเรียกว่าเดินทางกันอย่างตื่นเป่านะ พก
เอาทองติดตัวไปนิดหน่อยเท่านั้นสำหรับขายกิน ต่อมา
หลวงกาฯ ไปมั่ง แอบไป กลับมายังจะมาเบิกเงิน
อาจารย์บอกว่าผมไม่ได้ใช้ให้ไปน้ เขาโกรธ เลยถึงมาทำ
รัฐประหาร น้เรื่องมันติดต่อกันจนเกิดรัฐประหาร ๒๔๙๐

จตุรัส : เพราะสาเหตุนี้ไหม ที่ทำให้เกิดกบฏพม่าถึง
กรณีสวรรคต

วัชรชัย : ใช่ๆ เกี่ยวด้วย ก็อย่างนั้น หมายความว่าเรื่อง
กรณีสวรรคตคน ถ้าเนื้อแท้จริงแล้วก็เรียกได้ว่าเป็นความ
แกลแค้นของฝ่ายเจ้ากับฝ่ายคณะราษฎร

จตุรัส : ใครเป็นคนคิดเกี่ยวกับการแก้แค้นระหว่างทั้งสอง
ฝ่าย... ตันคิดจริงๆ

วัชรชัย : ตันคิดจริงๆ ผมก็ไม่ทราบ เพราะเขาโยนให้กัน
นั้นนา ระหว่างนั้นคุณคงตกไปแล้ว คุณคง คุณเสนีย
คุณกฤตฯ น้รวมอยู่ด้วยกันทั้งนั้นแหละ แล้วก็พวก
ขุนนางเก่า ตอนเลือกพฤฒิสภาใกล้ๆ แพ้ทั้งกระดานเลย
การช่วงชิงทางการเมืองจึงหมดทั้งกระดาน ถึงได้กลับ

มาร่วมกับหลวงพิบูลฯทำรัฐประหาร ทนหลวงพิบูลฯนี้
ถ้าพูดถึงการรัฐประหารเมืองไทยกันจนถึงเดี๋ยวนี้ เราต้อง
มองเหตุการณ์ เราต้องรู้เหตุการณ์ระหว่างประเทศด้วยถึง
จะเข้าใจ เพราะอเมริกัน...

จตุรัส : เพราะอเมริกัน ทำไม...

วัชรชัย : อเมริกันมันทนหลวงพิบูลฯนะสิ กรณีสวรรคต
นี้เป็นกรณีภายใน เรื่องเล็กไม่สำคัญเท่าจักรวรรดินิยม
อเมริกัน

จตุรัส : แต่ก่อนอเมริกาก็มีบทบาททางเสรีไทยมิใช่หรือ

วัชรชัย : ใช่ ทางโอเอสเอส. แต่ความจริงที่เราเข้าโอเอส
เอส. นี่ เราก็ดักเป็นเหยื่อของอเมริกันเหมือนกัน แต่ผล
ประโยชน์มันบังเอิญสอดคล้องกัน

จตุรัส : ที่ไปอยู่เมืองจีนตอนก่อนโชง่วนแตก อาจารย์ปรีดี
มีข่าวจะขอลี้ภัยไปอเมริกา อันจริงหรือไม่

วัชรชัย : จริง อันจริง อเมริกันเป็นฝ่ายระงับ ไม่ใช่
อาจารย์ขอลี้ภัยไปอเมริกา อาจารย์จะขอผ่าน ไอ้กันไม่ให้
อาจารย์ไป แคนเชลลิสพอร์ท

จตุรัส : ใครสั่งระงับ

วัชรชัย : กระทรวงการต่างประเทศอเมริกัน ขณะนั้นนาย
โล็ก แล้วก็นายมอสคริบ เป็นพวก โอเอสเอส. เก่า...

จตุรัส : ตอนคุณกำลังจะไปนั้น เห็นบอกว่าจะให้คุณสันติ
พลจันทร์ร่วมเดินทางไปด้วย จริงไหม

วัชรชัย : นายสันติหรือ ไม่รู้สิ

จตุรัส : ตอนนั้นนายสันติเข้าร่วมกับเสรีไทยเต็มที่ไหม

วัชรชัย : ผมไม่... ไม่รู้ตอนนั้น ผมเพิ่งรู้จัก แต่ว่า
เขาคือใคร

จตุรัส : นอกจากนายสันติรู้จักในเมืองจีนแล้ว ได้พบใครอีก
บ้างตอนที่ไปลี้ภัย

วัชรชัย : ก็พบคนไทยที่อยู่กันส่วนใหญ่นั่น คุณโพยม
(จุฬานนท์) คุณมงคล (ณ นคร)... ก็ผมต้อนรับคุณ
โพยมเขาใจล่ะ คุณถนอมเลยถอยดุษฎีเสียบเลย ตอนเมื่อ
ปี ๒๕๐๘ เราออกข่าววิทยุปักกิ่ง... คุณถนอมเลยถอยดุษฎี
เสียบเลย...

จตุรัส : ต้อนรับที่เมืองจีนหรือ

วัชรชัย : ครับ ตอนนั้นผมยังพลอยฟ้าพลอยฝนถูกลอยยศ

จตุรัส : เรื่องนี้ถูกลอยยศเพราะต้อนรับนายโพยมในฐานะ
ทนายโพยม...

วัชรชัย : ก็ผมต้อนรับคนไทยที่ลี้ภัยมา คนไทยไปผมก็
ต้อนรับทั้งนั้น ก็ผมออกไปจากเมืองไทยตั้งนานแล้ว ทำ
ไม้มือถอด เพิ่งมาถอดเอาเมื่อปี ๐๘ ผมไม่ได้มีฝีมืออะไร
ผมเขียนจดหมายขอขสกินมาตอนที่ถูกขณเป็นผู้นำวิชาการ
ทหารสูงสุด ก็เจ็บหายไปแล้วเศษผมจะมาถอดผมไม่ได้
ผมไม่ได้มีความฝีมืออะไร ผมก็รักบ้านเมืองของผมเหมือน
กัน ที่ผมหนีไปก็เพราะภัยมาถึงตัวผม

จตุรัส : ตอนที่ประกาศตั้งแนวร่วมรักชาติที่เมืองจีนนั้น
อาจารย์กับท่านร่วมอยู่ด้วยหรือเปล่า

วัชรชัย : ผมอยู่ปักกิ่ง อาจารย์อยู่ที่กวางตุ้ง

จตุรัส : คนที่เข้าร่วมขบวนการเสรีไทย แล้วต่อมาพอจะ
ทราบไหมว่าเข้าไปอยู่กับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย
ซึ่งตั้งขึ้นมาในระยะหลัง

วัชรชัย : ไกรบัง

จตุรัส : อย่างเช่น นายสี หรือใครอีกหลายคน

วัชรชัย : ก็อย่างคุณสันตินั้นถ้าหากทำเสรีไทยมาก่อน
ผมก็ไม่รู้ว่าบทบาทของแก่มันไหน ก็ยังงักแล้วกัน พวก
ที่เขารักชาติ รักประเทศ เขาก็ทำของเขาไปเหมือนกัน
เวลานั้นนะทางพวกฝ่ายคอมมิวนิสต์ หมายความว่าพวก
เห็นใจฝ่ายซ้ายก็มีอยู่หลายคนรักชาติ ก็เขาไม่ใช่พวก
เสรีไทย เขาเรียกพวกเขาว่า “พวกไทยอิสระ” เขาก็พิมพ์
ใบปลิวอะไรต่ออะไรออกมาต่อต้าน รวมทั้งพวกพรรค
คอมมิวนิสต์ไทยด้วย แต่ไม่ใช่พวกเสรีไทย

จตุรัส : ตอนอยู่เมืองจีนพบคุณกุหลาบ สายประดิษฐ์บ้าง
ไหมครับ

วัชรชัย : พบ อยู่ด้วยกันจนตาแก่จะบอด ผมกับคุณ
กุหลาบชอบกันมาก

จตุรัส : อยากให้เล่าว่าตอนนั้นแกเป็นอย่างไร

วัชรชัย : คุณกุหลาบกับผมเนี่ย ผมเหมือนน้อง แกเป็น
เพื่อนกับพี่ชายคนโตผมที่เทพศิรินทร์ และระหว่างอยู่ที่
นั่น คุณกุหลาบแกคุยกับผมเรื่อย

จตุรัส: แกทำงานอะไร

วัชรชัย: แกเขียนหนังสือเรื่อย พอเช้าสามโมงแกก็เข้าโต๊ะ แกมุ่งหน้าทำการเมืองเต็มที่ ตอนหลังแกแทบไม่ได้เขียนนวนิยายเลยก็ว่าได้

จตุรัส: เคยอ่านงานใหม่ๆ ที่แกเขียนในเมืองจีนมีตีพิมพ์บ้างไหม

วัชรชัย: ที่แกเขียนในเมืองจีน แกเขียนเรื่องอะไรก็ไม่รู้ แกเขียนทนนแล้วแกก็ออกวิทยุ สมกเขียนเหมือนกัน ผมก็ออกวิทยุบ้างก็แล้วตอนหลังจะมีเรื่องมาประสานงานกัน ผมก็เลยบอกให้ลูกหลานเขียนละ ผมไม่ใช่ นักประพันธ์ เวลาที่ผมเขียนผมยังบอกให้ลูกหลานช่วยตรวจให้

จตุรัส: อยู่เมืองจีนท่านทำงานอะไร

วัชรชัย: ผมไปทำงานอยู่สำนักพิมพ์ภาษาต่างประเทศ

จตุรัส: ลูกหลานช่วยคำนวณควยหรือเปล่า

วัชรชัย: ช่วย แต่ผมเข้าไปอยู่ในสำนักพิมพ์เลข มติ ๑๖ ภาษา ภาษาไทยอยู่ในแผนกภาษาตะวันออก มีภาษาเวียดนาม ลาว อินโดจีนเซีย ญี่ปุ่น... หนังสือพิมพ์ที่นั่นเป็นประโยชน์... เท่าที่ผมไปทำงาน ผมก็ไม่ได้ยุ่งเกี่ยวอะไรกับเขา เพียงแต่ทำเท่าที่จะเป็นประโยชน์...

จตุรัส: นายเคทำงานที่นั่นหรือเปล่า

วัชรชัย: นายสีทำงานที่นั่น ผมไม่ค่อยทราบ

จตุรัส: ที่นั่นไม่เคยเจอจะกันเลยหรือ

วัชรชัย: นายสีเขาไม่ได้อยู่ปักกิ่ง แต่พอสำนวนเขาออกวิทยุเสียงประชาชน ผมทราบ... (หัวเราะ) ไม่ว่าจะไปใช้นามปากกาอะไรก็ตาม

จตุรัส: พอจะทราบไหมว่าทางพรรคคอมมิวนิสต์ไทยเขามีสายที่เป็นคนไทยแท้ ๆ ที่คิดว่าจะเป็นตัวของตัวเองไม่ขึ้นอยู่กับพรรคคอมมิวนิสต์อื่น ๆ ทั่วไป

วัชรชัย: ก็เห็นมีกลุ่มประเสริฐ คุณประเสริฐ ทรัพย์สุนทร แต่ทางพรรคคอมมิวนิสต์ไทยเขาไล่ออก

จตุรัส: ต่อมาไม่ทราบว่ากลุ่มประเสริฐเข้าทางไหนถึงได้มาเป็นที่ปรึกษาของพรรค สปท.

วัชรชัย: ก็ตอนที่คุณประเสริฐมาติดอยู่ที่นี่ ดูเหมือนพวกเราจะเข้าไปส่วนหนึ่ง... เมื่อพูดถึงพรรคคอมมิวนิสต์ไทยนี้ ทางสันติบาลก็ถามผมว่ารู้จักคุณผิน บัวอ่อนไหม

จตุรัส: ครับ แล้วท่านว่าไง

วัชรชัย: ผมก็ถามว่าตอนนั้นคุณผินเป็นที่ปรึกษาของพวกเขา คุณใช้ไหม

จตุรัส: แล้วเขาตอบว่าไง...

วัชรชัย: เขาก็บอกว่ามันแน่ ท่านแย้มผมแล้ว... (หัวเราะ) ผมไม่รู้จักเขาหรอก อยู่ในเมืองจีนก็ไม่เคยเจอ...

จตุรัส ๓๔

จตุรัส: ประธานพรรคคอมมิวนิสต์จีนในไทย ตอนที่มาช่วยปลดอาวุธก๊กมินตั๋งในไทยนั้น พอจะจำได้ไหมว่าเป็นใคร

วัชรชัย: พรรคคอมมิวนิสต์จีนเวลานั้นเขายังไม่เปิดเวลานั้นชิวจือย กูกิบนะ แล้วออกคนหนึ่งเขาใช้แซ่เซียว เวลานั้นหัวหน้าคอมมิวนิสต์จีนที่อยู่ในเมืองไทยมีอยู่สองคน แล้วผมก็หาตัวเขาไม่เจอ มาจนกระทั่งสมัยจอมพล ป. นั้น หลวงชาติฯ เป็นคนไปส่งเขาที่ฮ่องกง แล้วผมไปเจอเขาที่เมืองจีน

จตุรัส: ยังมีชีวิตอยู่...

วัชรชัย: ยังมีชีวิตอยู่ นี่แหละเป็นคนที่เคยมาเป็นหัวหน้าตอนนั้นเขาหลบตัวซ่อนอยู่ แล้วก็มาตอนหลังนั้นผมเห็นเขาสนิทสนมกับคุณสังขน์

จตุรัส: ใครครับ

วัชรชัย: กูกิบ^(๑) คือคุณสังข์ เขามีใครคนหนึ่ง ชื่อนายชะ นายชะหรือโง่น ดูเหมือนจะเป็นคนที่พอจะรู้เรื่องอะไรทางพรรคคอมมิวนิสต์จีน

จตุรัส: กูกิบ นี่ใคร

วัชรชัย: กูกิบ เขาเป็นหัวหน้าชาวจีนโพ้นทะเลที่อยู่ในประเทศไทย เขาอยู่ฝ่ายโฆษณา

จตุรัส: ช่อเตมเข่าอะไรครับ

วัชรชัย: ช่อคูกิบ แซ่ก๊ว ช่อคูกิบ น้องชายเขาดูเหมือนจะเป็นทหารอากาศ เขาเป็นคนเกิดที่จังหวัดภูเก็ตได้ แต่ว่าไม่ค่อยคล่อง และเขาเป็นผู้นำพวกโพ้นทะเลของคนจีนในเมืองไทย ทางเมืองจีนเขาตั้งสองคน เขาตั้งคนหนึ่งชื่ออ้ออะไร... พ่อเขาที่ถูกแทงตาย ดูสิ... เดียวความจำผมไม่ค่อยดี... อ้อ... มุ่ยเก๋า เขาตั้งไว้สองคน กูกิบ นคนหนึ่ง เรียกว่าแทนพวกโพ้นทะเลของคนจีนในประเทศไทย อีกคน... เอ้อ... มุ่ยเก๋า ความจริงอ้อตา

ไม่ได้เป็นคอมมิวนิสต์หรอก เป็นนายทุนร้อยเปอร์เซ็นต์
ทเมืองจนเขาตงมา แล้วก็เป็นผู้แทน แล้วเวลาประชุมเขา
ก็ประชุมกลุ่มผู้แทนๆ กลายเป็นผู้แทนราษฎร กันแหละพวก
จีนที่อยู่ในเมืองไทยตอนสมัยสงคราม...

จตุรัส: พระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์กับคุณประเสริฐเกี่ยว
ข้องกันอย่างไร

วัชรชัย: ใช่ นี่แหละคุณประเสริฐถึงได้เป็นผู้แทนพรรค
คอมมิวนิสต์ไทย ตอนที่คุณประเสริฐเป็นผู้แทนเข้ามา
ผมเคยไปชักชวนประเสริฐที่ปักกิ่ง ถามว่าคุณอยู่พรรคประ
ชาธิปไตย แล้วคุณจะมาเป็นคอมมิวนิสต์ได้อย่างไร (หัวเราะ)

จตุรัส: ประเสริฐ ทรัพย์สินทรนั้นหรือ

วัชรชัย: ใช่ คุณประเสริฐก็เล่าเรื่องให้ฟังว่าไปยังไม
ยงใจ ขณะนั้นตอนที่คุณประเสริฐจะเป็นนั้น ก็คือยัง กอ
พรรคประชาธิปไตยเต็มให้คุณประเสริฐเป็นคนเสนอเลิก
พระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์

จตุรัส: ใครเต็ม

วัชรชัย: ทางพรรคประชาธิปไตย แต่ว่าไม่ให้เลิกจริง
หรอก แต่เพื่อให้พระราชบัญญัติฉันท

จตุรัส: นี่หมายความว่าพรรคประชาธิปไตยเล่นเกมมานาน
แล้วสิ

วัชรชัย: ครบ... เต็มให้เลิก เขาก็เต็มคุณประเสริฐ
ไปให้เสนอเลิก คือ เพราะตอนนั้นพวกภาคอีสานจะเสนอ
พระราชบัญญัติอันนี้ เขาก็ชิงเสนอเสียก่อน แต่ทว่ากว่า
เวลาเขาชิงเสนอ เราเป็นรัฐบาลนะครับ พรรครัฐบาลสห
ชีพและแนวรัฐธรรมนูญ เรารับไม่ได้ เข้าใจไหม แต่ทว่า
เขาถูกซ่อนกล เสนอไป รับไม่รับ รัฐบาลบอกเห็นด้วย อัน
นี้ตรงกับรัฐบาลอยู่แล้ว ทว่าพวกพรรคคอมมิวนิสต์เขาก็
นึกว่าคุณประเสริฐเป็นคอมมิวนิสต์ เขาก็ไปนิมนต์คุณ
ประเสริฐมาอยู่ในพรรค คุณประเสริฐก็กลายเป็นกรรม
การกลางพรรคคอมมิวนิสต์ไป เข้าใจหรือยัง (หัวเราะ)

จตุรัส: ท่านมีปัญหาวางครอบครัวบ้างไหมตอนกลับไปครอบ
ครัวทางนรกขุมหรือเปล่า

วัชรชัย: ใหม่ ๆ ใหม่อัน พวกมันจับไปขังสันติบาล
เสียหลายสัปดาห์

จตุรัส: จับใคร

วัชรชัย: จับเมียผม มันจะหาตัวผม แต่หาไม่ได้ ผมเอง
เรียกว่าในชีวิตนี้ไม่มีความสุขเขาหรอก เรียกว่า ๓๐ ปี
อยู่ด้วยกันกับเมีย ๓๐ ปีลูก ๔ คน แล้วก็ไป... กลับมา
ก็แก่กันแล้ว แต่ผมคิดว่าถ้าเราชนกันถูก เราก็จะเดินทาง
ถูก...

จตุรัส: ตั้งแต่ขบถนั้นสันติบาลเป็นต้นมาจนกระทั่งมีการเปลี่ยน
แปลง ในปัจจุบันท่านเห็นว่ากองทัพเรือเคยวนยังอยู่ใต้อาณัติ

พลของกองทัพหรือเปล่า

วัชรชัย: เวลานั้นทหารเรือไม่มีนายา

จตุรัส: อยู่เมืองจีนเคยถูกวิจารณ์บ้างไหม

วัชรชัย: ถูกเต็มที่เลย

จตุรัส: อาจารย์ปรีดีเป็นอย่างไร

วัชรชัย: แก่เป็นบุชัวร์ ไม่ใช่คอมมิวนิสต์ ถูกวิจารณ์เขา
ละก้อหุแดง ผมก็ยังเป็นบุชัวร์ สมุดปกเหลือง ป.ณ.สุโขทัย
เคยวิจารณ์บอกว่าทำไม่ได้ แก่ก็โกรธ นายฝรั่งเคยวิจารณ์

จตุรัส: สรรพคุณที่เมืองจีนใครเป็นคนแปล

วัชรชัย: ถูกจีนที่อยู่ในพรรคคอมมิวนิสต์ไทย แต่มักคน
ช่วยกันหลายคน ผมเองยังเคยช่วยดูปริศ

จตุรัส: ท่านคิดว่าวิทยุปักกิ่งเป็นอย่างไรบ้าง

วัชรชัย: ตอนแรกเขาใช้ภาษาไทยไม่ค่อยถูก ผมก็เคย
เขียนเรื่องไปให้เขาออกอากาศ ใช้นามแฝงว่า “ประกา
การ” คุณรู้ไหม ในเมืองจีนคำว่า “หมารับใช้” นะพวก
หนึ่ง และเขามักเรียกอีกคำว่า “ไอ้พวกขามหา” ก็เป็น
พวกที่รองจากหมา ก็เป็นขาของหมาอีกที... (หัวเราะ)
คุณถูกลาได้ขึ้นครั้งแรกยังงั้น หัวว่าล้าแปลผิด ผมบอก
ว่าถูกแล้ว...

จตุรัส: เมื่อตอนหายตัวหลบออกไป ใครเป็นคนช่วยท่านกับ
อาจารย์ปรีดี

วัชรชัย: ช่วยลงเรือพาไปสัดหีบคือ บุญจริง ถูกหลวง
ช้างฯ ใช้ไป เดียวคุณเหมือนจะเป็น ผบ. กองเรือยุทธการ
เมื่อตอนคราวเกิด ๑๔ ตุลาคม ทางรัฐบาลดอนมดแดงให้
พวกทหารเรือยิงพวกธรรมศาสตร์ แต่บุญจริงกลับทำเป็น
แกล้งบอกไปว่าวิทยุเสีย ติดต่อกไม่ได้...

จตุรัส: ท่านอยู่เมืองจีนเหงาไหม มีเมียในเมืองจีนหรือเปล่า

วัชรชัย: มี โจว เอ็น ไหล เคยถามผมว่า มีผู้หญิงจีนเป็น
เพื่อนบ้างไหม ผมถาม โจวหัวเราะ อนาคตจริงก็มีจริง
เป็นแม่หม้ายอายุ ๔๐ ปีแล้ว ในเมืองจีนผู้หญิงมีสิทธิขอ
แต่งงานกับผู้ชายได้ เขาไม่มีข้อจำกัด ผมบอกผู้หญิงเขา
ว่า เมื่ออยู่เมืองไทยมีเมียแล้ว มีลูก ๔ แต่ผู้หญิงเมืองจีน
เขามีสิทธิขอความรักจากผู้ชายได้ ตอนมาอยู่มาเขาก็ยังคิด
ต่อกันอยู่บ้าง แต่ตอนออกมาแล้วเราไม่ได้ติดต่อกันอีกเลย

(๑) ลูกบ เป็นชาวจีนที่เกิดในเมืองไทย (เกิดที่จังหวัดพิจิตร)
ในระยะก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง เขามืออาชีพเป็นครูสอน
ภาษาจีน ต่อมาเข้าร่วมงานในกองบรรณาธิการ นสพ. หัว
เฉียวเข่า (ชาวจีน) ระยะหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ลูกบ
เคยออก นสพ. รายสัปดาห์ชื่อ เอ็น หัว เข่า (สัจจะ) ซึ่ง
เป็น นสพ. แนวทางมาร์กซิสต์ และได้เดินทางออกจากประ
เทศไทยไปราวปี ค.ศ. ๑๙๔๘ ปัจจุบันเขายังมีชีวิตอยู่ใน
ประเทศจีน

ฟอรัmlา ยกแยะ

นิตยสารรถยนต์
อิสระฉบับเดียว

นิตยสารรถยนต์ รายปักษ์
ที่พร้อมด้วยเนื้อหา
สาระ เสนอให้กับท่านผู้
อ่าน ทันต่อเหตุการณ์
ทันต่อโลก

คอยพบทุกวันที่ 1 และ 15 ของเดือน

จัดจำหน่ายโดย กองการตลาดของหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย

ฟอรัmlา ยกแยะ

นิตยสารรถยนต์
อิสระฉบับเดียว

กับด้วยราคาเพียง 15 บาท
ประหยัดเวลาด้วยการเป็นสมาชิก
และคุณจะได้อัตราพิเศษลด 20 %-30 %
เมื่อขอรับเป็นสมาชิก

ข้าพเจ้า นาย, นาง, น.ส. _____

ที่อยู่ (บ้าน) _____

โทร. _____

ที่ (ทำงาน) _____

โทร. _____

สนใจขอรับเป็นสมาชิกนิตยสาร

ฟอรัmlา
ยกแยะ

ราย

☐ 6 เดือน (12 ฉบับ) เป็นเงิน 140 บาท

☐ 12 เดือน (24 ฉบับ) เป็นเงิน 250 บาท

(โปรดใส่เครื่องหมาย x เพียงแห่งเดียว)

☐ พร้อมกันนี้ ข้าพเจ้า

☐ ได้แนบเช็คมาด้วยแล้ว

☐ ได้แนบบัตรเครดิตส่งจ่ายในนามนิตยสารฟอรัmlายานยนต์ บม.ราชเทวมาด้วยแล้ว

(โปรดใส่เครื่องหมาย x เพียงแห่งเดียว)

เพื่อผลประโยชน์ของท่านเอง รับกรอกข้อความนี้ในบัตร ส่งถึงนิตยสารฟอรัmlายานยนต์

33/28 ซอยเพชรบุรี ถนนเพชรบุรี พญาไท กรุงเทพฯ โทร.822141-7 ต่อแผนกสมาชิก

การประชุมอาเซียน ครั้งที่ ๘ : ไทยเรานั้นใจง่าย

การประชุมระดับรัฐมนตรีของสมาคมอาเซียนครั้งที่ ๘ ที่กรุงมะนิลา ระหว่างวันที่ ๒๔-๒๖ มิถุนายน สกนเพิ่งเสร็จสิ้นลงอย่างสด ๆ ร้อน ๆ เมื่อเราพิจารณาศึกษาจากแถลงการณ์ร่วม ๒๔ ข้อ จึงมีใจความขย่าวกวนยากแก่การเข้าใจ ครั้งแรกก็ว่าจะมีอะไรใหม่ที่จะเป็นเครื่องพิสูจน์บอกลถึงความก้าวหน้าและผลสำเร็จของสมาคม แต่แล้วก็ปรากฏว่าไม่มีอะไรมากไปกว่าถ้อยคำระรื่นหู บอกลถึงความซ้าซากจ้หเหมือนกั้บัแถลงการณ์ร่วมทุกครั้งที่ผ่านมา อันที่จริงการประชุมในช่วโมงที่เบดเผยนั้นตามธรรมเนียมแทนของแต่ละประเทศจะพูดถึงเรื่องราวกว้าง ๆ โดยทั่วไปไม่มีหัวข้อการเมือง อาทิ เรื่องการปรับปรุงโครงสร้างของสมาคม เรื่องข้อเสนอแนะและผลการดำเนินงานของคณะกรรมการถาวรด้านต่าง ๆ ของสมาคม ที่แม้ปัจจุบันก็มีจำนวนมากมายกว่าความจำเป็น อันเป็นการเสนอเปลี่ยนแปลงงบประมาณของแต่ละประเทศมาก เพราะคณะกรรมการเหล่านี้มีการประชุมเข้ยมเข้ยนกันไม่เว้นแต่ละเดือน แต่ยังไม่ปรากฏมีผลเป็นชนเป็นอันทางปฏิบัติ

นอกจากนั้นแถลงการณ์ร่วมที่ปรากฏออกมาก็มีแต่เรื่องทหาสาระอะไรไม่ได้ แต่ละข้อเพียงกล่าวลอย ๆ ว่าที่ประชุมรับทราบข้อเสนอแนะของคณะกรรมการถาวรในเรื่องโน้นเรื่องนี้ หรือไม่กั้ที่ประชุมมีดำริหรือปรารถนาที่จะให้เป็นไปในหลักการดังนี้ดังนี้ เป็นต้น ประชาชน

ไม่อาจทราบได้ว่าสมาคมอาเซียนได้ทำหรือไม่ทำอะไรบ้าง วัตถุประสงค์ของแถลงการณ์ร่วมก็ต้องการให้ประชาชนของประเทศสมาชิกตลอดจนประเทศภายนอกทราบว่าประเทศสมาชิกยังรักกันค้อยู่ ยังรวมกันเป็นกลุ่มเป็นก้อนอยู่เท่านั้นเอง แต่ส่วนข้อเท็จจริงเป็นอย่างใดนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

เมื่อข้อเท็จจริงเป็นดังนี้ เราก็ต้องพยายามสันนิษฐานและวิเคราะห์ดูว่าในระหว่างช่วโมงการประชุมแบบนี้นั้น เขาพูดหรือถกเถียงเรื่องอะไรกันบ้าง ซึ่งเชื่อได้แน่ว่าส่วนใหญ่เป็นหัวข้อการเมืองแทบทั้งนั้น ยิ่งในเมื่ออิทธิพลทางเศรษฐกิจการเมืองและการทหารของสหรัฐ ฯ ในภูมิภาคนี้ถูกลดหย่อนลงไปมาก ภายหลังสงครามเวียดนาม ความจำเป็นและความสำคัญของการนโยบายความพยายามร่วมมือกันทางเศรษฐกิจและการเมืองให้บังเกิดผลจริงจึงของเหล่าประเทศสมาชิก นับว่ามีความเร่งด่วนเป็นพิเศษ

อย่างไรก็ดี ปัญหาการประสานนโยบายทางการเมืองระหว่างกันให้สอดคล้องกันนั้น เป็นเรื่องยากยิ่งกว่าการประสานนโยบายความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ด้วยเหตุผลที่สมาชิกประเทศต่างยังมีความคิดและความเข้าใจเกี่ยวกับเสถียรภาพ ความมั่นคง และสันติภาพในภูมิภาคไม่เหมือนกัน ทั้งส่วนใหญ่ยังมุ่งหวังใช้สมาคมอาเซียนเป็นเครื่องมือสนองนโยบายและผลประโยชน์ของชาติตน

มากกว่าให้ความสำคัญแก่สมาชิกประเทศและภูมิภาคโดยส่วนรวม ผลประโยชน์ของแต่ละประเทศมีความสำคัญและนำหน้าผลประโยชน์ของภูมิภาค ขอให้สังเกตดูจากพฤติกรรมและท่าทีของประเทศสมาชิกแต่ละประเทศก็แล้วกัน ว่าจะเป็นสังชนชั้นเหตุผลข้างต้นหรือไม่

อาทิเช่น อินโดนีเซียได้พยายามใช้ประเทศสมาชิกให้เห็นดีเห็นชอบสนับสนุนนโยบายล่าอาณานิคมแผนใหม่ของตนที่มุ่งผนวกดินแดนติมอร์ตะวันออก ทง ๆ ทัมติของสมัชชาความมั่นคงของสหประชาชาติได้พิจารณาการกระทำของอินโดนีเซียไปแล้ว แต่เรื่องดูเหมือนว่าไทยเราจะถูกเอารัดเอาเปรียบมากที่สุด เพราะไทยเราได้สนับสนุนอินโดนีเซียด้วยความพาสอมมากกว่าที่หวังจะได้รับผลตอบแทนอย่างหนึ่งอย่างใดจะว่าเพราะหวังให้อินโดนีเซียช่วยปกป้องแข็งแรงให้กลุ่มประเทศอิสลามเข้าใจในปัญหา مسلمภาคใต้ของไทยนั้นก็ไม่แน่ว่าจะเป็นไปได้ เพราะผลมันไม่คุ้มกับการที่เราต้องออกโรงช่วยสนับสนุนอินโดนีเซีย เพราะ

การประชุมอาเซียนที่พัทยา ต้นเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๑๕

อินโดนีเซียเองก็มีได้ช่วยทำอะไรให้กลุ่มประเทศอิสลามเข้าใจนโยบายและท่าทีของรัฐบาลไทยต่อปัญหาแบ่งแยกดินแดนของไทย อินโดนีเซียเพียงแค่ช่วยระงับมิให้มีการนำเอาปัญหาเข้าสู่ประชุมกลุ่มประเทศอิสลามเท่านั้นเอง และที่สำคัญปัญหานี้เป็นปัญหาภายในของไทยเอง ไม่ควรหวังให้ต่างชาติมาแก้ไขให้ ส่วนมาเลเซียนั้นที่สนับสนุนอินโดนีเซียเรื่องติมอร์ก็เพราะมาเลเซียเองมีนโยบายมุ่งผนวกดินแดนของ

บรูไนมาเป็นเวลาช้านานแล้ว จึงหวังที่จะได้รับการสนับสนุนจากอินโดนีเซียเมื่อถึงเวลานั้น ฟิลิปปินส์เองสนับสนุนอินโดนีเซียก็เพราะยังหวังได้รับความช่วยเหลือด้านน้ำมันอยู่ ส่วนสิงคโปร์นั้นถ้ามองที่สุด ไม่ได้ให้การสนับสนุน แต่ด้วยเหตุยังมีความเกรงใจอยู่ในฐานะเป็นสมาชิกอาเซียนด้วยกันจึงมิได้ประณามคัดค้าน เพราะฉะนั้นจะเห็นได้แล้วว่า แต่ละประเทศมีเหตุผลทางนั้น มีแต่ไทยเราเท่านั้นที่พาขอเชื่อยุติตลอดเวลา

ว่าการสนับสนุนประเทศอินโดนีเซียคือการสนับสนุนอาเซียน โดยไม่ต้องคำนึงแม้แต่บัดนี้ว่าชาวโลกเขามีท่าทีอย่างไร และมันเกี่ยวกับผลประโยชน์ทั้งของไทยและของอาเซียนด้วยจริงหรือไม่ ไทยเรานั้นใจง่าย

ในชั่วโมงการประชุมลับ เชอได้ว่าประเทศสมาชิกอื่นๆ คงจะได้แจ้งท่าทีของตน และตักเตือนไทยเกี่ยวกับกลุ่มประเทศสังคมนิยมในอินโดจีนและคงจะมีการกล่าวหาว่าไทยเราอ่อนปวกเปียกยอมจำนนค่าชู้กลั้วอิทธิพลคอมมิวนิสต์ ซึ่งทั้งสิงคโปร์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ต่างถือว่าพวกเขาเท่านั้นที่มีสิทธิปรับความเข้าใจ และมีสัมพันธภาพอันดีกับเวียดนาม ส่วนไทยนั้นต้องเป็นบ่อนปากรถต่อต้านคอมมิวนิสต์ให้ประเทศเหล่านั้น ทั่วๆ ทั่วความพยายามของไทยที่จะปรับนโยบายให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองระหว่างประเทศ ซึ่งเท่ากับเป็นการสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของปฏิญญากรุงกัวลาลัมเปอร์ที่จะให้ภูมิภาคนี้เป็นเขตสันติภาพเสรีภาพ และเป็นกลาง แต่มิสมาชิกประเทศไหนบ้างที่ได้ประกาศให้การสนับสนุนไทยในเรื่องความพยายามของไทยที่จะปรับความเข้าใจ

ใจอันดีมีสัมพันธ์ไมตรีกับเวียดนาม และพยายามที่จะลดอิทธิพลครอบงำทางการเมือง เศรษฐกิจ และการทหารของสหรัฐฯ ทั่วทั้งไทย ไม่ว่า จะเป็นมาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์หรือสิงคโปร์ ต่างก็เฉยเมย หาได้สนับสนุนเป็นกำลังใจให้ไทยแม้แต่น้อย ตรงกันข้ามกลับพยายามมุ่งใช้ไทยเป็นเครื่องมือตลอดเวลา และจะไม่สละความตั้งใจเห็นไทยมีนโยบายเป็นตัวของตัวเอง อีกทั้งประเทศสมาชิกเหล่านี้ยังหาได้ยอมรับรู้ในความเปลี่ยนแปลงบางประการของไทยที่เกิดขึ้นจนภายหลัง ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ไม่ หากยังคงหวังให้ไทยมีการปกครองในระบบเผด็จการ เพราะจะเป็นฝ่ายที่ประเทศสมาชิกอื่นๆ ที่จะจูงมกบรรดาขุนศึกของไทย ให้ดำเนินนโยบายตามความประสงค์ของประเทศเหล่านี้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อินโดนีเซียและมาเลเซีย แยกกันถึงจะไม่กินหมู แต่ก็ไม่ปฏิเสธที่จะเลี้ยงหมูไว้ก่อน เรื่องนี้ขอให้เราดูจากปัญหาติมอร์ตะวันออก และข้อตกลงชายแดนระหว่างไทยกับมาเลเซีย ซึ่งเพิ่งถูกยกเลิกไปเมื่อไม่นานนี้

สรุปได้ว่า แม้จะมีความพยายามที่จะประสานนโยบายความร่วมมือทางเศรษฐกิจให้บังเกิดผลมากเพียงใด ถ้าหากไม่มีการประสานแนวความคิดและนโยบายทางการเมืองให้สอดคล้องกันในส่วนที่จะเป็นประโยชน์ต่อสมาคมโดยรวมแล้ว ก็อย่าได้หวังเลยว่าใครจะมาสนใจให้การสนับสนุน และไทยเองก็ควรเลิกถ่มความคิดหลงมกยว่าประเทศสมาชิกอื่นๆ เขาจะให้ความสำคัญกับอาเซียนมากกว่าผลประโยชน์ของเขาเอง

มันน่าขันจริง ๆ ถ้าหากไทยยังหลงเชื่อกความฝันลม ๆ แล้ง ๆ อยู่เหมือนเดิม

วางบนแผงแล้ววันนี้

๕ เทียม – ๖ ตมเหล่า

พอลมแล้งเดือนสียง งานนา
ก็รามอลง บางคนแม้จะขนถางไร่
เตรียมหว่านข้าว แต่ก็ยังมีเวลาครก
ครนอยู่ไม่น้อย โดนดในทุ่งทุกต้น
จะมีพะองใหม่กวัด น้ำตาลทอดให้
ทุกเช้า พ้อหมักเข้ากับแก่นไม้เคี่ยม
หอมมะเกลือเผาไคท์ ใครๆ ก็บอก
กันว่า ดีกว่าเหล่าโรงเบ็นไหนๆ บาง
คนชอบตอนทแก่นเคี่ยมยังทำปฏิริ
ยากับน้ำตาลเค็ดดๆอยู่นั้น ใครๆ
เขาเรียกกันว่ากำลังเป็น “ลูกโพธิ์ลูก
ไทร” เสร็จงานหนักในโรงลงมาเอา
สักกอกสองอก เนื้อตัวมันก็เบาไปอีก
อีกโข ใครหลายคนว่ากันอย่างนั้น

ที่จริงแล้วตามหมู่บ้านชนบทเล็กๆ
นั้นไม่ค่อยมีใครไปกวน ไม่ว่าจะเป็น
เจ้าหน้าทสรรพสามิต หรือตำรวจ
จะมีตำรวจเข้าไปบางส่วนใหญ่ก็เบ็น
ลูกท และส่วนใหญก็เพื่อที่จะเข้าไป
“ร่วมวง” ด้วยเท่านั้นเอง นั่นเป็น
สาเหตุหนึ่งที่ทำให้ ตาเทียม มอคม
เหล่าประจำหมู่บ้านโพธิ์จอร์เข้า รีม
เขารบรทคเมืองตรังยังคงได้ภูมิใจใน
ฝีมือของแกมาจนบัดนี้

“ต่อให้สามแปดสิกร เจอของ
ข้าเขารับรอง... ขาด” แก้มักจะคุย
อวดกับเพื่อนพ้องแกอย่างนั้น และ
แกก็ดอาชพตมเหล่าของแกได้มา
เรื่อยๆ นอกจากจะทำนาสองสาม
แปลง พอไม่ต้องซื้อข้าวกิน แกก็ทำ
เหล่านแหละเบ็นอาชพ แม้ว่าแกจะ
ไม่เคยมาให้ใครเห็น แต่ทุกคนใน
หมู่บ้านก็ไค้กลิ่น “ยอดข้าว” จากแก
เสมอทุกเย็น แก้มักจะบอกใครๆ ว่า

“มันต้องชิมโว้ย ... มันต้องชิม,
จะได้รู้ว่ามันยังไม่คัก”

ในสวนยางพาราแปลงเล็กๆ
หลังบ้านของแก่นั้น จะมีเตาที่ใช้ดิน
เหนียวก่อเบ็นเสาขนอยางดี เครื่อง
มือของแกตกขนสะอาดเอี่ยม โดย
เฉพาะกะทะที่ใส่น้ำเย็น, ถึงยางมะ
ตอยขนาดใหญ่อสองสามลูกก็วางอยู่
แถวนั้น, พวยอยางดี, เศษผ้าที่ใช้
อัดขอบกะทะก็วางอยู่

“ไม่เชียวพวกมันจะไปเคอะ โรง
เหล่านนั้นทำสกปรกยิ่งกว่าของข้าเบ็น
ไหนๆ แล้วไอ้ข้าวมันก็หมักไม่ได้
มันต้องทำมากมันเลยรีบ พวกแกกิน
เข้าไปแล้วมันถึงต้องปวดกะบาลลูก
กันไม่ไหว พอดันคอกก็แห้งเหมือน
กระดาษทราย นนั่นแหละ ... นนั่น
แหละ ไอ้เหล่าโรงมันเบ็นอยางนั้นๆ
แหละ มันไม่มฝมอ ไม่นมยาหรรอก
... แล้วก็ยังแพงบรลย...” แก้มัก
จะพูดกับลูกค้าของแกอยางนเสมอๆ
โดยเฉพาะกับลูกค้าหนุ่มๆ

“จับเหรอ ... จะไปกลัวใคร
ข้าก็ทำให้คนบ้านเรากินกัน ไม่ได้ทำ
มากทำมาขที่ไหน ให้พอเบ็นยาต่อ

อายุพวกเอ็งนะแหละ ลงนาลงไร่แล้ว
มันเมื่อย ได้อินเข้าไปก็ยังข้ว เขา
กินมากันตั้งแต่รุ่นปู่เรานี้แหละ วันก่อน
จำสอนบวชลูก ข้ายังเอาไปให้สองไห
แล้วจะจับไปทำไม...”

“อัย เคียวลูกแบ่ง ลูกเซอ
มันแพงเว้ย ขอนอกขวดละบาท
เถอะ มันไม่มากมายหรรอก อะไรมัน
ก็แพง ยิ่งนาตาลนยังแพงบรลยจักร
หาชอกก็ยากแสนยาก ขอเถอะบาท
เดียว พริกมันยังขนเบ็นหลายเท่า
แก่นไม้มันจะเบ็นกัน...” แก้มักจะ
บ่นอยางนเสมอเมื่อใครต่อใครบอก
ว่าการทแกขนราคา “น้ำขาว” ของ
แกอึกจากขวดละ ๕ บาท เบ็น ๖ บาท
นั่น แพงเกินไป

“ที่เหล่าขาวขวดละสิบยี่สิบ ไม่
เห็นเบ็นกัน มันดีกว่าไอ้ตาตักเตน
ของข้าตรงไหนวะ...” แกหยอด
ลงท้ายอยางน

พอไบบางในสวนเบ็นเบ็นสีแดง
และบางต้นร่วงไปลงกราวๆ เมอลม
แล้งกระหนา ข้าวในยังอินน้อยนิด
ของแกทั้งหมดเร็วขน การผลิตต้อง

เร่งมากขึ้น บางทีก็ต้องช่วย ส่วนใหญ่แก้ไขหลานสองคนของแก่นน แผลและเบนแรงทุน

“ตอนนั้นนะ ข้าชอบไอ้สับประรด มันอร่อยดี พอมันเริ่มตกลูกแก่ ก็ไปเจาะห้วมันหน่อย แล้วก็หย่อนลูกแบ่งลงไป มันก็เท่านั้นอีกไม่กวนก็กินได้ หมั่นคมันน้อยของดกเตยว เด็กเดวมนมันไม่รู้จักทำกัน โอ๊ย...มันทำได้สารพัดแหละ มั่งคุดก็ได้ เจาะก็ได้ อะไรก็ได้มันเป็นผลไม้ มะขามยังได้เลย แต่มันต้องมีสูตรเวทย์ ถ้าได้คมันต้องผ่านไฟเสียหน่อย ท้องมันจะไม่ร่วง ไอ้หน้าเข้ณะต้องระวัง มันเสียกันง่ายอย่าให้สกปรก แล้วก็ต้องใช้นาเคอดละก็เป็นอย่างนี้...” แกอธิบายให้คนที่สนใจฟังอย่างไม่มีคั้งเสมอเมื่อมีใครถามแกถึงวิธีทำเหล้า และก็ไม่เคยเห็นใครที่ไหนจะทำแข่งกับแกสักที แกจึงเป็นคนผูกขาดต้มเหล้าในหมู่บ้านสามสี่หมู่บ้านนั้นมาไม่น้อยกว่าสิบปีเขาแล้ว

ใครๆจึงเรียกกันว่า เข้ม-ค้มเหล้า

ปลายเดือนหกฝนหลงฤดูบางहांเริ่มลงเม็ด ใครๆก็ได้ทราบข่าวร้ายเรื่องมันสะเทือนไปทั้งหมู่บ้านตำบล, ไม่มีใครรู้ล่วงหน้า, ไม่มีใครคาดคิดว่ามันจะเกิดขึ้น เข้ม-ค้มเหล้าถูกสรรพสามิตกับตำรวจที่อำเภอเข้ามาจับเสียแล้วขณะค้มเหล้าอยู่กับหลานไม่มีใครเข้าใจได้ว่า ทำไมตำรวจที่ร้อยวันพันปีไม่เคยเข้ามาในถิ่นแถบนี้ ไม่ว่าจะเป็นโพรงจระเข้, โศกทรายหรือห้วยลึก ไปจนถึงบ้านถนนคดริมทางพิทลุง - ตรงจะต้องจำเพาะเจาะจงเข้ามาจับตาเข้ม นกค้มเหล้าประจำหมู่บ้านคน

ใครต่อใครที่ไปเยี่ยมกลับมาก็บอกเหมือนกันว่า ตาเข้มแก่นนั้นก็นั่นแหละ “มันไม่น่าทำ...มันไม่

น่าทำ...แล้วใครจะทำให้กัน...” แกแถมบอกอีกว่าทำไมเหล่าชายนะไม่เล่ห์หวังเอาค่าไร ทำก็เพื่อให้ได้กินกัน ทั่วๆกันอยู่ว่า คนในหมู่บ้านตำบลไม่มีแรงเงินพอที่จะซื้อเหล้าโรงขวดสับสับบาทกินกัน แกบอกที่ว่าทำก็ไม่ใช่ให้กินกันให้ตาย เพียงให้กินกันพอแก้เหนื่อยแต่เขาก็ไม่เข้าใจไม่ว่าแกจะอธิบายอย่างไร เมื่อไม่มีเงินพอเสียค่าปรับแกก็ต้องติดคุก แม้จะไม่กวนแกก็บอกว่า แกไม่เข้าใจว่าทำไมต้องขังแกด้วยไม่ได้ทำผิดอะไร

แกบอกลงท้ายกับทุกคนที่ไปเยี่ยมด้วยท่าทางแค้นๆว่า

“... ข้ารู้แล้วว่าทำไมเขาต้องจับข้า ก็ไอ้เจ้าแกเจ้าของโรงงานมันขมราคาเหล้าโรงจากสิบบาทเป็น ๑๖ คนมันก็ไม่กินกัน มันแพง ไม่มีเงินซื้อ ใครๆก็รู้ มันก็หันมากินไอ้ข้าพวกมันมากขึ้น ไอ้เจ้าแกเจ้าของสัมปทานโรงเหล้ามันก็ไปเร่งสรรพสามิต ให้รางวัลนำจับคนทำเหล้าเถื่อนเสียสูงลิบ ไอ้พวกนั้นมันก็เหมือนหมาไล่เนื้อ พอได้กลิ่นเหยื่อเข้าหน่อยก็รีบตะครุบ ข้าก็เพิ่งรู้เหมือนกันว่าไอ้พวกสรรพสามิตบนอำเภอ นั้น แท้แล้วมันก็เป็นสัตว์เลื้อยของไอ้พวกเจ้าของโรงเหล้าเอง ชะ... ข้าต้องเอามันสักที ออกไปข้าจะค้มอกกินกันมาตั้งแต่รุ่นปู่ดูซิว่าหลวงมันจะให้คนรวยเท่านั้นหรือทักินเหล้าได้ คนจนมันไม่มีปากมันกินไม่เป็นกันหรือ... บ๊ยะไอ้พวกนั้น...”

ทุกคนที่ไปเยี่ยมแกได้ยินกันเช่นนั้นอย่างทั่วถึง และทุกคนก็ไม่ว่าจะทำอย่างไรนอกจากทำตาขันปริบๆรวมทังจำสอนที่เฒ่าเทียมเพ็งเอา “ไอ้ตาตึกแตน” ของแกไปฝากในงานบวชนาคลูกชายสองโหล่นด้วย

พรหมณะ ศรีจัน

เรื่อง

ยืนหยัด
เคียงบ่า
ประจักษ์

ทุกวันอังคาร
และศุกร์

ถ้ำนรกอยู่ในบ้าน วิมานก็อยู่ในอากาศ

นกขี้ต้องการรัง คนก็ย่อมต้องการบ้าน เพราะบ้านให้ความรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัยและเป็นสุข บางคนมีเหตุต้องพลัดกันไปไกลๆ ยังวิ่งวอนขอกลับมาอาศัยที่บ้านก็เคยได้ยินกันบ่อยๆ สถานที่อยู่ปลอดภัยเป็นสุขของคนนั้นอยู่ในครกมีมารดา อาจถือว่าบ้านแห่งแรกของตนก็ได้ ทารกน้อยจะนอนงอตัวห่อหุ้มด้วยของเหลวชั้นๆ ในอุณภูมิที่พอเหมาะ สบงเงียบ สะอาดอ่อนและนุ่มนวลไปทุกอย่าง ความสุขอันวิเศษในสถานนั้น ได้ฝังอยู่ในจิตใจคนทุกคนไม่มีวัน

เมือ^๔ทาร์กออกจากคร^๕ร^๖ก็มารดา
แล้ว^๗ก็จะเจริญเติบโต^๘ขึ้น^๙เป็น^{๑๐}ลำดับ^{๑๑}
ถ้า^{๑๒}ได้รับการ^{๑๓}เลข^{๑๔}ชุด^{๑๕} เอา^{๑๖}ใจ^{๑๗}ใส่^{๑๘}รัก^{๑๙}ใคร^{๒๐}
จตุรศ ๙๒

จากพ่อแม่ ญาติหรือคนใกล้ชิดดีพอ
เขาจะล้มความสุขที่ผ่านมาได้สนิท
ในทางที่^๕ได้รับการเอาใจใส่ดูแลไป
ในทางตรงข้าม จะหนักคิดไปถึง
ความสุขแต่^๕หนหลัง และอาจคำนึง
นึกเรื่อยถลกลงไปถึงความสุขในคร^๕ภ
มารถได้ เพราะเป็นสิ่งที่^๕ตั้งใจเขาย
ก่อนแล้ว อาการอย่าง^๕นี้เราเรียกว่า
“การถอยหลัง” ของจิตใจ (หรือการ
ถอยหน^๕)

คนทมิฬอาการถอยหลัง มักมี
ชีวิตหอยเหงาเปล่าเปลี่ยวมาตั้งแต่
เด็ก เช่น พ่อแม่ตาย แยกกันอยู่ หย่า
ร้าง หรืออยู่ในสภาพยากจน ไม่มี
เวลาอยู่กับลูกได้เต็มที่ เด็กจึงถูก
ปล่อยปละละเลยไปตามยถากรรม
ประเภทพ่อแม่สุราอาละวาด หรือ

ทะเลาะกัน ทบถองตบตักกันบ่อยๆ มี
ส่วนชะงักงันการเติบโตทางจิตใจของ
เด็กไม่น้อย สรุปแล้วบ้านทั้งบ้านไม่
เป็นสุข ความรู้สึกลัววิตก ว่าเหว
ใดค่อยๆ ส่งสมในจิตใจเด็กมาเรื่อยๆ
จนเข้าสู่วัยรุ่น

เมื่อฐานการเจริญเติบโตทางกาย และจิตใจ ไม่มั่นคงมาตั้งแต่เด็ก จนกระทั่งชวติอย่างเขาสัวริน ซึ่งเป็น ตอนหัวเลี้ยวหัวต่ออันสำคัญที่ยาก ขั้บซ้อนกว่าเดิม เขาจึงเกิดความยุ่ง ยากไม่อาจทนได้ จึงถอยหนีออกไป จากสังคม การถอยหนีมีสองลักษณะ คือถอยหนีออกไปทั้งร่างกายและจิต ใจไม่เอาพวกเอาหมู่ ชอบทำอะไร คนเดียว เขากับคนยาก ขอยามาก เกินปกติ อีกประเภทหนึ่งถอยออกไปแต่ใจ กายยังอยู่ เขานั่นนี้อาจร่วม กลุ่มอยู่กับเพื่อนฝูงได้ ดูเหมือนปกติ แต่มักจะนั่งแอบฝนกลางวันหาความ สุขไปคนเดียวเป็นประจำ

การถอยหนเป็นการผ่อนคลาย
ความตึงเครียด กังวลวิตกในจิตใจ
ออกไป เช่น ชีวิตจริง ๆ มันจืดชืด
ฝันว่าถูกล็อตเตอรี่ หรือพบมหา
เศรษฐีหุบอุปโลกน์ ความตึงในชีวิ
ก็หย่อนยานไปได้บางเป็นครั้งคราว

ถ้าการลอบหนีออกจากสังคม
หรือผู้คนไปนาน ๆ และแทบทุกเรื่อง
ความรู้สึกรักคิดของเขาขมต่างไป
จากผู้อื่น เขากับใครไม่ได้ ในที่สุดก็
จะอยู่แต่ในโลกของตัวเอง โดดเดี่ยว
เพ้อฝันและสร้างวิมานในอากาศ ถึง
จุดนี้เขาก็คือเรียกว่า “คนบ้า” หรือโรค
จิตเภท

คนไข้โรคจิตหรือคนบ้าที่เราพบ
บ่อยๆ ตามริมถนนหนทาง ศาลาวัด
หรือชนคตของมดไสยอกา จนผม
ยารวเรียง หรือต้องล่ามโซ่ ส่วนมาก
ก็เป็นยหอนทางสน พวกทลยหน

หรือใจแตกแยกไปไม่มากยังเชี่ยวชาญได้ แต่ถ้าถอยออกไปไกลจนกว่าไม่กลับก็ยากอยู่เหมือนกัน

พวกที่ถอยหลังจัดจะมีกิริยาคล้ายเด็กเล็กๆที่ไร้เดียงสา ตั้งแต่พูดไม่รู้เรื่อง ไม่นั่งผ้า กินนมมาม และคุยเก็บกินไม่เลือกที่ เล่นอาคม และ ฯลฯ แบบนี้ ถอยหนทางร่างกาย และจิตใจ พวกที่ถอยหนแต่จิตใจ ซึ่งสังเกตได้จากอารมณ์ผ่น ซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นภาพเขียน ภาพขอ “ร้องไห้” ของเอ็ดเวิร์ด มังก์ (Edward Munch) ชาวนอร์เวย์แสดงถึงจิตใจถอยหลังไปลึกมาก ถึงขั้นอยู่ในครรภ์มารดา ลักษณะคนของมังก์คล้ายทารกที่ห่อตัวอยู่ในครรภ์ทีเดียว มังก์เป็นจิตเภท

ภาพเขียนของคนไข้จิตเภท มักเป็นสัญลักษณ์แทนสิ่งหนึ่งสิ่งใดฝังใจเขา หรือผิดความจริง เช่น ภาพทางรถไฟตรงมาดี ๆ ก็หักมุมฉากตรงเข้าตาไปเฉย ๆ บางอย่างคล้ายศิลปเหนือความจริงหรือเซอร์เรียลลิซึม แต่ว่าไร้จุดมุ่งหมายเด่นชัด ศิลปสมัย

ใหม่ของมาร์ก ซากาล หรือซัลวาดอร์ ดาลี ก็เฉียดเข้าใกล้เขตคนไข้พวกนี้เหมือนกัน เพียงแต่ว่าของอาร์ตสมัยจุ่มงหมายชัดแจ้งเท่านั้น และยังอยู่ในกฎเกณฑ์ของวิชาศิลปะอยู่

โรคจิตเภทนั้นเรารู้ความคิดเป็นสำคัญ ซึ่งจะง่าย ๆ คล้ายความคิดเด็ก หรือไม่กี่แปรปรวนไป บางคนว่าความคิดไม่เป็นเหตุผล ไม่เป็นตรรกวิทยา แต่เป็นตรรกวิทยาปลอม ๆ หรือพารา ลอจิกัล

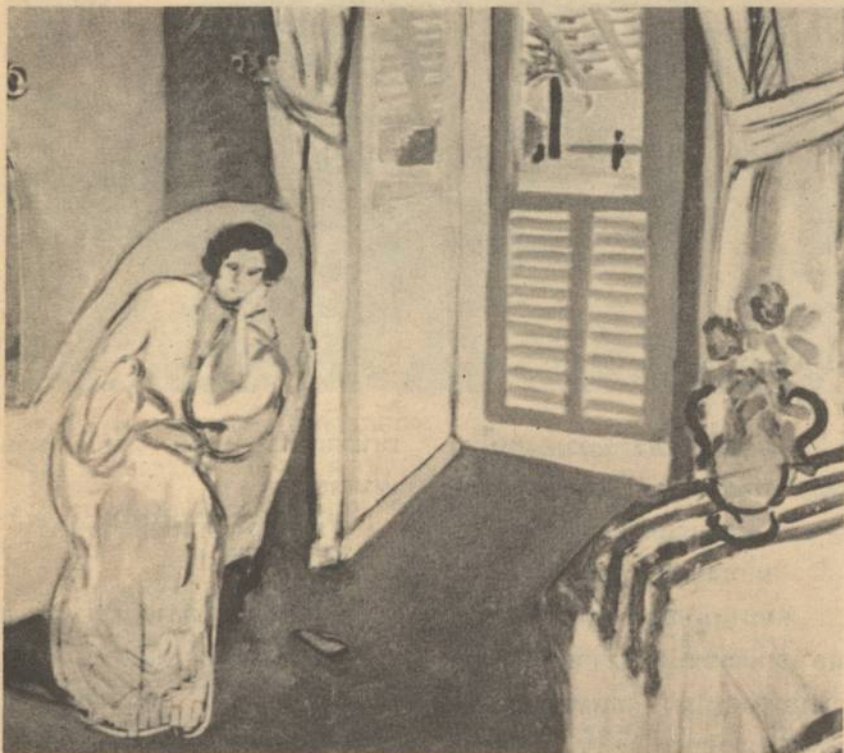
คนมีชีวิต สุนัขมีชีวิต สรรพว่าคนก็เหมือนสุนัขเอง เพราะต่างก็มีชีวิตเหมือนกัน อันเป็นการคิดแบบพารา ลอจิกัล ซึ่งคนไข้คิดแบบนั้นจึงไม่แปลกที่เห็นคนไข้คุยกับสุนัข หรือคนไข้บอกว่าไปคุยกับสุนัขมาอย่างสนุกทั้งวัน

คนไข้สาวหนึ่ง เอรองเท้าฟองน้ำมาหนึ่งเป็นชั้น ๆ ลงทอดในกะทะ ประหนึ่งว่าทอดเนอหม โดยเหตุผล (ปลอม ๆ) ของเธอก็คือ ฟองน้ำนุ่ม ๆ เนอหมนุ่ม ๆ นุ่มเหมือน

กัน ดังนั้นมันก็คล้ายเดียวกัน ใช้แทนกันได้ คนไข้บางคนตกใจมันขนมาอาบประดัดจ้ออาบนา เเคราะห์ดทไม่อาบใกล้กองไฟ ร้อนถึงญาติต้องช่วยกันจับส่งโรงพยาบาล โดยเหตุผลปลอม ๆ ก็คือ นำน้มน้ำของเหลว น้ำก็เป็นของเหลว มันก็ใช้แทนกันได้เพราะมันเหลวเหมือนกัน คนไข้หญิงสูงอายุน้อยราย หัวเราะจนงอหาหาคือหน้าศพของสามชั่งนอนเหยียดยาวอยู่บนเสื่อ ขณะที่ถูก ๆ และญาติร้องไห้ เหตุผลก็ คือ คนนอนหลับก็หลับตา เอาผ้าคลุมอกอยู่บนเสื่อ แล้วมาร้องไห้ต่อหน้าคนนอนหลับ นมมันน้ำขึ้นอยู่ไม่ใช่หรือ

ความคิดแบบนี้จะปรากฏขึ้น ๆ ลง ๆ อยู่เสมอ ในช่วงหนึ่งอาจเฉียบแหลมขึ้นมาบ้าง และบางช่วงก็เหลวไหลไร้สาระโดยสิ้นเชิง ส่วนมากมักเป็นอย่างหลัง สำหรับคนไข้หญิงรายนี้ ขณะหนึ่งจะมีความคิดอยู่ในกรอบของความจริง กลับร้องไห้เศร้าโศกเหมือนปรกติ การขบ ๆ ลง ๆ ของความคิดนี้มีเหตุผลหลายประการ (สำหรับในรายนี้หรือถอยหลังจัดจะถึงจุดเสื่อมทรามเป็นเส้นตรง ไม่ขึ้น ๆ ลง ๆ อีกต่อไป)

ดังนั้นเราจึงพบบ่อย ๆ ว่าคนบ้าที่ยังพูดจารเรื่องก็มีมาก จิตเภทชนิดแฝงหรือค้างอยู่เฉย ๆ นั้น พูดคือเหตุผลขนาดหลอกผู้ว่าราชการจังหวัดให้ทำบุญหากศัลอะไรของเขาก็เคยมีมาแล้ว เมื่อคนพูดเรียกว่า “บ้า” แล้วก็ไม่เชื่อว่าเขาจะแปรปรวนวิปลาสคลาดเคลื่อนไปหมด บางภาคบางส่วน บางเวลายังพอมันได้อยู่ คนไข้จิตเภทระแวง นั่นส่วนใหญ่มีสติปัญญาค่อนข้างสูง เสียแต่ว่ามีระแวงหลงผิด คิดว่าคนจะมาทำร้าย เพราะตนเองไม่เคยไว้วางใจใครมาก่อนตั้งแต่เด็ก ประเพณีที่สืวนากับต้นไม่ เพราะมีประสาทหลอนทางหู ได้ยิน

สรรพสิ่งต่าง ๆ มักเป็นเรื่องถูก
ต่อว่าคำทอ ก็เลยต้องโต้ตอบไปตาม
ระเบียบ

ประเภททหลบสายตา หรือหัน
หน้าหนี มักเป็นพวกที่มีจิตใจแบบ
เด็ก หรือพวกที่มีความรักไม่เป็นมิตร
เพราะไม่เคยได้รับความเป็นมิตรจาก
ใครมาก่อน ก็เดือน กับ ท้อยในบ้าน
เห็นแต่พ่อกับแม่ทะเลาะทุบตีกัน ไม่
ได้หยุด โลกของเขาจึงมีแต่ความ
โหดร้ายทารุณมาตั้งแต่ต้น ฟังใจและ
ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ง่าย ๆ

ในครอบครัวที่รวาดานไม่เป็น
สุข เด็กไม่รู้อะไรจะเลียนแบบจากใคร
ดี พ่อก็ด แม่ก็ร้าย เลยไม่เลือกใคร
สักคน แต่กลับไปเลือกเลียนแบบจาก
วัตถุแทน ขวดยนม ของเล่น เวลา
เจ็บป่วยเป็นโรคจิต จึงมีกริยาอาการ
แข็ง ๆ ไร้ชีวิตจิตใจเหมือนวัตถุ
บทบาทของบ้านมีส่วนอย่างมากที่ปรุง
แต่งคนให้เป็นอะไร ประสบความสำเร็จ
ในชีวิตหรือเป็นจิตเภทก็ได้

เป็นที่น่าสังเกตว่า คนไข้จิตเภท
มักมาจากคนที่มีฐานะจากปานกลาง
ลงมาถึงต่ำเสียเป็นส่วนใหญ่ คนไข้
ทั้งหมดที่เข้ารักษาในโรงพยาบาล
๕๐-๕๕ เปอร์เซ็นต์ เป็นคนบ้าแบบ
จิตเภทมากกว่าอย่างอื่น ประเทศค่าย
ทุนนิยมมือใครยาวสาวได้สาวเอา มี
อัตราคนไข้ได้เปอร์เซ็นต์สูงคล้าย ๆ
กัน ในอเมริกาก็ได้ในระดับนี้

ในประเทศรัฐสวัสดิการ และ
สังคมนิยม โรคจิตเภทจะอยู่ในราว
๑๐-๑๕ เปอร์เซ็นต์ ของคนไข้ที่เข้า
รับการรักษา จึงพอมองเห็นได้ไม่ยาก
ว่า ระบบก็มีส่วนปรุงแต่งคน ระบบ
เป็นโครงกรอบใหญ่ที่คลุมหน่วยเล็กๆ
ถ้าระบบ และ คนก็หวาดวิตกกอลวน
ไปด้วย ถ้าความตึงเครียดถึงจุดจุด
หนึ่ง ถ้าคนไม่ลุกขึ้นล้างระบบก็บ้าไป
เลย

กิติกร สถาพร

พฤศจิกายน ๕๕

โรคพิษสุนัขบ้า - เมื่อก่อนคนหมด

“มันแยกเขี้ยว แล้วร้องเหมือน
หมา” พ่อของเด็กหญิงทองแดง อายุ
๓ ขวบ บอกคุณหมอ

“ตอนแรกมันเป็นไข้ก่อน กะ
... ต่อมาหนูบอกพ่อพาไปหาหมอที่
สถานอนามัยชั้นหนึ่ง หมอเขาบอก
ว่าเป็นโรคพิษสุนัขบ้า” พี่สาวบอกแพทย์
แพทย์ตรวจปอด วัดไข้ ก็ลงความ

เห็นว่า เป็นนิวโมเนีย หรือปอดบวม
เช่นเดียวกัน

“กินข้าว กินน้ำได้ไหมครับ”
แพทย์ถาม

“โอ๊ย เด็กมันอยากกินน้ำจะตาย
ไป แต่พอกินได้นิดเดียวมันก็ผลึก
ขึ้น น้ำมันกลืนไม่ลง” ลูกแล้วครับเด็ก
เป็นโรคกลัวน้ำ หรือภาษาแพทย์

เรียกว่า โรคพิษสุนัขบ้า ซึ่งลักษณะของการกลืนน้ำเมือกเป็นลักษณะเฉพาะตัวมากของโรคนี้

“ถูกหมากัดหรือเปล่าครับ” แพทย์ถามต่อ เพราะเด็กมีอาการชักเจนมาก

“กะ ถูกกัดมา ๑ เดือนแล้ว”

“ทำไมไม่พาไปฉีดยาล่ะ”

“พ่อนะ พ่อบอกพาไปฉีดยาได้ ๓ เข็ม เขาฉีดเขาพาหนาท้องนะ อนามัยเขาบอกยาหมด หนูก็บอกกับหมอว่าหมาเป็นบ้าแน่ หมออนามัยก็บอกว่าหมดปัญญา เพราะยาหมดไม่รู้จะไปขอเบิกที่ไหน สำนักงานแพทย์ใหญ่ก็บอกหมด พ่อก็เลยพากลับบ้านไปรักษากับหมอเถื่อน ๑ เดือน อาการก็เป็นอย่างที่เห็นแหละค่ะ”

เด็กน้อยมีอาการชักกระตุก กระวนกระวาย เอะอะ ฮือๆ กับพี่สาวและพ่อเหมือนกัน น้ำลายเหนียว เชื้อขาว เหม็น เป็นฟองเต็มปาก อาละวาด ตะโกน คินรนไปมาไม่ยอมหยุด แต่พูดรู้เรื่อง หายใจหอบ ไข้สูง มีอาการขาดน้ำ ผิวแห้ง เหงื่อ หนาวเหมือนคนแก่เพราะกินน้ำไม่ได้ ส่วนพ่อนั่งร้องไห้ด้วยความสงสารลูก “ให้พ่อตายเสียยังดีกว่า”

สาเหตุโรคพิษสุนัขบ้า

หมาบ้าเป็นเพียงพาหะนำเชื้อโรคหมาบ้าเท่านั้น ส่วนตัวของมันเองเป็นเชื้อไวรัสชนิดหนึ่งซึ่งตัวเล็กมากไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยกล้องจุลทรรศน์ธรรมดา ระยะฟักตัวในหมา ๑๐ วัน เพราะฉะนั้นเมื่อหมากัด ขอให้เก็บหมาไว้ ๑๐ วันก่อนฆ่า เพราะเป็นระยะสำคัญมาก ถ้าเป็นหมาบ้าต้องนำมาฉีดวัคซีนกันโรคพิษสุนัขบ้า ๑๔ เข็ม วันละ ๑ เข็ม รวม ๑๔ วันฉีดได้ผิวหนังหน้าท้องขาด ไม่ได้เลยสักเข็มเดียว ถ้าหากหมาไม่บ้า ไม่

ควรฉีดเพราะทำให้ยาขาดแคลน และอาจแพ้วัคซีนนั้นๆ ก็ได้

การขาดแคลนวัคซีนกันโรคพิษสุนัขบ้า

เฟ่นอลค์ วัคซีน หรือวัคซีนป้องกันพิษสุนัขบ้าเกิดการขาดแคลนอย่างมากในประเทศไทย ด้วยเหตุผลสำคัญ ๓ ประการ

๑) ขาดงบประมาณ สภาฯ ขาดควรจะได้งบประมาณการผลิตวัคซีนมากกว่านี้ เพราะชีวิตคนควรจะมีค่ามากกว่าเงินที่เขาไปผลาญทางอื่น

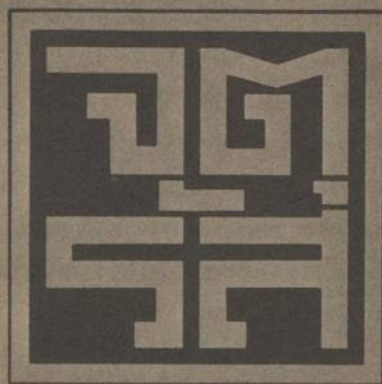
๒) ฉีดคนที่ไม่ถูกหมาบ้าจริงๆ กัดไปเสียหมด คือ พอหมาอะไรกัดก็ฉีดจนวัคซีนขาดแคลน ควรให้สุขศึกษาแก่ประชาชนว่าควรจับหมาไว้อย่างน้อย ๑๐ วัน

๓) ตัวหมาเองที่เลี้ยงกันเอาไว้ ควรฉีดวัคซีนกันหมาบ้าที่ตัวหมา ซึ่งเลี้ยงเอาไว้ เพราะประหยัดกว่าฉีดคนถูกกัด หมาที่ไม่มีเจ้าของควรจะถูกมัดให้หมด

โรคหมาบ้าเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศ

ถึงเวลาแล้วที่หมอ ทวี จุลละทรัพย์ ควรจะหันมาสนใจงานปัญหาสาธารณสุขอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการป้องกันโรค ท่านรัฐมนตรีช่วยสาธารณสุขสุขศรีบ ไลน์ไหนท่านก็เป็นแพทย์คนหนึ่งที่เคยสัญญาเรื่องการผลิตวัคซีนป้องกันโรคต่อประชาชน ก่อนท่านจะรับเลือกตงเป็น สส. ถ้าแพงเพชร ท่านจะทำจริงหรือเปล่า เด็กที่ตายด้วยโรคพิษสุนัขบ้า นั้น สงสารจริงๆ เพราะเป็นแล้วไม่มีทางช่วยเหลือ ต้องตาย ๑๐๐% ระวังลูกหลานของท่านถูกหมาบ้ากัด แล้ววัคซีนหมดพอดีนะคะ

สันติภาพ ไชยวงศ์เกียรติ

หนังสือข่าวกรอประจำสัปดาห์

อ่าน

สันติศติความจริง

ทุกวันอังคาร

อัตราค่าสมาชิกในประเทศ

๓ เดือน	๖๐ บาท
๖ เดือน	๑๑๕ บาท
๑ ปี	๒๒๐ บาท

ธนาคารคลังจ่าย ปณ. กลาง
ในนาม นายมงคล วุฒิสงขัย

๔๒ อาคารเอมเอเอฟ.

ปิ่น ๓ ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ ๕

ขณะที่หนังเรื่องบ้านทรายของ
ปริญญ์ ลัษศร กำลังลงโรงอยู่ที่
พาราไดซ์ โรงหนังใหม่ซึ่งแทรกตัว
มาอย่างเงียบๆ อีกมุมหนึ่งของกรุง
เทพฯ เรามีโอกาสได้พบกับดาราน่า
อายหญิงของหนังเรื่องคนหนังขอ
เพ็ญศรี วงษ์คำ สาววัย ๑๘ ปี ๒๐
ผู้แววตาและลีลาในการพูดน่ารัก
เป็นที่ประทับใจ

เพ็ญศรีเล่าให้ฟังว่า กว่าที่ตน
เองจะตกลงใจให้ชื่อสกุลจริงเล่น
หนังเรื่องนี้ เธอคิดแล้วคิดอีกหลาย
ครั้ง ประการแรกอยากให้แปลกไป
จากคนอื่น เพื่อนบางคนจึงอุทธรณ์
ให้ว่า “เหิง”

“นุ้ เขาตั้งให้ โธ่ ชื่อเหิง ชื่อ
หมาดีกว่า” เพ็ญศรีพูดพร้อมกับหัว
เราะ อีกประการหนึ่งถ้าเราคิด
คิดจะให้ใช้นามสกุลศรีไตรรัตน์ แต่
เนื่องจากเธอเห็นว่า นามสกุลเป็น
ของสามเภาภักดิ์เธอเห็นไม่ควร
จึงไม่ยอมใช้

เพ็ญศรี ไม่ใช่คนสวยแบบอ่อน
หวาน หรือคนน่ารักแบบเรียบร้อย
แต่เธอมีความน่ารักของเธอไปอีก
แบบหนึ่ง ท่าทางคล่องแคล่ว ไว้ม
ทรงเหมือนผู้ชาย เดินเหินอาจหาญ
แข็ง แต่ไม่ถนัดกับกระด้าง หากได้
คุยด้วยแล้ว ใบหน้าเท่านั้นที่เก็บเอา
ความเป็นผู้หญิงไว้อย่างเต็มเปี่ยม น
ไม่ใช่นักลิเกที่แปลกแต่อย่างใด หาก
จะทำความเข้าใจกับพื้นฐานความ
เป็นมาของเพ็ญศรีสักเล็กน้อย

เพ็ญศรีเป็นนักเรียนอังกฤษเธอ
จบวิชา Medical Secretarial จาก
Eastbourne College of Farther
Education เพ็ญศรีจบมาจากโรง
เรียนมาแต่แรกก่อน ๑๔ ตุลา ๑๖ ไป
เรียนต่อที่อังกฤษสองปีและเพิ่งกลับ
มาเมื่อปีที่แล้ว

จตุรัส ๔๖

แล้วเพ็ญศรี วงษ์คำก็กลายเป็นดารา

“ตอนเอยดอยู่อังกฤษนะคะ ได้
ยินข่าวสิบสี่ตุลาฯ หรือเรื่องราวเกี่ยว
กับความวุ่นวายของประเทศรอบๆ
บ้าน มีความรู้สึกกลัวมากค่ะ รู้สึก
เพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ เพื่อนๆ บางคน
เขียนจดหมายมาบอกให้ญาติพี่น้อง
เตรียมหนีเลย แต่เรื่อง ๑๔ ตุลาฯ เอยด
อยู่ข้างนักศึกษานะคะ เต็มที่เลย
เกลียดไอ้พวกประกาศมาก ตอนนั้น
ได้ข่าวว่าพวกนี้จะหนีไปอังกฤษ พวก
เราจึงจะพากันไปที่แอร์พอร์ต ไอ้
ประกาศนี่ เจอหน้าอยากเข้าไปลิ้ม”

“บอกจริงๆ พูดเรื่องนักศึกษา
นี่ลำบาก เพราะเราไม่รู้ข่าวที่เรา
ได้รับอันไหนจริงอันไหนเท็จ แต่รู้
สึกว่าบางทีศูนย์ก็วุ่นวายมาก ปลุก
ระดมเรื่อย บางทีกมเหตุผล ฟังข่าว
แล้วรู้สึกไม่ชอบ เรื่องปลุกกระดม
ความจริงจะว่าไปแล้ว มันก็ปลุก
ระดมทั้งชายทั้งหญิง อย่างเพลงหนัก
แผ่นดินอะไรนั้น เอยดคิดว่าเอยดอยู่

ตรงกลางมากกว่า”

โดยที่เพ็ญศรีมีส่วนเข้ามา
เกี่ยวกับหนังไทย ถึงแม้จะเพิ่งเข้ามา
แสดงได้เพียงเรื่องเดียวเป็นครั้งแรก
เธอก็ยอมจะมีสิทธิ์ที่จะแสดง
คิดเห็นเกี่ยวกับวงการนี้บ้าง โดยเฉพาะ
อย่างซึ่งเธอใกล้ชิดกว่าชาว
บ้านธรรมดาๆ ที่ดูหนังโดยทั่วไป

“เท่าที่เห็น หนังไทยยังพึ่งเพื่อ
อยู่อย่างเดิม ถ้าแสดงออกทางด้าน
การเมืองก็มักจะเข้าข้างรัฐบาล และ
ระบบเก่าๆ อย่างว่า หนังไทยมันคน
ดูส่วนน้อยอยากให้มีการเปลี่ยน
แปลงให้ดีขึ้น แต่ส่วนใหญ่ก็ยังคง
ต้องการประเภทไร้สาระ ชอบดูดารา
แต่งตัวเท่ๆ สวยๆ หรูๆ โดยเฉพาะ
คนต่างจังหวัด หนังยังเน้นเท่าไร
ยังดี”

จากเรื่องบ้านทรายที่เพ็ญศรี
เล่นกับ กรุง ศรีวิไล และ ไพโรจน์

ใจสิงห์แล้ว ดูเหมือนยังไม่มีใครมา
ทาบตามเธอเล่นเรื่องต่อไป เธอเอง
ปัจจุบันก็ยังไม่มีงานประจำทำ และ
ความตั้งใจจริงก็อยากจะเรียนต่อทาง
ด้านครามา เธอเล่าให้ฟังว่า ประสบ
การณ์ในอังกฤษที่ได้ออกไปนานนมมาก
มาย

“ที่อังกฤษนั้นสภาพความเป็น
อยู่ของประชาชนไม่แตกต่างกันมาก
เท่ากับบ้านเรา ความเชื่อในสถาบัน
บางอย่างก็ต่างกัน อย่างเช่นเรื่อง
กษัตริย์ วัฒนธรรมของเขานั้นจะเอาไป
เขียนวิพากษ์วิจารณ์ในหนังสือ หรือ
เล่นออกทีวี. ล้อเลียนอย่างไรก็ได้
อย่างเขินเจ้าหญิงแอนดริวเหมือน

มา หรือพวกวัยรุ่นนั้น พอพูดถึงวัน
จะร้องขย ดั่งนั้นเขาจึงงงมาก เวลา
เห็นเรากลับไหว้ในหลวงของเรา
เขาไม่เข้าใจ แต่ก็นั่นแหละคนเก่าๆ
ของอังกฤษที่ยังเคารพนับถืออย่าง
จริงจังก็มี”

“ตอนอยู่อังกฤษเอยศสนใจการ
เมืองมาก เพราะคนที่นี่เขาสนใจ
กันทั้งนั้น เอยศเข้าใจมากจนว่าการ
เมืองบ้านเรานั้นอะไรเป็นอะไร อาจ
เป็นเพราะเราโดน อยู่ทนนานเพื่อน
สนิทบางคนเขากลายเป็นชายจัดไป
เลย ตอนกลับมาเที่ยวบ้าน เขาไป
หอประชุมธรรมศาสตร์ประจำ เขา
เคยขอเพลงมาเปิดให้ฟัง “คนกับ

ควาย” อะไรนะ เอยศยังถามเขาเลยว่า
ทำไมไม่เห็นมีเปิดตามสถานีวิทยุ เขา
บอกว่าเพลงพวกนี้เขาไม่เปิดหรือ
เขาห้าม”

ท่ามกลางสภาพทางการเมือง
ปัจจุบันที่แบ่งออกเป็นซ้ายเป็นขวา
กันอย่างเห็นได้ชัด เพ็ญศิริในฐานะ
นักเรียนอังกฤษที่สนใจติดตามข่าว
คราวต่างๆ จากหน้าหนังสือพิมพ์ให้
ความเห็นในเรื่องนี้กับเราว่า

“ซ้าย ก็แบบไม่ชอบไหม่ศักดิ์นา
อยากให้มีเผด็จการสุดขั้วคนเดียว
แบบจีน ส่วนขวา ก็อย่างบ้านเรา
อะไรละ... แบบประชาธิปไตยบ้าง
บ้างแหละ อย่างว่าแหละ เอยศ
เกิดมาในท่ามกลางคนที่เอียงขวาทาง
นั้น ตั้งแต่โรงเรียนที่เรียน พ่อแม่
ญาติพี่น้อง บางทีเอยศก็ไม่ค่อยเห็น
ด้วยกับเขาเท่าไรนัก บ้านพร้อม
พร้อมที่เอยศอยู่ เพื่อนคนทว่าชาย
จัด เขาก็เคยมาเที่ยว เขายังบอก
เลข ว่า เมื่อก่อนไปเหยียบบ้านนายทุนมา
เอยศก็ไม่รู้จะว่ายังไง ก็รู้สึกตกใจ”

อย่างไรก็ตาม เพ็ญศิริ ยังไม่เกิด
ความรู้สึกว่าตัวเองอยู่ในวงการบันเทิง
เต็มที่ เธอรู้สึกสัมพันธ์กับมันก็
เฉพาะตอนที่เข้าไปถ่ายหนังเท่านั้น
ที่สัมผัสต่อดารารุ่นใหม่ๆ เธอคิด
ว่าชอบ กรง ศรีวิไล เพราะเท่าที่เล่น
หนังด้วยกันรู้สึกว่าเขาเป็นสุภาพ
บุรุษดี

“ส่วนผู้หญิงนั้น นอกจากภัก
ธราดีแล้วก็ชอบ ศิริขวัญ สวยแบบ
เขาไม่เต็ม ตอนที่เขาโดนโจมตีมากๆ
อยากช่วยเขา ไม่เห็นด้วย เขายังเด็ก
อยู่เลย เด็กกว่าเอยศอีก”

เขียนมาถึงตรงนี้ เพ็ญศิริ วงษ์
คำก็กลายเป็นดาราไปแล้ว ส่วนจะ
สมัครเล่นหรือไม่เป็นนอกเรื่องหนัง

พิณตามสาย

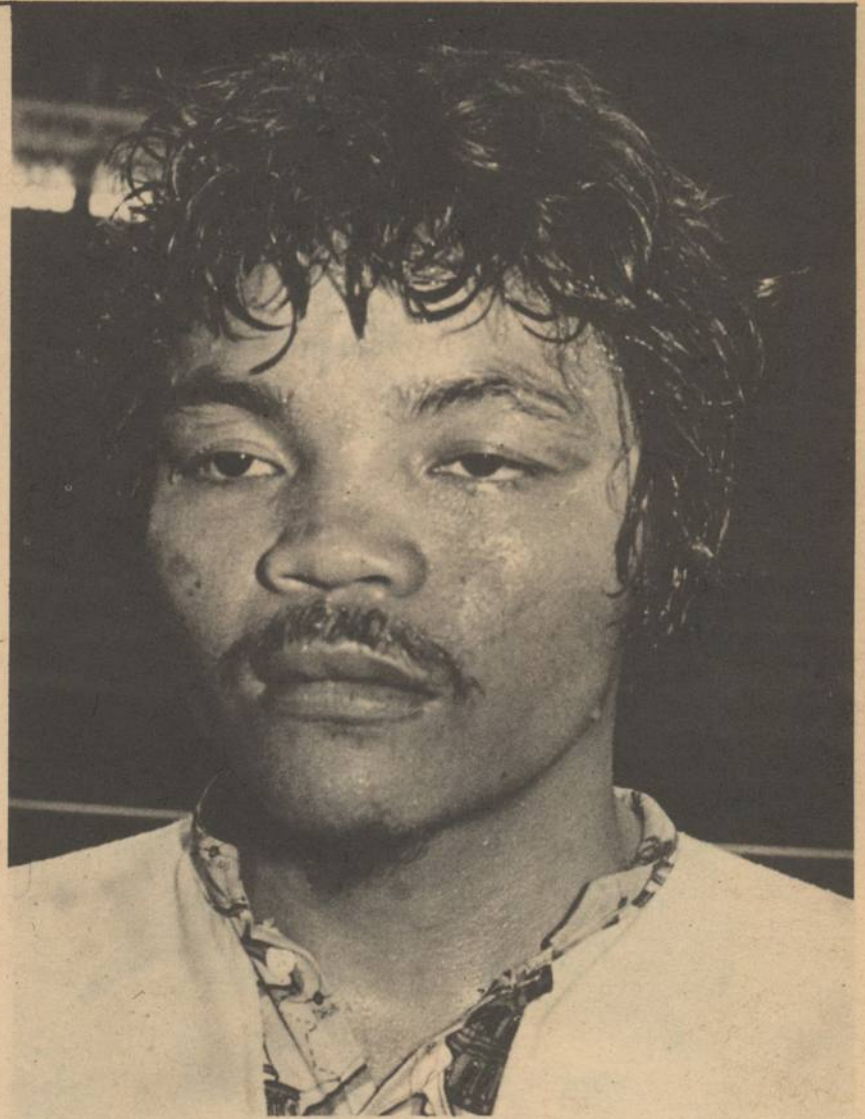
ในที่สุดตำแหน่งแชมป์โลกใน
ชิงมวยสากลที่ไทยมีอยู่ ก็ต้องหลุด
ลอยไปเสียแล้วเมื่อเช้านี้ วันที่
๑ กค. ๘๕

มิเกล เวลาซเกซ นักมวยสเปน
รองแชมป์โลกอันดับมวยคือ อันดับ
๑๐ เป็นผู้ช่วงชิงตำแหน่งนี้ไปจาก
แสนศักดิ์ เมืองสุรินทร์ แชมป์โลก
รุ่นจูเนียร์เวลเตอร์เวทของสมาคมมวย
โลก

แสนศักดิ์ เมืองสุรินทร์ เป็นนัก
มวยที่มีหมัดชกได้หนักหน่วงทั้งซ้าย
และขวา ก้าวขนาบมาเป็นแชมป์โลก
ได้ตามแผนชุดบันได ๑๓ ขนของเทย์ม
บุญ อินทรบุตร โปรโมเตอร์ชั้นนำของ
เมืองไทยคือ ต่อเพียง ๓ ครั้ง ก็ได้
เป็นแชมป์โลกเลย ซึ่งไม่เคยมีนัก
มวยคนใดในโลกสามารถทำได้แบบ
นี้มาก่อน แสนศักดิ์ เมืองสุรินทร์
ชิงแชมป์มาได้จาก เปเรโด เพื่อนั้น
เดช นักชกชาวสเปนที่กรุงเทพฯ โดย
ต่อเพียงนักมวยจากเมืองกระทิงด
ยอมแพ้ไปในคืนยกที่ ๘ ต่อจากนั้น
ก็ได้ขึ้นครองเวทีหาคัดใหญ่ชนะ ๑
ครั้ง ก่อนจะไปกล่อมไอ้สิงห์โต
ฟูจิยาม่า พ่ายไปอย่างยับเยินในประ
เทศญี่ปุ่น

ต่อมาแสนศักดิ์ ร่างคู่ชกไป
หลายเดือน อาจจะเป็นเพราะว่า
เทย์มบุญ อินทรบุตร ตั้งค่าตัวของ
แสนศักดิ์มากเกินไป หรือเพราะค
ู่ทำชิงชขาดกำปั้นไอ้แสบของเราที่สุด
จะเดา จนกระทั่งสมาคมมวยโลกได้ยื่น
โนตสให้แสนศักดิ์ต้องป้องกันแชมป์
กับรองแชมป์โลกอันดับหนึ่งคือ มอน
โร บรีค นักมวยชาวสหรัฐฯ มีฉนั้น
จะปลดออกจากตำแหน่ง

ด้วยชั้นเชิงอันแพรวพราวของ
จตุรัส ๔๔

แก๊งๆ นิทรา พอล้มตาก็กลายเป็นแชมป์

เทย์มบุญ และ นายโลเป ซาเรย์ล
ซ์เนียร์ ผู้จัดการร่วมของแสนศักดิ์
ทำให้แสนศักดิ์ได้ใช้เวลาการชกกับ
มอนโร บรีค ไปอีกจนถึงวันที่ ๑๕
สค. ๘๕ โดยจะชกหาคำไฟพิเศษบ๊อง

กันแชมป์กับหม้อย่างมิเกล เวลาซ
เกซเสียก่อน เพราะคิดว่าอย่างไร
มิเกล เวลาซเกซ คงจะหนักกำปั้น
อันหนักหน่วงของไอ้แสบไปไม่พ้น
๘ ยกแน่ เพราะเวลาซเกซเคยถูก

เปร์โด เฟอร์นันเดซ ที่เอาตำแหน่ง มาทั้งให้ไอ้แสบในเมืองไทยลงเสีย ไม่เป็นองค์มาแล้ว

แผนอนาคตของ ไอ้แสบลูกวาง ต่อไปอย่างไม่หยุดยั้งเทียมบุญ ประ กาศว่าไม่มีนักมวยรุ่นคนใดในโลก ที่สามารถจะทนทานหนักหมัดของไอ้ แสบได้ เมื่อป้องกันแชมป์กับ เวลาช เควซได้แล้ว แผนต่อไปคือ ป้องกัน กับมอนโร บรัก ในวันที่ ๑๕ สค. ๑๘ ที่สหรัฐฯ จากนั้นก็จะเป็นนักมวยจาก อินโดนีเซีย และคนสุดท้ายคือ เฟอร์ นันเดซ เจ้าของตำแหน่งเดิม โดย ที่เทียมบุญตั้งราคาไว้สำหรับ ไอ้แสบ ต่อการชกหนึ่งครั้งคือ ๒ ล้านบาท ก่อนสนับสนุน ๔ ครั้ง กคิดเป็นเงิน ๘ ล้านบาท อาจจะหย่อนไปบ้างนิด หน่อย แต่นับว่ามากมายน้อยมหาศาลสำหรับเด็กบ้านนอก เมืองเพชร บุรีอย่างไอ้แสบ ซึ่งจะได้เงินภายในบน ไม่ต่ำกว่า ๓ ล้านบาท

ทุกสิ่งในโลกมีการเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะเป็น กูเขา ทองฟ้า ทะเล หรือทวีป ฉันทโลกฉันนั้น ตำแหน่ง แชมป์โลกอันมีเกียรติที่แสนศักดิ์ ครอบอยู่ และนับว่ามันคงมากพอๆ กับชนเขาอินไฟศาล ก็ต้องมือน เปลี่ยนแปลงไปได้เช่นเดียวกับแผน การอันสวยหรูของเทียมบุญ ก็มือน เป็นไปต้องพังทลายลงไปด้วย

ในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๑๘ วัน สุดท้ายของเดือน และเป็นวันเงิน เดือนออกของข้าราชการไทย สถาน ที่เร่ร่อนทุกแห่งแน่นขนัดเป็นปรก ติ เพื่อนๆ ข้าราชการ และคนที่มี เงินเดือนออกในวันนั้นต่างเสพสุขกัน อย่างพร้อมหน้าใน กิตติาคาร ในที่ กลับ และคอฟฟี่ช็อป แต่วันนี้ออก จะแปลกไปกว่าวันเงินเดือนออก ธรรมดาออกไป เรามัธระในการนัด พบกับคนบางคนในย่านเร่ร่อนแห่ง หนึ่ง ได้ยินพวกขเมาหลายคนหลาย กลุ่มพูดกันแทบจะเป็นประโยคเดียว กันว่า

“เฮ้ย! วันนี้น้อยกินเหล้ากันถึง ๔๔ เลขนะ แล้วค่อยกลับไปฟังไอ้ แสบมันต๋อยดูว่ามันจะน็อกไอ้ เควซ ไอ้แสบอะไร น้อยกะอะไร”

พอเรากลับมาถึงบ้าน แฟน มวยรุ่นเยาว์ น้องชายแท้ๆ ของเรา ยังออกปากกับเราว่า

“พี่ ฟังรุ่นปลุกด้วยนะ ดุ้ย อยาจะฟังแสนศักดิ์ต๋อย ถ้าดุยไม่ ตนเอานาสาตให้ตนเลขนะ ดุ้ยอยาก ฟังจริงๆ”

เช้ามืดประมาณ ๔ ของวันที่ ๑ กค. ๑๘ คนไทยเกือบครึ่งประเทศต่าง ลูกขานจากที่นอนบ้าง จากสถานที่ เทียบบ้าง พวกนี้เอาใจจดจ่ออยู่กับ หนาเครื่องรับวิทยุ ซึ่งสถานี ท.ท.ท. ได้ทำการถ่ายทอดผลการชกข้ามทวีป จากยุโรปมาไทย โดยผ่านไมโครเวฟ ซึ่งอำนวยความสะดวกโดยโทรคมนาคม ไทย กรมไปรษณีย์โทรเลข และ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

แสนศักดิ์ เมืองสุรินทร์ และ มิเกล เวลาชเควซ ขึ้นเวทีในเมือง แมดริดในประเทศสเปนตรงกับเวลา ของไทยประมาณ ๕ ซึ่งก่อนหน้านี้ ต้องตา เกียรติวาทย์กัน ได้ขึ้นทำ การชกชนะน็อกนักมวยดาวรุ่งสเปน โกเมท ฟร้าวในยกที่ ๔

ก่อนการชกได้ทำการเปิดเพลง

ชาติสเปน และชาติไทย แต่ครั้งนั้น นับว่าแปลกมากที่สุดทางเวทีของประ เทศสเปนเปิดเพลงสรรเสริญพระ บารมีแทน เมื่อแนะนำกติกาการชก และเสร็จพิธีต่างๆ ไปแล้ว การชก ก็เริ่มขึ้น

ในยกที่ ๑ นักชกสเปนใช้ความ กล้องแคล้ว และพดเวรกดทกดว่าชก แสนศักดิ์ ได้มากครั้งกว่า

ยกที่ ๒ หมัดไอ้แสบนักมวย ไทย ก็กล้าหาเข้าเจตต่อนักชกจาก สเปนตีสักกลางไปนับ ๘ ในปลายชก

ยกที่ ๓ เพียงต้นยก นักมวย สเปนก็สว้าปามหมัดของนักมวยไทย ลงไปวัดพื้นเวทีให้กรรมการนับ ๘ อีก ครั้งหนึ่ง

“พี่ๆ ผมต่อไอ้แสบ ๑๐๐ ละบาท เดียว เอาไอ้แสบชนะ และชนะใน แบบไม่ครบยก” น้องเราหันมาทำ ท่าตอกับเรา ซึ่งเราก็ก็นึกว่าไอ้แสบ ชนะแน่นอน แต่แล้วความไม่แน นอนก็เข้าสติดตัวเราให้เพิ่มความ เชือดชอน กล่าวคือ พอร์ชังหมดยก สดังขึ้นมา การชกชกเป็นไปในแบบ แมวไล่ตะครูปั่นก็ให้หยุดลง แต่ หยุดคนเดียวครบคือ เวลาชเควซ แต่ ไอ้แสบเราไม่ได้ยินระฆังต๋อยลูกคิด ฟันเพียงเบาๆ เข้าไปหน้าเวลาช เควซ เวลาชเควซก็ทงตัวลงนอนทันที หลับตาพรม กรรมการกดเท้า ไห้รักไม่ยอมลุก และผลชกทุกคนที่ ทราบกันคืออยู่แล้วครับ เจ้าชาย นิทราเวลาชเควซ ได้เป็นแชมป์โลก แบบในเทพนิยายไม่ผิดเพี้ยน

อย่าเสียใจ แสนศักดิ์ ก็พยายาม มีแพ้ชนะ มิตรภาพมาก่อน

หากมองจากความเป็นธรรม ถ้า ยังหลงอยู่บ้าง คุณก็ได้พิสูจน์ให้เห็น แล้วว่าผมอคติเหนือกว่า แต่คุณทำย แพ้เพียงความหน้าด้าน และความ โกงของเขาเท่านั้นเอง

“กมเดือย”

กระจกฟ้า vs. ปังสก

ความในใจของธีรณัฐ มนุชธรรมธร

ก่อนที่พันโทอุทาร์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา จะมารั้งตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย จักรยการ ยิ่งใหญ่อยู่ที่สถานวิทยุ ขานเกราะนั้น เขาเคยเดินอยู่บนถนน หนังสือมาก่อน ช่วงที่หนังสือฟ้า รายเดือน ที่สำราญ ทรพยนตร์นคร เป็นบรรณาธิการกำลังออกลายอยู่เมื่อ ๖-๗ ปีก่อนนั้น ขอเขียนของอุทาร์ก็ เป็นที่ติดใจคิดใจแฟน ๆ ประเภท ที่ชอบตกคาบถูกคาบดอกไม้น้อย จนแม่กระตังเมอมหนังสือรายเดือน ขอยานเกราะออกมาอยู่สองสามฉบับ อุทาร์ก็มอบหมายมา

เพื่อนพ้องที่คุ้นเคยกันแต่เดิม และเคยเขียนหนังสือร่วมกันมาก่อน มีมากมาย เช่น สุจิตต์ วงษ์เทศ ขรรค์ชัย บุนปาน สุรัชย์ จันทิมามรร เรืองชัย ทรพยนตร์นคร เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ กิตติวิฑูไร เสถียร จันทิมามรร ฯลฯ ซึ่งมาถึงปัจจุบันนี้ ใครจะคิดว่า บางรายคงไม่มีโอกาส ที่จะได้เขียนร่วมกันอีกแล้ว นาม ปักกา กระจกฟ้า ที่เคยทำให้พ็อกเก็ตบุ๊กของเขาขายดีมากเป็นอันต้องหยุดไปเมื่อเจ้าตัวหนามมีบทบาททางการเมืองมากขึ้น

กล่าวทางด้านธีรณัฐ มนุชธรรม ทรกรรมที่ถูกอุทาร์ให้ฉายาว่า “ปังสก” เพื่อให้ดกลายรสแซ่ซนนั้น เธอเป็นนักข่าวที่เจนจัดสั่งเวียนหนังสือพิมพ์พอสมควร ธีรณัฐจบจากวารสารธรรมศาสตร์ เริ่มฝึกงานครั้งแรกที่ประชาธิปไตยและทำงานนั้นตั้งแต่ปี ๑๓ จากนั้นก็เขาส่งกอดอยู่หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นตั้งแต่ปลายจตุรศ ๕๐

ปี ๑๔ จนกระทั่งถึงต้นปี ๑๖ จึงได้ย้ายเข้าประจำอยู่ที่ประชาธิปไตย

“เราพยายามเสนอข่าวให้ตรงกับข้อเท็จจริงให้มากที่สุด ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย เน้นให้รัฐบาลเห็นใจคนส่วนใหญ่ บางครั้งในฐานะนักข่าว เราจะถามอย่างตรงไปตรงมา ไม่กลัวว่ารัฐมนตรีหรือผู้นำอาจจะโกรธ บางทีถ้าเขาแถมมาก ๆ ก็ทำให้คนกลุ่มน้อยบางพวกเสียผลประโยชน์ โดยเฉพาะด้านการเมืองระหว่างประเทศ ถ้าถามของเราจะออกมาในรูปแบบใจคนที่เล็กกว่า พิทักษ์ผลประโยชน์ของชาติไทย ไม่ให้ถูกมหาอำนาจมาเอาเปรียบ ซึ่งทำให้คนบางคนที่เป็นคนน้อย หรือได้ประโยชน์จากเขาไม่พอใจ พวกนั้นก็จะใส่ร้ายป้ายสีว่าเราเป็นซ้าย”

“เราขัดหลักความเที่ยงธรรม ไม่เคยรับเงินจากพ่อค้า นักการเมือง ใดๆ ทั้งสิ้น เราถือว่าอาชีพเป็นอาชีพที่เกียรติ ทำทุกอย่างเพื่อให้สมกับคำที่ว่า “เราคือกระจกเงาของสังคม” ภาพที่สะท้อนออกมาจะต้องไม่มีการต่อเติมบิดเบือนหรือแหว่งตัวเราเองก็ถือว่าตนเป็นหน่วยหนึ่งของสังคม ถ้าสังคมมีการปกครองที่ดีเป็นประชาธิปไตยเราก็คงจะได้รับผลอันใดด้วย”

ธีรณัฐเกริ่นนำกับเราเสียดยาว กล้ายกับจะระบายความคับข้องใจบางอย่างที่ตนเองได้รับจากศัพทโฆมต์ กล่าวหา ที่ทำงาน นสพ. ประชาธิปไตยว่าวันนั้น เครื่องทำความเย็นเสีย ถึงธีรณัฐจะไม่ร้อนร่างกายเท่า

ที่สังเกต แต่เธอก็ร้อนจิตใจจนสัหน้าและแววตาไม่สามารถจะกลบเกลื่อนได้ ธีรณัฐพูดต่อ

“โอ้ เสนอแนะ ไปถามได้เลย ยังตอนที่เบนหัวหน้าพรรคฝ่ายค้าน เราสัมภาษณ์ประจำ นายกฯ เสนอ ต้องรู้ว่าเราเป็นนักข่าวอย่างไร เชอถือได้หรือไม่ แม้ขณะที่กำลังแบกอยู่เรายังสัมภาษณ์ได้ก่อน คนในวงการเมืองรู้จักเราทางนั้น”

วกเข้าถึงสถานวิทยุขานเกราะ ซึ่งเธอถูกระบุชื่อโจมตีอย่างเปิดเผย โดยเฉพาะการกล่าวหาว่าเธอเป็นภรรยาลับของหัวหน้าพรรคคอมมิวนิสต์

ธีรณัฐ มนุชธรรมธร

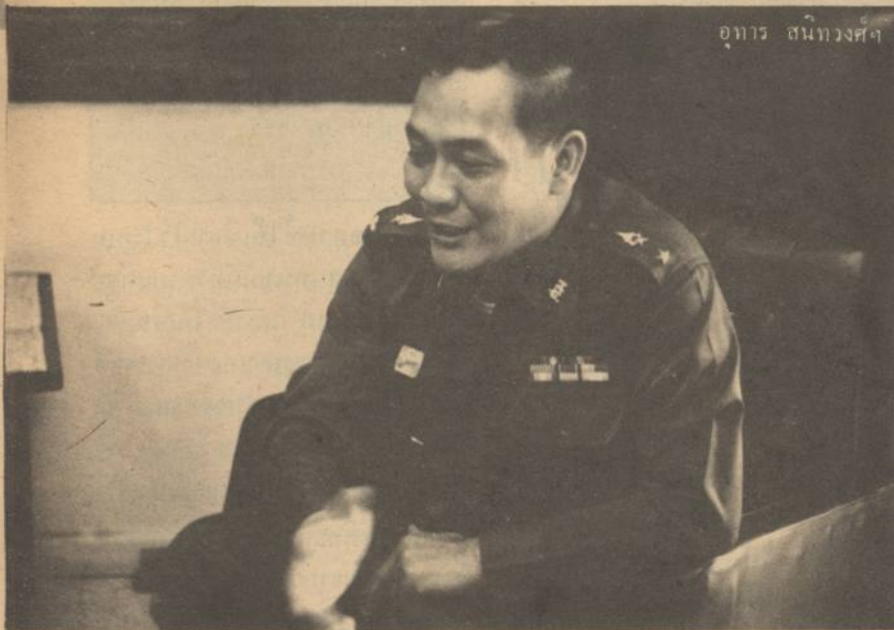
นิสต์ แม้ทางนิตินัยจะไม่ทำให้เขา
ใจอย่างนั้น แต่ทางพฤตินัยที่เอา
ประโยชน์มาชอเรือมาต่อเรียงกันคง
ทำให้เขาใจเป็นอันไปโดยยาก ชีรณูช
กล่าวว่า

“ปรกติไม่เคยฟังเลย และไม่รู
เสียดายข่าวว่าสถานนีอยู่ในโลก ทุก
ครั้งท้อออกข่าวโจมตีเรา มักจะมี
เพื่อน ๆ มาเล่าให้ฟังเสมอ ๆ บอก
ตรง ๆ เราเพิ่งมาเริ่มฟังตอนที่มีการ
โจมตีประชาธิปไตย บางครั้งที่โรง
พิมพ์เปิดฟัง เราเห็นว่าทนายเกราะ
โจมตีเรานั้น แม้จะใช้ถ้อยคำสละ
สลวย ใช้หลักจิตวิทยาเพอหม่อมมา

จรรยาบรรณ แต่บางครั้งเราก็จำเป็น
ต้องแถลงเพื่อให้ประชาชนเข้าใจเรา
บ้าง อย่างไรก็ตามเราเชื่อว่าประชา
ชนรักความเป็นธรรมและรู้ความ
เป็นจริงไม่มีใครเข้าข้างยานเกราะ”

เมื่อถามว่าต่อกรณทนายเกราะ
กระทำต่อเธออย่างนั้น ชีรณูชได้ทำ
อะไร เพอชแจงขอเท็จจริงให้ประ
ชาชนได้เข้าใจบ้าง หรือเรียกร้อง
ความเป็นธรรมจากใคร เธอกล่าวว่า

“โดยส่วนตัวแล้วโดยนหนังสือ
ถึงนายกสมาคมหนังสือพิมพ์ทั้งสาม
แห่ง ในฐานะที่ตนเองเป็นสมาชิก
เพื่อขอความเป็นธรรมและให้ความ

อ.ท. สนิทวงศ์

ให้ผู้ฟังคล้อยตาม แต่เราก็เชื่อว่ามัน
ต้องมเบืองหลังทางการเมือง จะต้อง
มีบุคคลที่มีอิทธิพลให้การสนับสนุน
ซึ่งเราไม่อยากจะเชื่อว่าเป็นนาย
ทหารหรือนักการเมือง เพราะถ้าไม่
ยังงั้นยานเกราะซึ่งชนตรงต่อกองทัพบก
และกระทรวงกลาโหมจะไม่กล้า
เสนอข่าวที่ระรานหนังสือพิมพ์ กระ
นั้นกระแสนรัฐมนตรีบางคนอยู่
ตลอดเวลา ทั้ง ๆ ที่มีการร้องเรียน
แต่ก็ไม่สามารถยับยั้งยานเกราะได้”

“เราไม่อยากจะไปต่อล้อต่อเถียง
เพราะยานเกราะไร้คุณธรรม ไร้

กัมกรอง อักลบบทกษณถึงนายก
รัฐมนตรี ในฐานะที่ท่านเป็นประ
ธานคณะกรรมการควบคุมวิทยุกระ
จายเสียง... แต่ก็นั้นแหละแม้เรา
จะชนะไปแล้ว ก็ยังไม่มั่นใจว่านายท
จะสามารถให้ความเป็นธรรม และ
ให้ความคุ้มครองแก่นักข่าวหญิงได้
เพราะว่าเท่าที่สังเกต นายท.รู้สึก
จะห่วงตำแหน่งตัวเองมากกว่าที่จะ
รักษาความเป็นธรรม หวงเก้อกลัว
ทหารจะไม่พอใจ ทั้ง ๆ ที่ทหารส่วน
ใหญ่ไม่มีส่วนรู้เห็นกับการกระทำของ
พันโททหารเลย”

แน่นอน ในฐานะที่เธอเป็นผู้
หญิง และถูกกลุ่มมรทำร้ายอย่าง
ข่มขืนเห็นใจเป็นธรรมดา เพราะ
หลังจากทนายเกราะออกข่าวแล้วผู้ที่
รับช่วงต่ออย่างเอาเป็นเอาตายก็
เสี่ยงปวงชนและดาวสยาม ชีรณูช
เห็นว่าการกระทำครั้งนี้เป็นเรื่อง
ใจ และมีลักษณะเป็นขบวนการ

“คุณกิดดู นายก.กิด ทวิชกิด
ซึ่งเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุด ไม่
สามารถที่จะกำหนดมาตรการ หรือ
ควบคุมสถานที่อยู่ในสังกัดให้ดำเนิน
การตามนโยบายของรัฐบาลได้
สถานวิทยุแห่งเดียวคุม ไม่ได้แล้วจะ
มีบัญชาไปบริหารประเทศได้อย่างไร
ในขณะที่นักข่าวพยายามเสนอความ
ไม่เป็นธรรมในสังคมให้คนเห็น ตัว
นักข่าวเองกลับต้องมาเจอความไม่
เป็นธรรมเสียเอง

เรารู้สึกวิตกมากกว่า ความข่ง
ยากในเมืองไทยจะเกิดขึ้นเรื่อย ๆ
ประเทศตกอยู่ในสภาพไม่มีข้อมีแป
ใครจะทำอะไรก็ได้จะดำใครฆ่าใคร
กิดดูบ้านเมืองที่ไม่มระเบียบวินัยผล
มันจะเป็นอย่างไร

ประชาชนอยู่อย่างไม่มีหลักประ
กัน หวาดผวา ในที่สุดเขาจะหันไป
ฟังใคร นายท.เสนอเชิญพุดอยู่เสมอ
ในสมัยที่เขาเป็นฝ่ายค้านว่า ปัญหา
ผู้ก่อการร้ายนั้นมีสาเหตุมาจากความ
จน ข้าราชการกดขี่ข่มเหงรังแกประ
ชาชน พอดตัวเองเป็นรัฐบาลได้แก้
ปัญหาใหม่ เวลานสถานวิทยุยาน
เกราะก็ทำตัวเป็นข้าราชการเลว ๆ
คนหนึ่ง รังแกนักข่าวนักหนังสือ
พิมพ์”

ชีรณูชคงอยากจะระบายความ
กับแก่นอกมาก แต่ดูเหมือนเราจะ
ให้ความเห็นใจกับเธอได้ด้วยเนื้อที่
เพียงเท่านี้

พิทักษ์ ผลิตงาน

คุยเฟื่องเรื่องหนัง

แนชวิลล์ : ความวุ่นวายในบ้านเมือง

เมืองแนชวิลล์ ได้ชื่อว่าเป็น "เมืองหลวง" ของเพลงลูกทุ่งอเมริกันที่เรียกว่าเพลง "คันทรี่ แอนด์ เวสเตอร์น" ซึ่งเป็นเพลงชนิดที่มีลักษณะเป็นอเมริกันมากที่สุด เพราะเพลงชนิดนี้เริ่มขึ้นในอเมริกา เช่น แจส หรือร็อก หรือแม้กระทั่งเพลง "พนเมือง" (โฟล์ค) ได้แพร่หลายไปยังประเทศอื่น เพียงพอที่จะเรียกว่าเป็นเพลงนานาชาติได้

ด้วยเหตุนี้จึงเป็นการเหมาะสมที่โรเบิร์ต ออลด์แมน ได้เลือกวงการเพลง "คันทรี่ แอนด์ เวสเตอร์น" ในแนชวิลล์มาเป็นสังคมจำลองที่จะมาพิจารณาเป็นตัวอย่างของอเมริกา ในโอกาสที่สหรัฐอเมริกา กำลังฉลองการครบรอบ ๒ ศตวรรษแห่งการมีเอกราช เรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นใน

เมืองเพลง เกิดขึ้นในปี ๒๕๑๕ (แต่หนังสร้างในปี ๒๕๑๘) ซึ่งนอกจากจะเป็นบททดลองเอกราชแล้วยังเป็นบทเลือกตั้งประธานาธิบดีอีกด้วย ออลด์แมน จึงได้จ้าง โรมัส แฮลฟิลลิปส์ ให้ "สร้างการรณรงค์ทางการเมือง" ด้วย ปล่อยให้คณิศร์รับเลือกตั้งประธานาธิบดีคนหนึ่งชื่อ แฮลฟิลลิป วอลเตอร์ ซึ่งไม่มีตัวตนและไม่ปรากฏในหนังเลย นอกจากจะมีเสียงออกมาจากรถกระจายเสียงคนหนึ่ง พรรคการเมืองของ แฮลฟิลลิป วอลเตอร์ ชื่อ พรรค "รีเพรสเม้นต์" ซึ่งอาจแปลได้ว่า เป็นพรรคของ "ผู้ที่มาแทน".

ในขั้นต้นโจน ทิวส์เบรี ได้เขียนบทเป็นการปรี๊ดให้ แต่ออลด์แมนได้บอกกับนักแสดงว่า มีสิทธิ์ที่

เกร็ดหนัง

เมืองเพลง Nashville (ฮอลลีวูด)/โรเบิร์ต ออลด์แมน กำกับ และอำนวยการสร้าง/โจน ทิวส์เบรี เขียนบท/ริชาร์ด แบสกิน กำกับ เพลง/โรมัส แฮลฟิลลิปส์ "สร้างการรณรงค์ทางการเมือง" /พอล โลห์แมน กำกับการถ่าย/ซิดนีย์ เลวิน และ เดนนีส ฮิลล์ ลำดับภาพ/โรนีย์ บเลกส์, เจเร็ด ดิน แชลลิน, เกเวน เวลด์ส, ลิลี่ ทอมลิน, คีธ คาร์ราตัน, เนด บัตต, คาร์เรน แบลค, บาร์บารา แฮริส, เฮนรี กิบสัน, ดันน์ วินน์, สกอตต์ เกลนน, ไมเคิล เมอร์ฟ, เซลลี่ ดูวาลล์, ฯลฯ นำแสดง/สร้าง ๒๕๑๘/เดิมยาว ๑๕๖ นาที ถูกตัดเล็กน้อย

จะเลือกพูดตามที่ได้เขียนไว้ในบท หรือแต่งบทสนทนากันเองตามแต่จะเห็นว่าเหมาะสม แล้วยังได้ขอเชิญให้นักแสดงแต่งเพลงเองด้วย(ออลด์แมนเองก็มีส่วนในการแต่งเพลง)ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามความรูสึกว่า วงการเพลงลูกทุ่งแบบนี้ น่าจะเป็นวงการที่ใครๆ มีสิทธิ์ที่จะเข้ามามีส่วนร่วม เช่นเดียวกับวงการทางการเมือง

ภาพพจน์สังคมอเมริกันในปี ๒๐๐๐ เป็นภาพพจน์ที่สลับซับซ้อนมาก ตัวละครสำคัญๆ ทั่วหมดเกือบ ๒๐ คน ในตอนแรกออลด์แมนตั้งใจที่จะสร้างหนังใหญ่ ๒ เรื่อง แต่ละเรื่องเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลคนละชุด แต่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพร้อมๆ กัน ในที่สุดออลด์แมน ได้ลดลงมาเหลือเรื่องเดียว แต่ก็ยังมีความยาวเหยียดๆ ๓ ชั่วโมง และวิธเล่าเรื่องของออลด์แมนมีความสลับซับซ้อนมากซึ่งเสี่ยงกับการที่คนดูจะสับสน

ที่จริง ออลด์แมนคงมีเจตนาที่จะให้คนดูมีความสับสนในระยะแรก

โดยที่ความเข้าใจว่าใครเป็นใคร ใคร เป็นเพียงตัวประกอบ ใครเป็นเพียง บุคคลภายนอก เป็นสิ่งที่คนจะต้อง คอย ๆ เข้าใจทีละนิดระหว่างที่เรื่อง ดำเนินไป ซึ่งนับว่าออลด์แมนทำได้ สำเร็จ ลักษณะนี้อาจเหมือนกับคน ที่ต้องการจะศึกษาสังคมและการเมือง ของอเมริกา (หรือประเทศใดก็ตาม) ในตอนแรกคงจะรู้สึกสับสนพอสมควร แต่เมื่อศึกษามากขึ้นอาจเห็น ภาพพจน์ชัดเจนขึ้น

แต่การเห็นภาพพจน์ชัดเจน หรือการ “เข้าใจ” ไม่ได้หมายความว่า จะต้องมียอคิด หรือขอสรุปว่าสาเหตุของสภาพเป็นอย่างไร มีทางแก้ อย่างไร ในเมืองเพลงมีตัวละคร ๒ ตัวที่เด่นไม่ให้เราหาข้อสรุปง่ายๆ เพราะทั้ง ๒ คนกลายเป็นตัวตลกที่น่า เยาะเย้ย คนหนึ่งคือ แฮต พอลลี วอด เดอร์ ซึ่งมีทฤษฎีแปลกๆ หลายทฤษฎี เช่นทฤษฎีที่ว่า การที่สหรัฐอเมริกาแพ้ เพราะในรัฐสภามีนักกฎหมายมาก เกินไป ทางที่จะแก้ปัญหานี้คือการ เมืองของสหรัฐอเมริกา คือไม่ให้นักกฎหมาย มีส่วนในการนิติบัญญัติเด็ดขาด (ซึ่ง ก็อาจจริงใครจะไปทราบได้) อีกคน หนึ่งคือ โอปาล (เจรัลดีน แซปลิน) ผู้ประกาศตนว่าเป็นผู้ต่อต้านบช. ซึ่งมีทฤษฎีว่า สาเหตุที่สหรัฐอเมริการ ะลอกบยนักการเมืองมากนั้น เนื่องจาก คำรวจ และคนอันพกบนกัน ซึ่งเป็น การทำทาสหรือช่วยให้อคนกลายเป็น นักลอบยิง (ซึ่งก็อาจจริงเช่นกัน)

ทั้ง ๒ คนมีบทบาทเป็นบุคคล ภายนอกเมื่อก่อนในแง่ของวงการ เพลง คนหนึ่งเป็นผู้สังเกตการณ์ อีก คนหนึ่งหวังจะใช้วงการเพลงให้เป็น ประโยชน์ในการแสวงหาอำนาจทาง การเมือง บุคคลภายนอกคนอื่นๆก็มี อีก เช่น นายกรีน (คินน์ วินน์) ซึ่ง เป็นคนธรรมดาๆ น่ารักๆ ซึ่งบังเอิญ ได้รู้จักกับนักร้องคนหนึ่ง มาร์ธา (เชลลี ดูวาลด์) ซึ่งมาจากแคลิฟอร์เนีย และสนใจแต่เพียงการเที่ยว หลับนอนกับผู้ชายต่างๆ และพล ทหารเคลลี่ (สกอตต์ เกลนน) ซึ่ง คลั่งคารา

บุคคลในวงนี้ได้แก่นักร้องและ นักดนตรีระดับต่างๆ ตั้งแต่ราชา และราชินีของวงการเพลงคือ แฮมิลตัน (เฮนรี กิบสัน) กับ บาร์บารา จีน (โรนีย์ เบลคส์) คอนนี ไวท์ (คาเรน แบลค) คู่แข่งของบาร์บารา จีน จนกระทั่งถึง ซูลิน (เกเวน เวลด์ส) ซึ่งร้องไม่เอาถ่าน แต่อยากจะเป็น นักร้องให้ ได้เงินกระทั่งถูกลอกให้ ไปเดินระบำโป๊ในงานรับเงิน สำหรับการรณรงค์หาเสียงของ วอด เดอร์

นอกจากนี้ยังมีนักร้องเพลงชนิด อื่นๆ ซึ่งจะเรียกว่าวงในก็ไม่เชิงเช่น ลินน์ (ลิลี ทอมลิน) นักร้องเพลง “กอสเปล” รักลูกหุนหวกมากจน อาจเป็นสัญลักษณ์ของความเป็น มนุษย์ธรรมดาๆ กับ ทอม (คิธ คาร์ราดิน) ซึ่งเป็นนักร้องเพลงแบบ “โฟล์คร็อก” และเป็นยอดเจ้าชู้

แล้วยังมีตัวประกอบอื่นๆ อีกด้วย เช่นบรรดาผู้จัดการ สามของนักร้อง กับบุคคลในวงการเมือง

อย่างที่กล่าวมาแล้วเหตุการณ์ ต่างๆที่เกิดขึ้น มีลักษณะที่ค่อนข้าง ชลุมณ ยังไปกว่านั้นออลด์แมน ได้ใช้วิธีการถ่ายทำ ซึ่งทำให้คนดู ต้องค้นตัวพอสมควรด้วย โดยเฉพาะ

การสนทนาที่ค่อนข้างสำคัญ แต่มี ลักษณะคล้ายๆกันว่า เราได้ยินโดย บังเอิญท่ามกลางความชลุมณของภาพ และเสียง เช่นในการแสดงดนตรีครั้ง หนึ่งระหว่างที่แฮมิลตันกำลังจะเริ่ม ร้องเพลงซึ่งเราเพิกเฉยได้ยินคนดูคน หนึ่งถามอีกคนหนึ่งว่าแฮมิลตันส่ง เท้าไร แล้วเราเห็นแฮมิลตันลดไมโครโฟนให้เตยลง แทนที่ออลด์แมน จะถ่ายแฮมิลตันทั้งตัวให้เห็นว่าเตย ลักษณะการกำกับแบบนี้จะเห็นได้ จากหนังเรื่องอื่นของออลด์แมน เช่น *หมอก* (M*A*S*H) บางครั้งความ กำกวมอยู่ในเนื้อเรื่องด้วย ดังเช่น เพลงที่ทอมร้องอุทิศให้คู่รัก ซึ่งเรา ไม่อาจรู้ได้แน่ชัดว่าทอมแต่งให้ใคร กันแน่

อย่างไรก็ตามหลายสิ่งหลายอย่าง ที่ไม่ค่อยชัดเจนนักในตอนต้น อาจ คลี่คลายในตอนท้าย เช่นการคุยกัน เรื่องการไต่สวน หรือทฤษฎีการลอบ สังหารนักการเมือง ซึ่งในตอนแรก อาจจะเป็นการคุยกันเฉยๆ มีความ หมายเมื่อนักร้องคนสำคัญคนหนึ่งถูกลอบยิง (แต่เราก็กังไม่ทราบว่ายตาย หรือไม่ และไม่ทราบด้วยซ้ำไปว่ายัง เขาหรือไม่ หรือนักร้องล้มด้วยโรคเก่า) ในช่วงนี้ออลด์แมนถ้ายังของเม ริกาเต็มจอ ๓ ครั้ง เพื่อยากการอุปมาอุปมัย แต่ออลด์แมนก็ยังทิ้งปัญหาไว้ให้เรา ทำไม่ต้องขยันทนักร้อง ในแง่ของหนังอาจมีเหตุผลในแง่ที่นัก ร้องคนนั้นมีความสำคัญในวงการเพลง และวงการเพลงเป็นสังคมที่เปรียบ เทียบกับสังคมอเมริกา การลอบยิง นักร้องคนนั้นก็เปรียบได้กับการลอบยิง ประธานาธิบดี แต่เมื่อกำหนดในระดับ เนื้อเรื่อง เราไม่ทราบเหตุผลที่นักร้อง คนนั้นจะต้องถูกยิง เหมือนกับที่อาจ ไม่ทราบเหตุผลที่ประธานาธิบดีจะ ต้องถูกยิง

อย่างไรก็ตามเมื่อประธานาธิบดี

ถูกยิง ย่อมมีคน “มาเป็นแทน” (เรเฟสเมนต์) ซึ่งคนที่มาแทนอาจหรือไม่ก็ได้ (เช่น จอห์นสตันหรือแม้แต่ฟอร์ด ซึ่งมาแทนประธานาธิบดีที่เราอาจถือว่าถูกฆาตกรรมหรือฆ่าตัวตายทางการเมือง) และในเมืองเพลง ก็มีบุคคลประเภท “อยากเป็นนักร้อง” (แสดงโดยบาร์บารา แฮร์ริส) บังเอิญได้มาเป็นตัวแทนคนที่ถูกยิง

เมืองเพลง มีเนื้อหาวิพากษ์วิจารณ์สังคมมาก แต่ก็ยังมีความรัก

สังคมอเมริกันหรือสังคมเพลงด้วย นักร้องสำคัญๆ ได้มีโอกาสแสดงฝีมืออย่างตรงไปตรงมา ทั้งจริงคนที่ถูกประชดประชนมากที่สุดอาจเป็น โอปาล ผู้สังเกตการณ์จากอังกฤษ เราอาจวิพากษ์วิจารณ์สังคมของเราเองมาก แต่เรามากจะทนไม่ได้ถ้ามี “ต่างชาติ” มาวิจารณ์ ความรู้สึกของคนไทยซึ่งชอบวิพากษ์วิจารณ์เพื่อนร่วมชาติก็มักจะเขารุ่นเมื่อฝรั่งเศส นิวสวีค หรือ ไท่ วิพากษ์วิจารณ์บางไมตรี องค์กรณ์

เกร็ดหนึ่ง:

La Tulipe Noire (Black Tulip)/อเลน เดอลอง และเวอร์นา ลิช แสดงนำ/สร้างจากเรื่องของเด็กของด๊ คูมาส์/ฉายที่ เอเรนส์

“จอมโจรทิวลิปดำ”: “นักปลุกระดม”?

“ที่ได้มีการกดขี่ ที่นั่นย่อมมีการต่อสู้” คือความจริงอันเป็นสากลที่ประวัติศาสตร์ทุกยุคทุกสมัยได้พิสูจน์แล้ว ไม่ว่าจะเป็นปัจจุบัน ทกกฎหมายในบางประเทศถูกบัญญัติขึ้นมาเพื่อเลือกใช้นับกับกับคนเฉพาะกลุ่ม หรือในศตวรรษที่ ๑๘ ที่พระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ มัวเมาในอำนาจถึงกับดำริจะยุบเลิกฐานันดรที่ ๓ อันหมายถึงสามัญชนทั่วไปในประเทศ เพื่อเป็นการจตุรัส ๕๔

ปิดกั้นเสรีภาพของมวลชนโดยสิ้นเชิง ประชาชนชาวฝรั่งเศสจึงต้องรวมพลกันลุกฮือขึ้นต่อต้านการใช้อำนาจปกครองโดยไม่ชอบธรรม พฤติกรรมของจอมโจร “ทิวลิปดำ” ในฐานะผู้นำมวลชนพอจะเปรียบเทียบกับคน “หนักแผ่นดิน” ได้ตามนิยายของบุคคลบางฝ่ายในบ้านเมืองเรายุคปัจจุบัน เพราะเขาเตือนให้ประชาชนที่อยู่ภายใต้การกดขี่ด้วยกลุ่มผู้ปกครองเดียวกันกับตัว

เขาเองได้สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบ (โดยไม่ลืมสั่งให้ทอง “ชาติ, ศาสน์, กษัตริย์” ไว้เป็นคาลาประจำตัว) ทั้งยังช่วยชี้แนะแนวทางในการต่อสู้ล้มล้างการปกครองระบอบ “เผด็จการแอบแฝง” ถือได้ว่าเป็นการ “ปลุกระดมมวลชนให้สับสนวุ่นวาย” ตรงตามตำราทุกประการ

แต่ถึงอย่างนั้น “ทิวลิปดำ” ก็ไม่อาจนับเป็น “คอมมิวนิสต์” ที่แท้จริงได้ เพราะเขายังไม่มีใจเสียสละพอจะเห็นแก่ประโยชน์ของส่วนรวมไปเสียทุกอย่าง เช่นที่เขาสารภาพกับน้องชายว่า เขาปล้นคนรวยในนามของประชาชน แต่เพื่อผลประโยชน์

ของตัวเอง และเขาปฏิเสธที่จะ
เสี่ยงทำงานซึ่งไม่มีใ้จะสำเร็จ
เพียงเพื่อแลกกับคำสรรเสริญว่าเป็น
“วีรบุรุษ” เนื่องจากเขาประจักษ์ชัด
แก่ใจเสมอมาว่า การจะได้ชื่อว่า
“วีรบุรุษ” ไม่ใช่ของง่าย เขาไม่มี
ชีวิตอยู่ทนได้เห็นผลงานในบั้นปลาย
ของตนเองด้วยซ้ำไป

เอกลักษณ์ในงานเขียนของอเล็ก
ซันดร์ คูมาสซึ่งเป็นทรูจกกันด้วย
นวนิยายชุด “ทหารเสือราชินี” ที่ได้
รับการสร้างเป็นหนังมากครั้งที่สุด
เรื่องหนึ่งก็คือ การนำเสนอความจริงจ
ทางการเมือง ตลอดจนการสะท้อน
สภาพความเป็นอยู่ของชนชั้น “ศักดิ
นา” อย่างถึงแก่น มาดัดแปลงเป็น
เรื่องตลกทำนองกระทบเสียดสี ได้
อย่างดี

ใน “จอมโจรทวิลิปดา” คูมาส
แสดงถึงการดำรงชีวิตอย่างเหลว
แหลกของคนในราชสำนัก เช่นการ
มีสัมพันธ์ด้านชู้สาวกับชายไม่เลือก
หน้าของ “คุณหญิง” ซึ่งบางครั้งก็
เพื่อแลกกับผลประโยชน์ทางการเมือง
เป็นต้นว่า เมื่อท่านเคานต์ต้อง
การจะกระชับ “สัมพันธไมตรี” กับ
“เจ้าชาย”

เมื่อประเทศชาติถึงคราวอับจน

คนประเภทนั้นก็พร้อมจะ “สละชาติ
เพื่อชีพ” ได้เสมอ เนื่องจากในกา
วการณ์คับขัน การเอาตัวรอดย่อมมา
ก่อน “อุดมการ” ชาติแท้ของมนุษย์
จึงมักจะปรากฏให้เห็นในยามทภัยมา
ถึงตัว การ “ลักลอบ” ไปต่างแดนของผู
นำหลายประเทศที่เราเคยได้ยินได้ฟัง
กันมา เป็นอุทาหรณ์ที่แสดงให้เห็น
ถึงความจริงใจของชนชั้นปกครอง
ได้อย่างชัดเจน บางทีคนทำหน้าทำ
“แนวหน้า” บ้างก็ประเทศอาจจะ
คิดได้บ้างกระมังว่า คำสั่งที่กรอกห
ทุกเมื่อเชว้นให้ “เสียสละเพื่อชาติ”
แท้จริงเป็นการรอดตนเสียสละเพื่อ
ประโยชน์ของคนระดับไหนกันแน่
เพราะหากเกิดเหตุเภทภัยขึ้นจริงๆ
ใครบ้างจะอยู่เคียงข้างประชาชนจน
วาระสุดท้ายในเมื่อเขามุ่งแสวงหาก
พึ่งและหลักประกันความมั่นคงไว้
พร้อมสรรพแล้ว

บางครั้ง เสรีภาพที่ฝ่ายปกครอง
หยิบยื่นให้ก็ดูเป็นที่น่าสนใจ
อย่างช่วยไม่ได้ อเล็กซันดร์ คูมาส
ให้คำจำกัดความของ “เสรีภาพ” ไว้
อย่างเจ็บแสบใน “จอมโจรทวิลิปดา”
ว่า เสรีภาพก็คือ “กระดุก” ที่ผู้บริหาร
ประเทศโยนให้ “สุนัข” (ในกราบของ
ประชาชน) ของเขาแทะ เพื่อ “ปิด

ปาก” ของมันให้ “เงียบ” เป็นครั้ง
คราว ก็ได้แต่หวังว่า คนไทยไม่ใช่
สังคมชาวดประเภทที่เห็นแก่ “กระดุก”
อย่างคำเปรียบเปรยนั้นง่าย ๆ ไม่ใช่
หรือ

หนังเรื่อง “จอมโจรทวิลิปดา”
เป็นผลงานในระยะแรกๆ ของอเลน
เดอลอง สร้างตั้งแต่ปี ๑๙๖๓ เมื่อเข
มาฉายในเมืองไทยครั้งแรก ก็สร้าง
ชื่อของเขาให้ติดปากแฟนหนังมาเป็น
เวลานานกว่าสิบปี ซึ่งเป็นช่วงเวลา
ที่นานพอจะลบชื่อของนักแสดงคน
ใดที่ไร้ฝีมือไปได้จากความทรงจำของ
คนดูได้ไม่ยาก แต่ถึงฉนั้น ชื่อของ
อเลน เดอลองก็ยัง “ขาย” ได้อยู่เสมอ
ย่อมเป็นข้อพิสูจน์ว่า เขาไม่ได้แสดง
หนังโดยอาศัยแต่หน้าตาที่หลายคน
ติดใจเท่านั้น

เมื่อเปรียบเทียบกับบทอาชญากร
ผู้ดีในหนังหลายเรื่องยุคหลังๆ บท
บาทของอเลน เดอลอง ใน “จอมโจร
ทวิลิปดา” “เท็กซัสที่เด็ด” หรือแม้
แต่ “ไซโรจิวานักเลง” ที่สร้างเลียน
แบบ “ทวิลิปดา” เมื่อบทแล้ว อาจจะ
เป็นบทที่คมชัดชวน สนุกสนานมาก
กว่า แต่ทำทางเงิบขม เย็นชาที่เขา
มักจะใช้สีหน้าและแววตาถ่ายทอด
อารมณ์และความรู้สึกของตัวละครให้
คนดูเข้าใจและคล้อยตามในหนังเรื่อง
หลังๆ ก็แสดงถึงการพัฒนากการแสดง
ของเขาขึ้นไปอีกขั้นหนึ่ง ไม่ต้องมี
ร่ำพันชดยาว หรือการออกท่าทางจน
เกินธรรมชาติอย่างทีดาราหลายชาติ
ในเอเชียเหมือนกัน

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็น
หนังที่เขาสร้างเอง หรือที่เล่นให้คน
อื่น อเลน เดอลองก็ไม่เคยแสดง
ความเก่งกาจถึงขนาดที่กระโดดลงไป
กำกับตัวเองให้พากัน “พัง” ไปทั้งคน
สร้างและคนเล่นพร้อม ๆ กันเลย

เอส.เอส.

จตุรัส ๕๕

๖ ๖ คนหน้ากล้อง

สวัสดีครับท่านผู้ชมที่เคารพ รายการสนทนาประสา
คนของสถานวันนี้ มีความยินดีขอเชิญท่านพบกับวิทยากร
ประจำของเรา ซึ่งเสียสละเวลาอันมีค่าของชีวิตของท่านมา
เปิดเผยความเป็นไปในบ้านเมืองซึ่งกำลังอยู่ในสถานการณ์
กับชน ให้พวกเราได้เตรียมตัวต่อสู้กับระบอบที่ทรยศ ท่าน
ผู้ชม คอ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาด ...

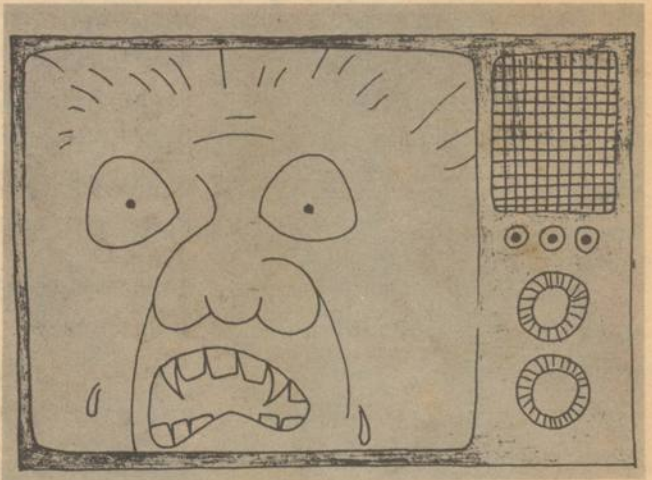
ขอบคุณครับ... ท่านผู้ชมที่เคารพครับ กระผมมา
พบกับท่านตามสัญญาที่จะมาพบกับท่านทั้งหลายให้ได้
เดือนละครั้ง บ้านเมืองเรา เวลานี้จำเป็นต้องมีคนกล่าพูด
ความจริง พูดในสิ่งที่คนทั้งหลายไม่กล้าพูด พูดถึงความ
เหลวแหลกเลวร้ายของบุคคลระดับอำมาตยาภิบาล ทักษิณ
ทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์อยู่ทุกวันนี้ กระผม
จะพูด ไม่ว่าพวกมันจะด่าว่าผมเป็น 'พินธุปากพลอย',
'ปากหมา' หรือ 'ปากโกเต๋กซ์' อย่างไรก็ตาม ผมจะพบ
กับท่านทุกเดือน และต่อไปถ้าบ้านเมืองดังเกรียติชน เรา
จะพบกันทุกอาทิตย์ ความจริงผมอยากจะทำออกทีวี ทุก
คน บ้านเมืองของเราจะได้รู้รอดปลอดภัย

ท่านรัฐมนตรีครับ ก็...

ก็มันอย่างนี้ครับ ท่านผู้ชมที่เคารพ กระผมกล้า
พนันต่อ ๕๐ เอะ ๑ เลข ... เออ... ๑๐๐ เอะโอวเลยงแล้ว
เด็ดกว่า ว่าไอ้พวกหนังสือพิมพ์มันวิพากษ์วิจารณ์ผม
ในทางเสียหายนั้น มันเป็นทาสคอมมิวนิสต์ มันสมคบ
ร่วมมือกับลาวแดง เขมรแดง ญวนแดง โอ๊ย... ไอ้พวก
หางแดงทั้งหลายนี้ละ โหมกระพือทำลายความสามัคคีใน
บ้านเมืองเรา ดูซิครับ ท่านผู้ชม กระผมจะเล่าให้ฟัง อย่า
เปลี่ยนช่องนะครับ ตอนที่คณะกรรมการการต่างประเทศ
ของสภา ซึ่งมีหัวเอียงซ้ายหลายคนไปเยือนลาว ไอ้ลาว
แดงมันระบุหนังสือพิมพ์ที่จะเข้าประเทศมันได้คือ ประชา
ชาติ ประชาธิปไตย เนชั่น จตุรัส นั้แหละครับ มันเป็น
การยืนยันอย่างดี ที่หนังสือพิมพ์ดี ๆ อย่างบ้านเมือง ดาว
สยาม หรือวิทยุชนนงอย่างยานเกราะมันไม่ให้เข้ามัน
กลัวคนรักชาติที่อยู่ในสื่อมวลชนเหล่านี้ไปเห็นความชั่วร้าย
ของคอมมิวนิสต์

ท่านครับ ก็ว่า...

โอ๊ย ท่านที่เคารพครับ ถึงตอนนั้นกระผมต่อ ๑,๐๐๐
เอาขมาเขเรณก่อนเดี๋ยว ว่ามันเป็นคอมมิวนิสต์แน่ ดู
อย่างจตุรัสไปสัมภาษณ์กิตติวุฒโฒเป็นหัวหอก แล้วไอ้
จตุรัส ๕๖

พวกเราวันนั้นก็เอาไปติดอยู่ใต้ตงสองอาทิตย์ โห... ท่าน
กิตติ ๖ นะ ท่านเป็นผู้ทรงศีลจะไปนิพพานเมื่อไหร่ก็ได้
นอนหลับเดียวเดียวก็ถึงแล้ว ที่ท่านไม่ไปเพราะท่านห่วง
พี่น้องชาวไทยจะต้องถูกไอ้คอม ๖ เอามาโดนแทนควาย
ท่านจึงต้องสู้กับไอ้คอม ๖ ท่านผู้ชมที่เคารพครับ มาคอม
มิวนิสต์มันจะบาปได้อย่างไร จอมพล ป., สฤษดิ์, ถนอม
ประภาส ใช้ ม. ๑๑ มาฆ่าใครแล้ว มันปลายชีวิตของ
ท่านที่เคารพเหล่านั้นต่างเสวยสุขเป็นแถวๆ อีกประการ
หนึ่ง ที่กระผมตั้งใจจะมาบอกท่านผู้ชมในวันนี้คือ กระผม
จะชี้แจงว่าไอ้โครงการปลูกระดุมมวลชนส่งนักศึกษารอ
ชนบทของ ดร. ป๋วย หวังหน้าคอม ๖ ที่อยู่ในคราวอภิการบัต
ธรรมศาสตร์ ใครหาว่าผมออกตัญญูต่อธรรมศาสตร์ครับ
ชีวิตชีวิตของกระผม ใคร ๆ ก็รู้ว่าผมเป็นคนกตัญญูรู้คุณคน
อเมริกาเข้ามาช่วยเหลือเมืองไทย แต่กลับถูกขับไล่ไสส่ง
มีใครรักคนครับ ถ้าไม่ใช่ผม... ผมคนเดียวเท่านั้นที่ถูก
ข่มขืนมาคัดค้านการถอนค่ายรามสูร ขนาดต่อ ๕ เอะ ๑ แล้ว
จะหาว่าผมออกตัญญูยังงี้

ก็อย่างนี้ครับ ท่านรัฐมนตรี ตอนนั้น...

ท่านผู้ชมที่เคารพครับ กระผมใคร่ขอเตือนว่า บ้าน
เมืองเราขณะนี้จะเป็นประชาธิปไตยแล้ว ทุกคนอยู่สุขสบาย
กินอิ่ม นอนหลับ คนกลุ่มหนึ่งที่คอยขยุ้ยเหยให้คนแตก
สามัคคีอยู่ มันเป็นคนพวกหนึ่งก็แผ่นดิน วันนั้นกระผมก็ได้รับ
กวนเวลาอันมีค่าของท่านผู้ชมที่เคารพมาเกือบสองชั่วโมง
แล้ว ท่านพิธีกรรมอะไรถามหรือครับ กระผมยินดีชี้แจง
เห็นชอบมาตั้งนานแล้ว

ท่านรัฐมนตรีครับ ก็อย่างนี้ ผมจะเรียนท่านตั้งแต
เริ่มแล้วก็ไม่มีโอกาส ฝ่ายเทคนิคเขาวางมาบอกว่าเทปที่
อัดเตรียมออกอากาศเมื่อตะกนนั้นมันเสีย ใช้ไม่ได้เลย...

“ปรุงใหม่”

คืออะไร...

ปรุงใหม่”

เป็นนิตยสารรายเดือนที่มีบทความเรื่องราวจาก นักคิด นักเขียน ในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ฯลฯ เพื่อแสดงความคิดเห็นไปสู่สังคมใหม่ที่ดีกว่า

ใครอ่าน “ปรุงใหม่”

ผู้อ่าน “ปรุงใหม่” เป็นผู้ที่ต้องการรู้เรื่องอย่างแท้จริงลึกซึ้ง เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของประเทศชาติ ต้องการเห็นสังคมไทยเปลี่ยนผังไปในแนวสร้างสรรค์และสันติ ซึ่งประกอบด้วยนักการเมือง นักธุรกิจ นักบริหาร ข้าราชการ นักศึกษา นักคิด นักเขียน และผู้ที่มีความห่วงใย ในความเปลี่ยนแปลงของประเทศชาติบ้านเมือง

ฉบับใหม่ออกวางตลาดแล้ว รับประทานได้เลยแต่บัดนี้ สนใจติดต่อเป็นสมาชิกได้ที่ โทร. ๒๕๑๗๕๓๑

แบกแดด-เมืองนิยายปรัมปรา

ตั้งแต่ 1 พฤษภาคม การบินไทยบินสู่นครหลวงต่างๆ ในยุโรป ด้วยเส้นทางบินสายใหม่ คือบินผ่านแบกแดด ทุกวันอังคาร, พุธ, ศุกร์ และเสาร์

แบกแดด เมืองหลวงเก่าแก่ของประเทศอิรัก ที่มาแห่งนิยายปรัมปราอันลือชื่อ เช่น อลาดีนกับตะเกียงวิเศษ, อาลีบาบา และ 1001 ทิวา หรือมีฉะนั้นท่านจะเลือกบินผ่านกาตาร์จตุวันจันทร์ และพฤหัสบดีได้ สอบถามรายละเอียดได้ที่สำนักงานการบินไทยหรือตัวแทนจำหน่ายทั่วไป

รักคุณเท่าฟ้า

